

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE

AYLIK DÜŞÜN DERGİSİ

ŞUBAT 2001

YIL : 8 SAYI : 81

“Öğretmenler, Cumhuriyet sizden fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür nesiller ister...”

ADD İÇ ANADOLU BÖLGE TOPLANTISI SONUÇ BİLDİRİSİ

(EĞİTİM POLİTİKALARI)

Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Merkezi, ülkemizin temel sorunlarına tanı koyma ve çözümler üretme çabalarını sürdürüyor. Bu bağlamda yürütülen bölge toplantılarından beşincisi, Kayseri’de 13-14 Ocak 2001 günlerinde gerçekleştirildi. Konu “ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE IŞIĞINDA TÜRK MİLLİ EĞİTİM POLİTİKALARININ DÜNYÜ, BUGÜNÜ VE YARINI” idi. Panele konuşmacı olarak eski Milli Eğitim Bakanı ve Ankara Milletvekili Prof.Dr. Hikmet ULUĞBAY, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi’nden Prof.Dr.Mahmut ADEM ve Eğitim-İş Sendikası eski Başkanı Dr. Niyazi ALTUNYA katıldılar. Paneli, ADD Genel Başkanı Av. Halil İbrahim ŞAHİN yönetti. TEAŞ Salonu’nun tamamen dolu olduğu, yüzlerce kişinin geri döndüğü; Vali, Garnizon Komutanı Tümgeneral, Başsavcı ve İl Milli Eğitim Müdürü’nün de izledikleri ve 4 saat süren panelde, sorular ve tartışma sonunda şu sonuçlara varıldı:

1. Atatürkçü görüşün temeli bilime dayalı akılcılıktır. Güvencesi, çağdaş eğitim ve öğretimdir. Atatürk’ün özlemi, Cumhuriyeti nitelikli ve donanımlı yurttaşlara emanet etmektir. Atatürk, salt kültürel boyutu olan bir eğitim düşünmemiştir; aynı zamanda üretken insanlar yetiştirmeyi tasarlamıştır.

2. Ekonomik güçsüzlük eğitim alanında da kendisini açıkça göstermektedir. Eğitimde fırsat eşitliği bozulmakta, bu durum da ekonomik güçsüzlüğü doğurmaktadır; kısır döngü oluşmaktadır. Gereksinimli kesimlerin eğitim olanağını yakalaması için yatılılık ve burs olanakları artırılmalıdır. Kırsal kesim insanları için yatılı ve burslu bölge okullarının önemi büyüktür. Ders kitaplarında karmaşa önlenmelidir.

3. Kamu kaynakları reel olarak büyütülmeli, örneğin kayıt dışı sektör denetlenerek ulaşılabilecek kaynaklarla eğitim harcamaları ulusal gelirden daha büyük pay almalıdır. 21.yy’da uygar dünyadan kopmamak için entellektüel sermayeye daha fazla yatırım kaçınılmazdır.

4. Zorunlu 8 yıllık eğitim hızla 12 yıla çıkarılmalıdır. Mesleksel- Teknik eğitim önemsenmeli, pahalı olan bu eğitimden geçenler ilgili alanlarda yüksek öğrenim yapabilmelidir.

5. Bireyin demokrasiye ve kalkınmaya uyumu eğitimle gerçekleşmektedir. Cumhuriyet, yeni rejime uyumlu “ yeni insanı” ulusal eğitim sistemiyle yeterince yaratamamıştır. Ulus devlet, kendisini anlatacak yolu ancak 1950 yılına kadar bulabilmiştir. Bu yüzden demokrasimiz dört kez tökezlemiştir.

Ulusal, demokratik, laik, akılcı, karma, eşitlikçi bir eğitim

dizgesi kurulup yaşatılabilseydi, bugün AB kapılarında bekletilmez, ulusal gururumuzla oynanmazdı.

6. Öğretim Birliği (Tevhid-i Tedrisat) yasası delinmiştir. Türkiye 3 ayrı insan tipi yetiştirmektedir. Tüm dünyaları ve değer yargıları farklı bu 3 ayrı insan tipi (bir ölçüde laik kamu eğitimi, kamuda ve özelde dinci eğitim,özel ve yabancı okullarda yetişen ülkeye yabancılaşmış kuşaklar) toplumda tehlikeli kutuplaşmaların temel nedenlerindendir. Tarikat ve cemaat okulları Cumhuriyet’i şeriat düzenine döndürmek istemektedir. Yüksek Öğretim özerk değildir.

7. Öğretimde birlik başta olmak üzere, Anayasa’nın 174. maddesiyle korumaya alınmış Devrim Yasaları ödünsüz olarak uygulanmak zorundadır.

8. Eğitimde başlangıçta sağlanan iyileşme 1923 devrimcilerinin ürünüdür, ancak bu süreç önlenmiştir. İmam Okulları ile eğitim dinselleştirilmiş, cihat militanlarının yetiştirilmesine anlaşılmaz bir aymazlıkla göz yumulmuştur. Cumhuriyet’in halkını yaratacak Köy Enstitüleri, Halkevleri ve Halkodalarının kapatılması aydınlanmaya gerçek bir ihanet olmuştur. Oysa Ulus devlet, kendini halka bu kurumlarla anlatma yolunu bulmuştur. Öğretmenlik, aklı özgürleştirmede yaşamsal önemdedir. Bu meslek önemsenmelidir.

9. Yabancı dilde eğitim sömürge ülkelerinde olur, yabancı dil öğretilmeli ama Türkçe esas olmalıdır.

10. Eğitim kesin olarak ulusal, laik, demokratik olmalı ve tarikat, ticaret, siyaset örgüsünden kurtarılmalıdır. Zaten sınırlı olan kamusal kaynaklar, eğitimde özelleştirmeye kesin kez aktarılmamalıdır.

Sonuç olarak ADD laik, demokratik, sosyal hukuk devletinin düşünsel temelini EĞİTİM olduğuna inanmaktadır. Büyük Atatürk, Sakarya Savaşı öncesi İşgalciler Polatlı’ya dek gelmiş iken, Milli Eğitim Kurultayı düzenlemiştir. Türk Milli Eğitimi, ulusal yaşam biçimimiz olan Cumhuriyet’i çağcıl, ilerici ve toplumcu bir çerçevede koruyup kollayabilecek, ileri taşıyabilecek bir özgörevde (misyonda) olmalıdır. ADD bu politikaların ısrarlı izleyicisi olacaktır.

Av.Halil İbrahim ŞAHİN
ADD Genel Başkanı

Sahibi

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ adına

Av. HALİL İBRAHİM ŞAHİN

Genel Yayın Yönetmeni

Av. ERTUĞRUL KAZANCI

Genel Koordinatör

Av. GÜLER TANYOLAÇ

Yazı İşleri Müdürü

KADRİ ÜN

Yayın Kurulu

Prof.Dr. ALİ NİHAT BOZCUK

ÜMİT GÜRTUNA

Prof. Dr. AHMET SALTİK

MUSTAFA KEMAL YILMAZ

Dr. ALİ NEJAT ÖLÇEN

ALİ DÜNDAR

NEVİN BALTA

İletişim Adresi

GMK BULVARI NO: 102/7-8

06712 MALTEPE/ANKARA

Tel: (0.312) 232 02 09 - 232 03 97 - 98

Faks: (0.312) 232 46 49

www.add.org.tr

e-posta: genelmerkez@add.org.tr

Dergi Hesabı

POSTA ÇEKİ - 105906 ANKARA

Yapım

PASTELS REKLAM TANITIM

HİZMETLERİ SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

Tel: (0.312) 230 34 73

Faks: (0.312) 230 71 66

Kapak-Sayfa Düzeni

NEBAHAT UZUN

Baskı

DUMAT OFSET

Tel: (0.312) 232 09 05

ISSN-13004204

Sayın okurlarımız,

Ocak 2001 sayısındaki yenilikleri fark ettiğiniz, yazılı ve sözlü olarak beğenilerinizi ilettiğiniz için teşekkür ederiz. Dergimize emeği geçen herkesin eline, beyine sağlık. Biçim ve içerik olarak daha iyi sayılara yine birlikte ulaşacağız.

Bildiğiniz gibi, derginin içeriğini çarpıcı biçimde yansıtan kapağıdır. Şubelerimizden, ön ve arka kapakta kullanılabilecek nitelikte özgün fotoğraflar bekliyoruz. (Gönderen şubenizin ve fotoğrafı çeken üyemizin adını yayımlamaktan onur duyacağımızı da belirtmeliyiz.)

Ayrıca-daha önceki sayımızda da belirttiğimiz gibi- kısa makale, öykü, şiir ve eleştirilerinizi de bekliyoruz. Yine yalın bir Türkçe ve yine daktilo ya da bilgisayarda çift aralıklı yazılmış olarak. Yazı ve fotoğraflarınızın değerlendirilebilmesi için olabildiğince erken elimize ulaşması gerektiğini de anımsatalım.

Gelecek sayıda buluşmak umuduyla...

İÇİNDEKİLER

-Yurttaşın Sesi

Av.Halil İbrahim Şahin _____ 2

-İnsan Haklarının Gerçek Güvencesi

Yekta Güngör Özden _____ 5

-Eğitim ve Öğretim

Necle Karacaoğlu _____ 7

-Öğretmenime Mektup

Fatma Munzur _____ 8

-İnsan Genom Projesi

Prof. Dr. Ali Nihat Bozcuk _____ 9

-Lord Curzon'un Dedikleri

Av. Ertuğrul Kazancı _____ 11

-Bu Toplumda Niçin Kitap Okunsun?

Burhan Günel _____ 12

-Bir Simgeydi

Uğur Mumcu _____ 13

-1926 Yılı Medeni Yasa Gerekçesine Sahip Çıkıyoruz

Av. Türkan Asma _____ 14

-Özelleştirme Tutkusu

Birgen Keleş _____ 15

-Atatürk ve İzmit Toplantısı

Galip Ataman _____ 16

-Genel Merkez'den Haberler

_____ 17

-Şubelerden Haberler

_____ 26

-Uğur Mumcu Olsa Ne Yazardı?

Av. Erol Ertuğrul _____ 36

-Niçin Atatürkçü Beyin Gücü

_____ 37

-Kadrosuna İhtiyaç Var?

Behçet Başkent _____ 38

-Halkevlerinin Yok Edilişi

Ali Nejat Ölçen _____ 38

-Aydınlara Mektuplar

Av. Hayri Balta _____ 40

-Olaylar, Gerçekler ve Kitaplar

Yatağanoğlu Alimcan _____ 41

-Atatürk Ormanı (Florya)

Tarık R. Konal _____ 42

-Atatürk ve Atatürkçüler...

Serdar Orhaner _____ 43

-Mustafa Kemal'in Aydınlanma Şehitleri

Prof. Dr. Ahmet Saltık _____ 44

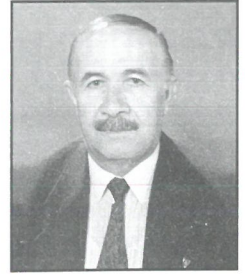
-Atatürk ve Tam Bağımsızlık

Prof. Dr. Muammer Aksoy _____ 46

YURTTAŞIN SESİ

Av. Halil İbrahim ŞAHİN
ADD Genel Başkanı

Şubat ayının ikinci yarısına geldiğimiz bugünde, Ocak ayından bu yana gündemi doğuran ve doyuran olaylara yurttaşın bakışı karanlıklara ışık tutacak nitelikte, yol gösterici ağırlıkta olduğu kadar, görevlileri de sorumluluklarına davet ettiği gibi, yerine getirmeyenlerle de mücadele edeceğinin göstermektedir.

10 Ocak 1921 tarihi, Birinci İnönü Zaferi'nin yıldönümünde Atatürk'ün dava arkadaşı Lozan Antlaşmasının diplomatu, ikinci Cumhurbaşkanımız Sayın İsmet İnönü'nün yurttaşlarımız tarafından anısına gösterilen bilinçli, sevgi ve saygı ve ayrıca özlem yıllardan sonra gelen sağlıklı bir kültür ışığıdır.

Tanrı'dan indirilen dinimizi, insan ve insanımıza doğru şekilde işleyen bilim adamımız Prof. Dr. Zekeriye Beyaz'ın uydurulan dinin bezirganlarının ürettiği genç tarafından bıçaklanışına gösterilen halk tepkisi de karanlıkları yıkan bir ışıktır. Diyanet İşleri Başkanlığını sorumluluğa davet eden bir yaklaşımdır.

Gerek dindarlarla, din simsarları arasında çıkan kavga halkımızın sağduyusuyla başarıya ulaşırken, esas görevlilerin suskunluğu ve korkaklığı çarpıcı ve çok dikkat çekicidir.

ADD Genel Merkezi'nin Kayseri ilimizde, Kayseri Şubemizle birlikte düzenlediği "Atatürkçü Düşünce Sisteminde Türk Eğitim Politikalarının Dünü, Bugünü, Yarını" konulu panele halkımızın gösterdiği ilgi bu konu ile ilgilenenlerden fazladır, daha ciddi boyuttadır ve daha anlamlıdır. Eski Milli Eğitim Bakanlarımızdan Sayın Hikmet Uluğbay'ın, istatistiklere dayalı, diğer ülkelerle olan eğitim ve öğretimle kendi durumumuzun karşılaştırılması ve sonunda 12 yıllık zorunlu eğitimin devreye girmesi isteğinin alkış yağmuruna tutulması, Öğretim Birliği Devrim Yasasına olan isteğin, kültür ve aydınlanma hareketine olan susamışlığın ve özlemin gerçek ve onurlu ifadesidir. Panelist Prof. Dr. Mahmut Adem'in ve Dr. Niyazi Altunya'nın Köy Enstitüleri ve Halkevlerine olan özlemin giderilmesi için yaptıkları konuşmalar insanımızda eğitimde devrim ışıklarını yakmıştır.

Sayın Milli Eğitim Bakanımız Bostancıoğlu'nun 12 yıllık zorunlu eğitim çalışmalarına başlaması, ADD ile Milli Eğitim Müdürlüklerinin birlikte hazırlayacağı programla Atatürk Devrim ve İlkelerinin okullarımızda anlatılmasına ilişkin genelgesi ayakta alkışlanmış, halkımızla Sayın Bakan bu aydınlık yolda özdeşleşmişlerdir. Burada çarpıcı, gerçek öyküyü anlatmayı bir borç biliyorum:

Kalabalıktan uzaklaşarak Kayseri'de caddelerden sokağa daldığım bir esnaf dükkanının önünde oturan yaşlı bir yurttaşına selam verdim. Selamım alındı, yanına oturdum.

Hal ve hatır sordum, teşekkür etti. Ne düşündüğünü sordum. Ülkenin iyi yönetilmediğinden bahsettiğimde bu durumda Atatürk sağ olsaydı ne yapardı? Yorgun yüzünde bir heyecan, gözlerini karşıya dikerek ve delercesine bakarak hiç tereddüt etmeden ve aynı anda elindeki bastonu yere vurarak gür bir sesle "İkinci defa ve hemen Samsun'a çıkardı. Kuvay-ı Milliye Meclisini toplardı."

İşte bu söz halkın sesi, üreten insanın sesi, laik-demokratik-sosyal hukuk devletine inanan yurttaşın yürekte gelen sesi, karanlıkları yırtan berrak ses, aklın ve bilimin sesi, dürüst kazancın, namuslu insan olmanın sesi, Kuvay-ı Milliye'nin sesi, egemenliğin ve özgürlüğün sesi, yalandan, talandan, soygundan, halk dalkavukluğundan nefret edenin sesi bu sese kulak vermeyenlerin sonunda seslerini kesecek ses...

20 Ocak 2001 Cumartesi, Almanya-Köln şehrinde büyük bir otelin salonu hıncahınç dolu. Devrim şehitlerimiz Aksoy'ların, Mumcu'ların, Üçok'ların, Kışlalı'ların, İpekçi'lerin, Emeç'lerin, Dursun'ların, Cömert'lerin, Tütengil'lerin, Karafakiroğulları'nın, Demirkürek'lerin ve diğer şehitlerimizin fotoğrafları ile donatılmış; sahnenin altındaki pankartta "Adalet ve Demokrasi Haftasında Türkiye Cumhuriyetinin Dünü, Bugünü, Yarını ve Devrim Şehitlerimiz" Atatürkçü Düşünce Derneği Almanya yazısı, bayrağımız ve Atatürk posterleri. AADD Genel Başkanı Dursun Atılğan'ın sunuş konuşmasıyla başlayan, ADD Genel Başkanı, Hürriyet Gazetesi yazarlarından ve ADD Danışma Kurulu Üyesi İsmet Solak ve Cumhuriyet Gazetesi yazarlarından Ümit Zileli'nin konuşmaları ile devam eden, halkın soruları ile gelişerek, cevapları ile yedibuçuk saat süren bir toplantı. Ülke özleminin Atatürkçü Düşünce Sisteminin konuşulduğu, ayakta alkışlarla 10.Yıl ve İstiklal Marşımızın söylendiği, güç aldığımız; aklımızla, yüreğimizle ve omuzlarımızla daha da güçlenerek sorumluluk duyduğumuz, Türk Aydınlanma hareketinin bir güzel örneği, bir kültür demeti olan yurtdışı toplantısı bizlere ve görevlilere şu emri verdi:

a) TC Hükümetine, "2.2 milyon Türk Almanya'da çalışmaktadır. Bulunduğu şehirlerde Türk kültür merkezleri yoktur. Gençlerimiz Türk kültüründen yoksun olarak yetişmektedir. Dinimiz ve dilimiz istismarcıların elindedir. Yürekli ve cesur öğretmenlerimizin sayısı azdır. Bu nedenle Kültür Bakanımız Sayın Talay'dan isteğimiz Kültür merkezlerinin süratle açılmasıdır. Önce kira ile alınması ve sonra binaların yapımıdır. Ve bu merkezlerin Atatürk Devrim ve İlkelerini tanıyan ve tanıtan kitaplarla donatılması, dil kurslarının açılması, Milli Eğitim Bakanımız Sayın Bostancıoğlu tarafından da Atatürkçü öğretmenlerle bu görevin

tamamlanmasıdır.” diyor ve istiyoruz.

b) Öncelikle ve ivedilikle Almanya Atatürkçü Düşünce Dernekleri olarak, Türkiye ADD Genel Merkezin şubeleri şeklinde çalışmak istiyoruz. Birlik ve beraberliğin kültür birikiminin Atatürkçü Düşünce Sisteminin bu yolla daha güçlü olacağına inanıyoruz. Türkiye ADD Genel Merkezinin yurtdışında şube açmasına ilişkin isteğinin Bakanlar Kurulu tarafından yerine getirilmesini istiyor ve diliyoruz.”

c) “Sözde Ermeni soykırımını yoketmenin arkadan gitmekle değil, tarihi irdelemek ve incelemekle bilim adamlarına görev vermekle, diplomasiyi aksiyon ve bilgi bakımından donatmakla; siyasi, sosyal, bilhassa ekonomik, kültür ve hukuk alanında ve boyutunda bağımsız olmak ve ulusal devlet anlayışına sıkı sıkıya sarılmak suretiyle önleneceğine, TBMM’nin bu hususta ciddi çalışmalar yapması sonucu, bitirileceğine inanıyoruz. Duygusalıktan uzak, tarihi konuşturarak, ülkemizin yeraltı ve yerüstü servetlerine egemen olarak Lozan Antlaşması’nı, Atatürk’ün Nutku’nu defalarca okuyarak, Atatürk Devrim ve İlkelerine aykırı olan kişileri görev noktalarından süratle uzaklaştırılarak sorunları çözeceğimize inanıyoruz.”

İşte Almanya’dan Türkiye’nin üstünü bürümüş karanlıkları yırtan kendilerinin de güçlü olmasını sağlayan ulusumuza ekonomik yönden en büyük katkıyı veren ve kazandıran ve bu hususta Atatürkçü misyon örgütleri kuran, işçilerimizin sesi...

24 Ocak’ta başlayarak 31 Ocak’ta sonuçlanan Adalet ve Demokrasi Haftası etkinlikleri tüm şubelerimizde olduğu gibi, saygın ve soylu tüm dernek, kooperatif, meslek odaları ve sendikalarımızda düzenlenen etkinliklerde akıl ve bilim konuşmuş, raporlar hazırlanmış, böylece yurttaşlarımız bir defa daha dinsel teröre, etnik teröre, rant, temettü, faiz sarmalında ve küreselleşmenin emrinde ekonomik teröre, yolsuzluk zincirine, rüşvet kapanına karşı direnme gücünü göstererek her toplantıda soyguna, talana, suistimale karşı Sayın İçişleri Bakanı Tantan’ın düzenlediği operasyonları desteklemiş ve devam etmesini isteyerek her türlü kötülöklere karşı şikayet hakkını beyan ederek, temiz toplum isteğini, temiz siyaset istemini haykırmıştır.

Derneğimiz ve halkımız, parti kapatılmasının zorlaştırılmasını ve buna ilişkin Anayasa değişikliğine karşı çıkmış, Anayasa Mahkemesinin yasama organını uyarmasını misyonun bir görevi saymıştır ve saygıyla karşılamış, içtenlikle desteklemiştir. Anayasa Mahkemesinin bu tavrına karşı bir kısım odakların giriştikleri hareketleri de yanlış, yanlı ve hatalı bulmuştur.

Ceza Yasasının 312. maddesine göre hakkında dava açılan o nedenle yurtdışına giden Sayın Coşan’ın damadı ile birlikte trafik kazasında hayatını yitirmesi sonucunda (Allah rahmet eylesin) Anayasa’nın 10. ve 174. maddesine, defin mevzuatına, Devrim Yasalarına aykırı olarak, halktan ayrıcalık tanınarak, Süleymaniye Camii’nin mimarı anısına da saygı duymaksızın verilen Bakanlar Kurulu kararı, tarikat iradesinin siyasi irade üzerindeki nüfusunu göstermesi bakımından dikkat çekici ve

ibret vericidir. Buna karşı halkımızın gösterdiği sağlıklı ve ciddi tepki bu sese ve hukuka saygılı Sayın Cumhurbaşkanımızın kararnameyi iadesi, Atatürk Devrim ve İlkelerinin siyasi iradeye son ikazıdır. Bu ışık, bu güzellik, akıl, bilim dolu karar Türkiye’nin ufuklarından sonsuza kadar eksilmeyecektir. Ders almayanlar almalıdır, ders almamaları devam ettiği takdirde tarihin laboratuvarından halkımızın isteği üzerine fikir olarak ebediyen silinecektir.

5 Şubat 1937, laiklik ilkesinin Anayasaya girmesi Cumhuriyetimiz için en büyük güvencedir. Onun için yasa teklifinde bulunan İsmet İnönü ve 153 arkadaşını ve bu yasa tasarısını yasalaştıran TBMM’nin değerli üyelerini içtenlikle kutluyorum.

20 Aralık 2000, Özelleştirme Kurulu’nun kararı 2000/92, Konu: Türkiye Şeker Fabrikaları AŞ, ETİ Holding AŞ, ÇELBOR ve bazı iştiraklerin özelleştirme kapsamına alınması. Özelleştirme Yüksek Kurulu’na, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı’nın 12.12.2000 tarih ve 8618 sayılı yazısına istinaden;

1) Türkiye Şeker Fabrikaları AŞ özelleştirme kapsamına alınarak, hazırlık işlemine tabii tutulmasına, hazırlık işlemlerinin Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ve Türkiye Şeker Fabrikaları AŞ tarafından Özelleştirme İdaresi Başkanlığı ile işbirliği içerisinde yürütülmesine, hazırlık işlemlerinin 6 ay içerisinde tamamlanmasına,

2) ETİ Holding AŞ’nin özelleştirme kapsamına alınarak, hazırlık işlemine tabii tutulmasına, hazırlık işlemlerinin ilgili Devlet Bakanlığı ve ETİ Holding AŞ tarafından Özelleştirme İdaresi Başkanlığı ile işbirliği içerisinde yürütülmesine, hazırlık işleminin 6 ay içerisinde tamamlanmasına,

3) Makine Kimya Endüstrisi (MKEK) bağlı ortaklığı, Çelik Çekme Boru Sanayi ve Ticaret AŞ’nin (ÇELBOR) özelleştirme kapsam ve programına alınmasına, ÇELBOR’un satış, kiralama, işletme hakkı devri ve işin gereğine uygun sair hukuki tasarruflar yöntemlerinden biri veya birkaçının birlikte veya ayrı ayrı uygulanması suretiyle 1 yıl içerisinde özelleştirilmesine,

4) MKEK’in Orta Doğu Teknopark Geliştirme Mühendislik İnşaat Taahhüt ve Ticaret AŞ ve Nitromak Makine Kimya Sanayi AŞ’deki hisselerin özelleştirme kapsam ve programa alınmasına, hisselerin satış yöntemi ile bir yıl içerisinde özelleştirilmesine karar verilmiştir. Sayın Başbakan, Sayın Başbakan Yardımcısı, Sayın Devlet Bakanları (2), Sayın Maliye ve Sanayi Ticaret Bakanlarının imzaları.

Yukarıda yazılı özelleştirme kapsamına giren Seydişehir Alüminyum İşletmesi ve Bor Madenleri konusunda düşüncelerimizi hemen ifade etmek istiyoruz. İnşaat-elektrik-elektronik-transport-besin-meşrubat-ambalajlama-kimya-otomotiv-denizcilik-havacılık-uzay teknolojisi vs. alanlarında alüminyum ve dolayısıyla Seydişehir özelleştirme kapsamındadır. Keza akaryakıttan otomotive, kozmetikten boyaya, ilaçtan çimentoya, bilgisayardan enerjiye tüm sanayicilerin vazgeçilmez girdisi olan Bor madenleri de özelleştirme kapsamında olup dünya rezervinin %70’ine

dünya üretiminin %30'una, dünya gelirin %20'sine sahip bir ülke olarak, bu özelleştirmeye karar verilmesini halkımızın dikkatlerine önemle sunuyorum. Adı geçen kararda 4 maddede toplanan tüm özelleştirme işleminde toplumsal bir yararın olmadığını, aksine toplumsal bir zararın olduğunu ve olacağını kesinlikle ifade etmek istiyorum. Bu nedenlerle ADD Genel Merkezi ile Seydişehir Şubemiz tarafından düzenlenen Atatürkçü Düşünce Sisteminde Alüminyum ve Bor Madenlerinin Özelleştirilmesine İlişkin Panel Seydişehir Kapalı Spor Salonunda 11.02.2001 Pazar günü Genel Başkanın yönetiminde Seydişehir İşletmesinin kuruluşunda ve üretiminde uzun yıllar görev almış Maden Mühendisi Sayın **Sami Özdemir**, Ekonomist **Ali Nejat Ölçen**, Metalürji Mühendisleri Odası Genel Başkanı **Ziya Kayır**, Maden Sendikası Şube Başkanı Sayın **Erol Sağlam**, panelist olarak konuyu irdelemişler ve incelemişlerdir. Çalışan işçi sayısının 3 bin olduğu, personelinin 500'e vardığı, yılda 60 bin ton alüminyumun üretildiği, sanayi hayatına damgasını vuran bir işletme olduğu, Seydişehir halkının işi, aşısı olarak özelleştirmenin çalışan insanımıza büyük zarar vereceği, esasen madensel işletmelerin ulus egemenliği ile sıkı sıkıya bağlı bulunduğu açıkça beyan edilerek ve ayrıca Seydişehir Belediye Başkanı **Muammer Urhan** konuşmasında halkın isteklerini şöyle dile getirdi: "Bu işletme modernize edilsin, özelleştirme bir Sevr'dir. Bu işletme bizim onurumuzdur, gururumuzdur. Mücadelemiz sonuna kadar sürecektir. Yolumuz Atatürk'ün yoludur. Aşımızla-işimizle oynamasınlar." Demokrasimizin beşiği olan yerel yönetimin başı Sayın Başkanın bu sesi aydınlık bir sestir. Karanlığı bir defa daha yarmıştır. Karanlıkları seven yarasalara en büyük dersi vermiştir. Bir defa daha, halkı için uğraş veren bu başkanı kutluyorum.

Seydişehir'deki toplantıyı, maça giden Kaymakam (Cemil Aksak) dışında, Garnizon Komutanımız, Belediye Başkanımız, Cumhuriyet Başsavcımız, İşletmenin Genel Müdürü, Emniyet Müdürümüz, Jandarma Komutanımız, Em. Tümgeneral Pakoğlu, sendikalarımız, kooperatiflerimiz, derneklerimiz, meslek odalarımız temsilcileri ile birlikte diğer il, ilçe ve beldelerden gelen vatandaşlarımızla birlikte, Seydişehir halkı gelmişler ve izlemişlerdir. Panel bitiminde yurttaşlarımız soruları ile alınan cevaplarla umutsuzlukları yırtmıştır ve parçalamıştır. Şimdiye kadar medya da dinsel ve etnik düşüncelerini bağırarak bu güzelim ve faydalı işletmeler, kurum ve kuruluşlar özelleştirilirken sözde işadamları konuşmuşlar ve konuşturulmuşlardır. Televole programıyla devam eden medya, ne Almanya'dan döviz getiren işimizi, ne de üreten halkımızı konuşturmamıştır. Ama artık üreten insan konuşmaya başlamış, yerel basınımız ve televizyonlarımız devreye girerek Atatürkçülerin sesini en geniş şekilde halkımıza, insanımıza götürmektedir.

İşte Borçkalı Osman Dayı'nın sesi: "Ben Atatürk Cumhuriyeti'nin vatandaşım." Urfalı ananın sesi: "Atatürk ölmeseydi, onun yolunda gidilseydi, tarlamdan pulluğum çalınmazdı." Atatürk'ün aleyhine konuşan bir siyasetçinin

Sivaslı köylü Mehmet'in karşı çıkması üzerine siyasetçi "Eğer Atatürk'ü sevdiğinizi bilseydim, sizin yemeğinizi yemezdim." Sivaslı Köylü Mehmet'in yanıtı "Bizler konukseveriz Bey, merak etme biz darılmayız; çünkü bizler köyümüze gelen hayvanlara da torba asarız."

Bu ses ve sesler Asya ile Avrupa'yı birleştiren Anadolu uygarlığının Atatürk Devrim ve İlkeleriyle yoğrulmuş Cumhuriyet kuşaklarının sesidir. Seydişehir'deki işçinin, personelin sesidir. Kömür ocaklarında çalışanların, gemide, uçakta, trende, otobüste, kamyonda direksiyon sallayanların sesidir. Çiftçinin, köylünün, gerçek görevini yapan doktorun, mühendisin, avukatın, askerinin, profesörün, rektörün, hakimin, öğretmenin sesidir. Gerçek Atatürkçüler kamuda çalışsın veya çalışmasın yasaları bir defa daha okumalı, görevlerinin ne olduğunu tam bilmelidir. Atatürk Devrim ve İlkelerine aykırı akım ve adımlar siyasi iradeye hakim olmuşlardır. Bir kısım düzenbazlar da onlara yaranma peşindedirler. Kötülükler, tarikatlar, yalan ve talanlar siyasetleşmiştir. Temiz bir toplum, temiz bir siyaset için öncelikle Sayın Cumhurbaşkanımız Denetleme Kurulunu devreye koymalıdır, hazırlıklar da başlamıştır. Maliye Bakanı tüm vakıfları denetlemelidir. Yurtlar denetlenmelidir. Aydınlıkta tüm insanların karanlık yönleri sergilenenecektir. Ve görülecektir ki, Türkiye'nin niçin geri kaldığı belirlenecek, bu ülkeyi soyanlar Osmanlı hanedanı gibi yurtdışına kaçacaklardır. Zaten dünyalıkları yabancı bankalardadır.

Halkıma ve örgütüme şunu kesinlikle ve içtenlikle ifade etmeyi görev biliyorum. Anayasa Mahkemesi'nin eski Başkanı Sayın Yekta Güngör Özden'in görev başındayken karanlıklara ışık tutmaya yönelik davranışının önemini zannederim o zaman eleştirenler şimdi özürlü diliyorlar. Talancılar, yalancılar, ayrılıkçılar konuşurken susanlar görevini yerine getirmiyorlar demektir. Siyaset, sosyal durum, ekonomi, kültür, hukuk ve adalet konularında konuşmak görev başında bulunanların görevleridir. Susanlar görevlerini yerine getirmeyenlerdir. Devrim yasalarını rafa kaldıran anlayış bu ülkeye faydalı olamaz. Bu nedenlerle örgütümün üyeleri, bulundukları yerlerde Atatürk Devrim ve İlkelerine aykırı hareket eden, Devrim yasalarını başka ideolojilerin emrine veren kişiler hakkında şikayet hakkını, yurttaşlık hakkını kullanmalıdır. Kullanmayan kim varsa o kişi Atatürk Cumhuriyeti'nden yana tavır koyamayandır. Aydınlanma hareketi başlamıştır ve devam edecektir. Size sevgi, size saygı.

**"Bir devrim için ölüm darbesi;
herşeyin kazanılmış ve herşeyden emin
bulunduğunun sanıldığı andır."**

İsmet İNÖNÜ

İNSAN HAKLARININ GERÇEK GÜVENCESİ

Yekta Güngör ÖZDEN
ADD Genel Yönetim Kurulu Üyesi
(Türk Hukuk Kurumu Başkanı)

İnsan haklarının tarihsel gelişimi insanlığın evrimiyle bağlantılıdır. İnsan olmakla başlayan, doğuşla kazanılan, insanlığın tüm gereklerini kapsayan ve gereksinimlerini karşılayan haklar, insan varlığının birliğindeki olgun bulunmasına karşın yaşanır, kullanılır ve yararlanılır düzeye gelmesi çağlarboyu süren savaşları zorunlu kılmıştır. İnsanlığın büyük acılara, yoksunluklara düştüğü, kıyımlara uğradığı yadsınmaz bir gerçektir. Toplum ve birey olarak geçtiği aşamalar yalnız varlığını koruyup sürdürmekte değil, yaşamın her evresinde kişilik bilincinin en üstün değer olarak bilinmesinde yeni anlamlar getirmiş, değişik boyutlar düşündürmüştür. Ülkelerin bağımsızlığı, ulusların özgürlük ve egemenliği sorunu çözmekte yeterli olmamış; kişilerden ayrılması olanaksız haklar, kişiye onur ve saygınlık veren edimler korunması özlenen değerlerin başında tutulmuştur. Öncelik ve üstünlük verilen haklar, özgürlüklerin kaynağı ve dayanağı olarak kişiyi kişi yapan öğelerdir. Herkese karşı, her durumda, her yerde ve her zaman korunup savunulacak insan hakları, insanlığın ortak ülküsüdür. İnsan olmaktan başka nedene bağlı bulunmayan bu haklar, insanlığın barış ve mutluluk içindeki sağlıklı birliğini amaçlamaktadır. Kişiyi kişilere, topluma ve devlete karşı koruyan bu hakların hukuksal niteliği, özelde güvenceye bağlanmasını gerektirmektedir. Kişiyi kendine karşı bile koruyan bu haklar, evrensel değerler olarak insanlığın erdemini özetlemektedir. Ulusal metinlerde yer alması, yaygınlaşıp kökleşmesi, benimsenmesi için yeterli olmamış, uluslararası güvenceler oluşturulması çabalarına hız verilmiştir. Uluslararası düzeyde uğraş konusu olması insanlığın geleceği bakımından büyük önem taşımaktadır. Eşitliğin, insanca yaşamının, olanaklardan yararlanmanın özünde insan olmaktan başka bir şey yoktur. Her insan, insanlık ailesinin bir üyesidir, onu tümleyen bir parçadır. Yasa önünde eşitliğin ayrı gerekleri, uygulamaya yansıyan ayrıntıları insan haklarının giderek etkinleşmesiyle yakınma konusu olmaktan çıkacaktır.

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun dünya kamuoyuna açıkladığı Evrensel Bildirge, insan haklarını doğrulamış, tanımlamış ve tanıtmıştır. Bildirge durumuna getirilen haklar ve özgürlükler, tüm uluslara ortak ilkeler olarak sunulmuş ve korunması sözü belirtilerek yasal güvenceye bağlandıkları kanıtlanmıştır. Yoktan var edilmeyen bu haklar böylece uluslararası bir metinle tüm ülkelerin sayacağı üstün kurallar olarak benimsenmiştir. Bağımsız ülkelerin anayasalarında yer almış olması, o anayasaların insan haklarını tanıdığını, onları ulusuna sağladığı anlamına gelmez. Bu haklar, anayasalar kapsamına alınmasalar da vardır. İnsan haklarını benimseyen anayasalar kendi düzeylerinin göstergesini taşımış olurlar; daha değerli, daha saygın, daha etkin duruma gelirler. Böylece ulusal güvenceye bağlanmış olan insan hakları kurallaştığı anayasaları gerçekçi ve geçerli kılarlar. Bu nedenle, insan haklarına dayanan anayasaların ulusal ve hukuksal değeri üstündür.

İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'yle düzenlenip ilkeleşen insan haklarının insanlığa kazandırdığı yüceliklerle herkes

gönenmelidir. Türleri ve konularıyla madde madde sıralanan bu haklar, ülkedeki temel haklara da güç vermişlerdir. Adaletin ve barışın temelini oluşturarak kurduğu düzen, insanları hiçbir ayrıma bağlı tutmadan değerli varlıklar olarak benimsemiştir. Evrensel Bildirge, bu ana hakların uluslararası güvencesidir. Dünyayı insan haklarına saygı göstermekle yükümlü kılan Bildirgeden sonra üye devletlerin onayı ulusal güvenceyi oluşturmuş, anayasaların özümsemesi ise pekiştirmiştir. Ancak, kağıt üzerinde ve sözde bağlılık ve saygı, içtenlik ölçüsü olmaktan, gerçek durumu vermekten uzaktır. Öyleki, İnsan Haklarını ve Ana Hürriyetleri Korumaya İlişkin Sözleşme ve buna bağlı protokoller bile gerçek güvenceyi sağlayamamıştır. Ülkelerde ayrıcalıklar, beklenmedik uygulamalar, anayasaların ilkelerine karşın çelişkili düzenlemeler, kaldırılması zorunlu yasalar izlenmekte, saptanmaktadır. Evrensel kuralların gözardı edildiği, insan haklarına aykırı durumların geçebildiği yerlerde yeterli güvenceden söz edilemez. Güvence yetersiz kalıyorsa ağır bir boşluk kendini duyurmaktadır. Bu durumda sağlıklı, gerçek bir güvence aranmaktadır. Anayasalar, yasalar, sözleşmeler doyurucu olamıyorsa, insanlığa aykırı davranışlar, eylemler, oluşumlar, düzenlemeler ve uygulamalar, çirkinliklerine aldirılmadan yürürlüğe konulabiliyorsa gerçek güvence zorunluluğu açıktır. Kanımca gerçek güvence kişilerin, toplumun, ulusun bilincidir. İnsan hakları ve özgürlükler konusunda yeterli bilinçlenme sağlanmadıkça ayrıcalıkları önlemek, önlem almak olanaksızdır. Yüreğinde ve kafasında, daha açık bir anlatımla duygu ve düşüncelerinde insan haklarını içtenlikle benimseyen, yalnız kendisi için değil, her insan için bunları koruyup güçlendirmeyi görev bilmeyen kimse insan haklarına layık olmamak bir yana onların yıkıntısına neden olur. İnsan haklarının yazılı ilkeler, kurallar olarak somutlaşması değil tüm insanlıkça özenle korunması, anlamlarının bilinmesi ve benimsenmesi başlıca koşuldur. Bu düzeye gelindiğinde insan haklarını yaşamaktan duyulan mutluluk sonsuz ve çok büyük olacaktır. Hukuk yasalarının üstünde insanlığın yasalarının bulunduğu gerçeği evrensel bilinç olduğundan insan hakları kendi kendini koruyacak, kendi kendinin güvencesi olacak ve insanlığın bayrağı olarak doruklarda dalgalanacaktır. İnsanlık okulunda evrensel bir öğreti olarak, insan dokusu gibi, insanı insan yapan değer bilinmesi sağlandığında insanlığın utkusu kutlanacaktır.

Kurumsal güvence kişisel güvencelerden üstündür. Ancak, birçok konuda olduğu gibi kuralları uygulamayanların, kötü uygulayanların tutumları gözetilince en gerçek, en sağlıklı ve en etkin güvencenin kafa ve yürek birliği olduğu saptanmaktadır. Kişisel haklarına sahip çıktıkça, onları korudukça, hak ve özgürlüklerden ödün vermenin, karşıtlarına hoşgörüyle davranmanın sonuçta kendilerine yöneldiğini kavrayınca insan hakları sürekli korunacak, kimse onu gölgelemeye kalkışmayacak ve kutsallığı benimsenecektir. İnsanın benimsemediği hiçbir şey onun malı olamaz. İnsan hakları, insanlığın yasası olarak yaşayacak ve yaşatacaktır.

“Eğitim İşlerinde behemehal muzaffer olmak lazımdır. Bir milletin hakiki kurtuluşu ancak bu surette olur.”(1922)

“Okul, genç beyinlere insanlığa saygıyı, millet ve ülkeye sevgiyi, bağımsızlık onurunu öğretir” (1922)

“Gençliği yetiştiriniz. Onlara bilim ve irfanın olumlu oüşüncelerini veriniz. Geleceğin aydınlığına onlarla kavuşacaksınız.” (1927)

*Çalışma programını İsmail Hakkı Tonguç'un hazırladığı, 17 Nisan 1940'ta kuruluş yasası kabul edilen **Köy Enstitüleri**, 4 Şubat 1954'te kapatıldı.*

“Dünyanın her tarafında öğretmenler, insan toplumunun en fedakar ve muhterem unsurlarıdır.” (1923)

Mustafa Kemal Atatürk

*İsmet İnönü'nün, Milli Eğitim Bakanı **Hasan Ali Yücel**'i 26 Şubat 1961'de kaybettik. Hasan Ali Yücel, 1939'da İlk Milli Eğitim Şurasını topladı. Ankara Fen ve Tıp Fakülteleriyle İzmir Yüksek Ticaret ve İktisat Okulu'nu açtı. İTÜ'yü bugünkü kimliğine kavuşturdu. Üniversiteler kanununun çıkarılarak bilim düşünce ve kürsü özgürlüğünün korunması, tiyatro ve operanın devlet hizmetleri arasına katılarak bu yönde köklü girişimler yapılması, Yüksek Köy Enstitüsü'nün kurularak kırsal kesimde bilimsel bir yönelişin ilk çekirdeğinin oluşturulması gibi bir dizi önemli atılımlar gerçekleştirdi.*

EĞİTİM VE ÖĞRETİM

Necla KARACAOĞLAN
GYK Üyesi-Iç Anadolu Böl.Tem.

Atatürk'ün tarihsel misyonu sadece yurdu düşman istilasından kurtarmakla sınırlı değildi. O, ülkeyi gelecekte de bu tehlikelerden korumak için geri kalmışlığın zincirini kırmak, halkı yoksulluk ve bilgisizlikten bir an önce kurtarıp çağdaşlaşma sürecini başlatmak amacındaydı. Bu yüzden ki, düşman ordularının saldırılarından en yoğun olduğu günlerde eğitim politikamızda izlenecek yöntem ve ilkeleri saptamak için 16-21 Temmuz 1921 tarihleri arasında Ankara'da I. Maarif Kongresini toplayarak, açılış konuşmasını bizzat yapmış; burada "ulusal ve çağdaş" bir eğitimin temellerinin atılmasını, yapılacak işlerin sağlam bir programa bağlanmasını istemişti.

Cumhuriyetin eğitim politikası, kültürü yeni Türkiye'nin temeli yapmaktı. Mustafa Necati'ler, Saffet Arıkan'lar, Hasan Ali Yücel'ler sorunu salt okuma-yazma kıtlığında görmemiş, köylü kitlesinin ve toplumun kalkındırılmasının eğitim yoluyla gerçekleştirilmesi için çaba göstermişlerdi. İlk büyük adım olarak, öğretimde birliği sağlamak amacıyla, 3 Mart 1924'te "Tevhid-i Tedrisat" Kanunu çıkarılmış, halifeliğin kaldırılmasıyla birlikte medreseler kapatılmıştı. Dinsel öğretimin yerine laik, ulusal, bilimsel ve karma bir eğitimin yerleşmesi gayreti gösterilmişti.

Yeni harflerin uygulanması için en yakın arkadaşlarının bile yedi yıllık bir geçiş dönemi önermelerine karşı Atatürk, "Bu iş ya üç ayda olur ya da hiç olmaz." diyerek kararlılığını göstermişti. 1 Kasım 1928 tarihinde yeni Türk alfabesi Meclis'te yasalaşmış, yazı devrimiyle birlikte yeni kurum ve programların yoğunlaştığı dikkati çekmişti. 1 Ocak 1929'da açılan Millet Mekteplerinden 1935 yılına kadar 2.5 milyon yurttaşımız diploma almış, okur-yazarlık oranı %10'lardan %20'lere yükselmişti.

Halkın eğitilmesi için 14 Şubat 1932'de Halkevleri açılmış, bu merkezler açıldığı çevrelerin kültür okulları olmuştu. 1932-1952 yılları arasında 478 Halkevi ile 4322 Halk Odası açılmıştı. 1952'de Demokrat Parti iktidarı Halkevlerini kapatmış, bina ve birikimlerine el konmuş, Cumhuriyet tarihimizin karanlık bir sayfası olarak tarihe geçmişti.

Bugünkü amacımız Halkevleri meşalesini ADD'lilerin taşımasıdır.

Başlangıçtan bu yana devrimlerin hazırlanmasına yardımcı olmadığı gibi bilimsel gelişmeye açıkça karşı çıkan, çağdaş bilimden uzak Darülfünun 31 Temmuz 1931'de kapatılmış, İstanbul Üniversitesi'nin kuruluşunu öngören reform yasası çıkarılmıştı. Demokrat ve Yahudi kimlikleri nedeniyle Hitler rejiminin üniversitelerden attığı 142 profesörle desteklenen çağdaş üniversitenin ikincisi Ankara'da açılmıştı.

Cumhuriyetin ve devrimin nimetlerinden kırsal alanda yaşayan insanların yararlanması için 1935'te Atatürk'ün, direktifleriyle askerliklerini çavuş olarak yapan uyanık köy gençlerinden yararlanma yoluna gidilmişti. 1935 yılında İlköğretim Genel Müdürlüğü'ne getirilen İsmail Hakkı Tonguç'un çabalarıyla 1936 yılında Çifteler'de ilk öğretmen kursu açılmıştı. Kurstan iyi sonuç alınınca kurs sayısı

çoğaltılmış bu ortamda Kızılçullu, Çifteler, Kepirtepe ve Gölköy'de köy öğretmen okulları kurulmuştu.

Hasan Ali Yücel'in Bakanlığı sırasında 21 tane Köy Enstitüsü açılmış; uyguladığı üretici, kendi kendine yeterli, katılımcı, demokratik iş eğitimiyle Köy Enstitüleri, Cumhuriyet'in nimetlerini gerçek anlamda kırsal alana taşımaya başlamıştı. Köy Enstitüleri ile eş zamanlı olarak Mesleki ve Teknik öğretim alanında okul, öğretmen ve öğretmeni sayısında büyük artış olmuştu. 1946 yılında Hasan Ali Yücel'in Bakanlık'tan alınması ile baltalanan bu eğitim kurumları, adı, programı ve sistemi değiştirilerek 1954 yılında İlköğretmen Okullarına dönüştürülmüştü.

1950'den itibaren çok partili sisteme geçiş Türkiye'nin kalkınma politikasında bir dönüm noktası olmuştu. Atatürk'ün kalkınma politikası bütünsel kalkınma diyebileceğimiz bir topyekün kalkınmaya işaret ediyordu. Bu kalkınmanın birinci ayağı **ekonomik**, ikinci ayağı da **eğitim ve kültürel** gelişmeydi. Bu anlayışa göre Dil ve Tarih Kurumlarının kurulması, Kayseri-Sivas demiryolunun açılmasına eşdeğer tutulmuştu. Bu düşünce Halkevleri ve Köy Enstitülerinin kapatılmasıyla terkedilmiş; sadece ekonomik kalkınma ön plana alınmıştı. Eğitim ve kültürün göz ardı edilerek sağlanmaya çalışılan ekonomik kalkınmanın bugün geldiği nokta ortadadır. İşte bu zihniyet **Atatürk'ün Öğretim Birliği Yasasını** çiğnemiş, İlköğretimden Yüksek Öğretime kadar iki başlı eğitimi egemen kılmak için, sayıları çığ gibi büyüyen imam hatipleri açarak, Atatürk Devrimlerine karşı bir kuşak yetiştirmişti. 1950 sonrasında, laikliğin tepkisel seçeneği gibi sunulan kökten dinciliğin güçlendiği ve siyasete de damgasını vurduğu görülmektedir. Tarikatların ortalığı kapladığı, imam-hatipler ve kuran kursları ile eğitim hızla dinselleştirilmiş, bu da yetmiyormuş gibi okullara zorunlu din dersleri konmuştur.

Bu bağlamda 28 Şubat kararları bir dönüm noktası olmuş; asker-sivil bütün Kemalist devrimciler ve demokrat güçlerin çabasıyla 25 yıllık bir gecikme ile 8 yıllık kesintisiz temel eğitime geçilebilmiştir. Bugün, 12 yıllık temel eğitime geçmekte geç kalınmaması en büyük dileğimizdir.

Türkiye'de liselerin ve ortaokulların en verimli ve başarılı dönemi olarak 1940'lı yıllar gösterilmişti. Bunun nedeni, okul sayılarının, öğretmen kadroları ile öğrenci mevcutlarının dengeli ve kaliteli olmasıydı. Bu denge ve kalite daha sonraki yıllarda yakalanamamış, eğitim ve öğretim aleyhine bozulmuştur. Cumhuriyet'in ilk döneminin köklü atımları, denenmiş doğruları yerine "yap, boz" kolaylıkları yerleşmiştir. Oysa 1920'lerde Atatürk'ün çizdiği eğitim politikası planlı bir sisteme ve mesleğe dayandırılmıştı.

Cumhuriyet'i kuranların eğitimden beklentileri "fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür" kuşaklar yetiştirecek laik ve yetkin öğretmenlerin sayılarının her geçen gün artırılmasıydı. Özel uzmanlık isteyen bir meslek olan öğretmenlik, merkezi planlamayla tek tip özgün programlarıyla, özerk bir yapıya

kavuşturulmamış kurumlarda öğretilmekte, böylece " fikri, vicdanı, irfanı hür " kuşaklar yetiştirme amacı gerçekleşmemektedir.

Pek çok eğitim fakültesi kurarak, öğretim üyesi bile bulamayan YÖK'ün arap saçına çevirdiği türdeş olmayan öğelerden oluşan karmaşık yapısına son verilmeli, bilimsel ve yönetsel özerkliği sağlanmış yeni yüksek öğretim kurumları oluşturulmalıdır.

Bugünkü eğitimde teknik sorunlarla uğraşmakta, içerik tartışılmamaktadır. Öğrenciler, düşünen, üreten, olup biteni sorgulayan, kendine güvenen, kişiliğinin bulmuş bireyler yerine; onaycı, evetçi, güdümlü kuşaklar olarak yetiştirilmektedir.

Atatürk Devrim ve İlkelerine bağlı, Atatürk milliyetçiliğini

özümsemiş, laik demokrat ve bilimsel niteliklere bağlı bireyler yetiştirilmemekte; eğitimde fırsat eşitliği yeterince sağlanamamakta; yoksul ve başarılı öğrencile, çeşitli grup ve cemaatlerin ellerine düşerek Türkiye Cumhuriyeti'ne karşı bireyler olarak yetiştirilmektedir.

Gelişen dünya ve teknoloji doğrultusunda okullarımız donatılmamakta, bu donanım bulunan okullarda yeterli personel bulunmamaktadır.

Bu bağlamda yapılacak en önemli iş, Milli Eğitim Bakanlığı - YÖK eşgüdümü içerisinde Atatürkçü Düşünce Sistemine inanmış öğretmenler yetiştirilmeli, 12 yıllık zorunlu eğitime olanak sağlayacak alt yapı hazırlanmalıdır.

ÖĞRETMENİME MEKTUP

Fatma MUNZUR

*AÜ Eğitim Bilimleri Fakültesi
Öğretim Görevlisi*

Gencecik bir öğretmen adayydın fakülte sıralarında. Derslerde tartıştık, koridorlarda gülüştük, kantinde çay içtik. Şimdi neredesin sevgili öğretmenim?

Ben öğretmen, sen öğrenci iken birlikteydik. Şimdi sen de öğretmensin. Sadece aynı anıları değil, artık aynı mesleğin onurunu da paylaşıyoruz seninle.

Hangi köyde ya da kasabadasın? Hep düşünürüm. Seni üzüyorlar mı? Çevreni, yılların tekdüzeliğini sürükleyen meslektaşların sarmış mıdır? Ya da tüccar-jandarma yöneticiler? Sınıfta konuşabiliyor musun? Gür çıkabiliyor mu sesin? Öğrencilerinin sorunları sızlatıyor mu burnunun direğini? Bir tanecik olsun arkadaşın var mı? Tütüyor mu burnunda kalabalık kent sokaklarında yürümek? Paran var mı masana çiçek alacak? Sevgiğin, umudun...

Sevgili öğretmenim, yıllar önce daha çok insanın idealleri için yaşadığı zamanlarda yalnız değildik bu kadar. Daha çok insan vardı, insan için varolan. Daha çok insan vardı paylaştığımız, dayanıştığımız. Yalnız değildik böylesine. Böylesine kuşatılmamıştık işini bilirlerle. Artık daha azız. Ve azın çoğunluğunu oluşturan öğretmenleri sevmiyorlar... Sevmiyorlarsa seni, bunun içindir sevgili öğretmenim.

İnsanı ve insana bağlı değerleri ucuzlaştıranlar, öğretmeni sevmeyiz. Öğretmen sevgiyi öğretir; umudu,

paylaşmayı, dostluğu, özveriyi... İnsanı karanlıkta boğmak isteyenler öğretmeni sevmeyiz. Rahatsızdırlar öğretmenin aydınlık yüzünden, beyninden, yüreğinden. Salt paraları, statüleri ile varolanlar öğretmeni sevmeyiz; sevgi ve saygı selinde boğuyor öğrencileri onu diye. Öğretmeni sevmeyiz; onlar daralttıkça insanların yaşamını, öğretmen yeni yollar gösterir yürünecek. Onlar susturur, mezar evlere gömer, yakar öğretmenin onca emek verdiği insanı. Onlar insanı öğütür, öğretmen çoğaltır...

Sevgili öğretmenim, oradasın değil mi? Vazgeçmedin yolun başında. Senin gözlerindeki sevgiyi, dokunuşundaki tatlılığı, sesindeki sıcaklığı tadacak nice öğrencin olacak daha. Direneceğin nice haksızlık, savunacağın doğrular olacak. Olmalı, biliyorsun.

Oradasın, biliyorum.

Sevgili öğretmenim, yıllar eklendikçe birbirine yüzler unutulur, adlar unutulur. Bir güzellik eklenmiştir yaşamına; nerede, ne zaman unutursun. O güzelliği yaşarsın ama. Her şiirde, resimde, öyküde; düşüncede ve eylemde birilerinin bir yerlerdeki varlığını da duyumsarsın. Yaşayan, paylaşan, seven, üreten, direnen insanların varolduğunu bilir ve bundan güç alırsın. Onlar öğretmenlerindir belki, belki de öğrencilerin.

Oradalar, biliyorsun.

İNSAN GENOM PROJESİ

Prof Dr. Ali Nihat BOZCUK
ADD Gen. Bşk. Yrd.

"Yaşam" denen esrarengiz olgu giderek insanlığı sürprizlere sürüklüyor, insanoğlunun yaşam felsefesinin yeniden biçimlendirilmesine yönlendiriyor. Bundan 50 yıl önce, 53 yaşındaki bir anne, "torunumun annesi olmak istiyorum" deseydi ya da bir kız çocuğu "babamın annesi olmayı deneyeceğim" deseydi herhalde bunların akıl sağlığından kuşkulanırdık. Ayrıca, 50 yıl önce gazetelerde "ABD'nin 39 eyaletinde genetik testlere dayanarak sigorta poliçesi düzenlemek yasaklandı" yazısını okusaydık bu habere nasıl bir anlam verirdik?

Evet "Genetik devrim", "Genom projesi" ya da "Tanrının yaşam dilini çözdük" gibi ifadeler artık medyada sık sık duyuyor, yeni bir çağa girdiğimizi algılar gibi oluyoruz. Bu çağın adına ister genom ya da postgenom çağı, isterse DNA çağı ya da isterseniz genomik milenyum diyebilirsiniz. 1960'lı yılların ortalarında, 64 genetik şifre ilk kez çözüldüğünde Nobel ödüllü İngiliz bilim adamı Francis CRICK buna: "Biyolojide sonun başlangıcı" demişti. Acaba işin sonuna yaklaşıyor muyuz?

Yaşamın en önemli iki özelliği şudur:

- Canlılar kendi kendine doğru olarak meydana getirir yani üretirler

- Canlılar kendileri için gerekli olan protein, nükleik asitler, hormon, enzim vb. gibi tüm biyomolekülleri oluşturabilirler.

İleri evrimli bir organizma üretirken önce basit bir yumurta meydana getirir, bu da döllenip sonradan ergine gelişir. Yumurtada karmaşık moleküller vardır, fakat erginekinde benzer morfolojik yapılar yoktur. Öyleyse bir yumurta kendini üreten bir fare, fil, sirkesineği ya da insana nasıl gelişiyor? Bunun en basit yanıtı, her hücrenin genlere, genlerinin içinde de uygun ergini yapmak için birtakım buyruklara sahip olmasıdır. Genelde gizli bulunan "genetik yazgı" diyebileceğimiz bu bilgiler, ergin formu belirler. Bu bilgiler, kromozomlarda doğrusal olarak sıralanmış genlerin, DNA denen moleküllerdeki özgün nükleotit (BAZ) dizimleriyle oluşmaktadır. Hücredeki genetik bilgilerin tamamına GENOM diyoruz. Tıpkı manyetik teypteki manyetizma kalıplarının bir Mozart senfonisi için buyruklar (bilgiler) taşıması gibi, ya da elektromanyetik dalgaların TV ekranında görüntüye çevrilmesi gibi, hücredeki DNA bilgisi de kalıplar olarak gelecek kuşaklara aktarılır ve ayrıca, hücre içi yaşamsal önemdeki metabolik olayları da yönetir.

GENETİK ŞİFRE

Genler deoksiribonükleik asit ya da kısaca DNA denen kimyasal maddeden oluşur. 1953'te Cambridge'deki iki araştırmacı, J. Watson ve F. Crick, DNA molekülünün yapısını

keşfettiler. Bu bulgu 1865'te Mendel'in genetik biliminin kurulmasına yol açan bulgusundan sonraki en önemli atılımdı. Bu iki araştırmacı, DNA molekülünün bir merdivenin kendi eksenini etrafında burulması ile oluşan Çifte-Sarmal yapısında olduğunu buldular. Merdiven basamakları dört çeşit organik (azotlu) bazdan oluşuyor: Adenin (A), sitozin (C), timin (T) ve guanin (G). Kural olarak A her zaman T ile, C her zaman G ile eşleşebilir.

Böylece gen denen uzun DNA molekülünün boyunca bu 4 baz orijinal dizilimler oluşturur. Baz çiftlerinin yerleşerek oluşturdukları şifre düzeni çok çeşitli olabilir ve böylece genler organizmadaki özgül etkilerini gösterir. Örneğin, kahverengi gözü yapan, baz-çiftlerinin şifre düzeni, yeşil gözü üreten düzenden farklıdır. Yapısal, fizyolojik ve davranışsal tüm canlı özellikleri, bu dizilim düzenleri ile oluşturulan genlerden denetlenir. Özetle: DNA, şifrelenmiş kalıtsal bilgi buyruklarını taşır, bu buyruklar da organizmaya nasıl gelişeceğini söyler. Bu buyruklar topluca Genom'u oluşturur.

DNA KENDİ KENDİNİ YAPAR

Kromozomlar, hücre bölünmeden önce, kendi kopyalarını üretirler. Kromozomlar gerçekten çok uzun DNA molekül kollarından oluşmuştur ve bunlar replikasyon yapar, yani kendi kendini meydana getirir. Bunu yapabilmek için çiftesarmalın iki yarısı bir uçtan başlayarak ayrılır. Bu sırada, bazları taşıyan moleküller, öyle bir pozisyona yerleşirler ki birbirinin aynısı olan iki çifte-sarmal oluşur. Bazların özgül eşleşmesi, (A-T) ya da (C-G), iki yeni DNA kolunun tam birbirine benzer tarzda ve orijinal DNA gibi baz çiftleri dizimlerine sahip olması anlamına gelir. Böylece bir hücre mitozla bölününce, yavru hücreler ata-hücreyle uyuyan aynı genetik şifreye sahip olacaktır.

DNA PROTEİN SENTEZİNİ KONTROL EDER

Gen (DNA) belirli bir özelliğin gelişimini nasıl sağlar? Farz edelim ki kahverengi göz, iristeki belirli bir pigmentin (renk maddesi) varlığına bağlıdır. Vücut bunu, genlerinden birisi ona söylediği için yapar. Gen bu etkisini, hücrelere özel bir enzim sentezleterek gösterir, bu da daha sonra o pigmentin üretimine yol açar.

GENETİK MÜHENDİSLİK

Bir örnekle ele alalım: Cücelik, kalıtsal bir hastalıktır; yani boy uzamasıyla ilgili hormonu üretecek olan gen arızalıdır. Bu durum, çocuklukta çok az büyüme hormonu üretildiğinde ortaya çıkar. Eğer çocuğa bu hormon enjekte edilirse hastalık bazen tedavi edilir ve boy daha uzun olur. Fakat bu hormon insandan elde edildiği için, sağlanması

ve bu nedenle de hastalığın tedavisi oldukça zordur ve sorun yaratır.

İnsan vücudunun büyüme hormonu üretmesi için hücrelerimizde bu hormonun üretilmesini söyleyecek genin yani genetik bilgi ya da DNA'nın bulunması gerekir. Farz edelim ki, bu gen sağlam bir insanın vücudundan alınıp bir bakteriye konsa, bakteri bu hormonu sentezleyebilir mi? Evet, bakteri çok çabuk üreticiliğinden bu hormonu bol miktarda sentezler, öyleyse bu hormonu sentezleyen geni, hasta çocuğun bozuk geniyle değiştirip hastalığın tedavisi mümkün olabilir.

Örneğin, biyoteknolojik yöntemlerle bugün insülin hormonu bakteriye ürettiriliyor ve sağaltım amacıyla etkin bir biçimde kullanılıyor.

15-20 yıl gibi çok kısa bir süre öncesine kadar bu konular bir bilim-kurgu gibiydi. Oysa şimdi gerçekleşti. Bilim adamları, insan hücrelerinden DNA'nın ilgili parçasını alıp bakteri genomuna taşıdılar. İşte bu işleme Genetik Mühendislik denir. Bu disiplin yeni bir bilim alanı olan biyoteknolojinin yeni bir silahıdır. Yani "endüstri üretmek için biyolojinin uygulaması" dır. İleri biyoteknolojik yöntemlerle bakterilere çeşitli tip antibiyotik ve diğer tıbbi ilaçlar ya da enerji için ucuz yakıtlar üretirmek artık olasıdır. Transgenik canlılar oluşturmak, yani bir canlının seçilen bir genini, kendisine akraba olmayan bir bitki ya da hayvan türüne aşılayıp yeni tip canlılar (örneğin hayvan-bitki karışımı) elde etmek olasıdır, hatta bugün bile bunun çeşitli uygulamaları yapılmaktadır.

GENOM PROJESİ

Haziran 2000 sonunda ABD Başkanı Bill Clinton ve İngiltere Başkanı Tony Blair aynı anda yazılı ve sözlü basında açıklama yaparak insandaki DNA dizisinin % 97 oranında açıklandığını söylediler. İnsanlık tarihinin belki en büyük devrimi olan bu bulgular tekerleğin icadından, dünyanın yuvarlak olduğu ve güneş etrafında döndüğünün anlaşılmasından, atomun parçalanmasından ve aya ayak basmaktan da önde görülüyor. Aslında bu çalışmalar yaklaşık 13 yıldır sürüyordu. Dünyadaki en büyük proje olarak nitelenen bu projeye yaklaşık 15 ülke katılmış, bunlardan altısı ön planda aktif durumda rol almıştır.

İnsan genom projesinin tamamlanması için 2005 yılı hedefleniyordu. Genomdaki 3.1 milyar kimyasal harfin (A,T,G,C) sıralaması hemen hemen tamamlandı. Celera Genomics Şirket Başkanı Craig Venter yeni bir dijital bilgisayar programı ile bulguları hızlandırdı.

Bilindiği kadarıyla toplam DNA bazlarının yaklaşık % 2-4'ü genler için şifre ödevi yapmakta, geri kalanlar boş ya da düğme açma-kapama gibi denetim ya da düzenleme görevi görmektedir. Şöyle düşünelim: Dünyadaki çeşitli insan kültürlerinde kullanılan diller ve alfabeden tamamen farklı yeni bir dil ve alfabe olan genom'un yazıldığı bir kitap farz edelim. Kitaptaki tüm DNA harfleri sırası ile artık açıklanmış olup bilgisayar programına kayıt edilmiş ve okunabilir durumdadır. Fakat harflerden oluşan sözcükler, cümleler, paragraflar, bölümler henüz tam bilinmiyor, açıklanamadı. İşte bu günkü genom projesinin geldiği aşama böyle bir benzetme ile yorumlanabilir.

Vücutta 210 çeşit hücre ve 75 trilyon adet hücre ile yaklaşık 80.000-100.000 gen var. Buna rağmen Bill Clinton "Tanrının dilini çözdük" derken, ülkemizden bir yanıt dikkat çekiyor ve "...dini inancı olan biri olarak, insanın özelliklerini belirleyen genlerin dokunulmazlığına" işaret ediyor! Ülkemizde yöneticilerin genom projesinin ne olduğunu doğru olarak kavramaları geleceğimiz ve bilim açısından çok önemli.

GENOM PROJESİNİN ÖZET OLARAK YARARLARI

- Kanser, kalp hastalıkları ve yaşlanma ile mücadele edebilecek,
- Yeni ilaçlar, yeni sağaltım yöntemleri geliştirebilecek,
- Evrim daha net açıklanabilecek (İnsan genlerinin %98'i şempanze ile aynı),
- İnsan toplumlarının, ulusların akrabalığı daha kesin olarak açıklanabilecek,
- Göçler ve insanlık tarihi açıklanabilecek.

GENOM PROJESİNİN ELEŞTİRİLERİ

- İnsanların damgalanarak "klasman dışı" kalması söz konusudur.
- Genetik bilgilerin kişiye özgürlüğü ortadan kalkacak ve gizliliği korunamaz duruma gelecektir.
- Bilgiye ulaşma eşitliği ortadan kalkabilecek ve yalnız zenginler bu kaynaktan yararlanabilecektir.
- Mevcut etik kurallar ve yasalar yetersiz kalacağından yenilerinin geliştirilmesi zorunludur.
- Çok uzun ömürlü sosyal güvenlik sistemlerine, sigortacılığa zarar verecek ve yaşlılık yılları uzadığından tedavi ve bakım masrafları çok artacaktır.

GELECEKTE NELER BEKLENEBİLİR?

Bizden sonra gelecek soylarımız yaşamlarının çoğunda gerçel bir realite mi yoksa sanal bir yaşam içinde mi olacaklar? Acaba genetik ve elektronik bilgi depolama sistemleri arasında bir ortak yaşam formu evrimleşebilir mi? Elektronik aygıtlar kendi-kendine yaratma yeteneğine kavuşacaklar mı? Beyin ile yeni elektronik aygıtlar doğrudan ilişkiye geçecek mi?

SONUÇ

Dünya bunları düşünüp, araştırıp tartışırken bizler bu alanda hangi özgün bilimsel ürünleri vermekteyiz? Ya da bilimsel üretim yapmakla görevli kurumlarımız kısır çekişme ve kurumlaşmama sıkıntısı içinde mi bulunuyor? Yukarıdaki bir alıntıdan gördüğümüz gibi, bizim bazı üst yöneticilerimiz henüz din ve bilimi birbirinden ayırt edemiyorsa, söylenecek ve yapılacak çok şey var demektir. Sahte Atatürkçüler, bilimi en doğru yol gösterici olarak benimseyen Mustafa Kemal Atatürk'ün bu ilkesini de yozlaştırıp bilim dünyasındaki yeni bulguların çoğunu uzaktan izlememize yol açtılar. ABD Başkanı'nın Amerika'da geline bilimsel yaşamayı dünyaya duyururken başka bir amacı daha gündeme gelmelidir: Bu genetik mühendislik ve genom projesi çerçevesinde geliştirilen ABD patentli teknoloji ve kimyasal maddelerin tüm ülkelere satışı için bir pazarlama propagandası yapılmaktadır.

Bilim ve akıl rehberimiz olduğu sürece, Kemalistlerin yolu ışıklı, amacı çağdaş Türkiye'dir.

LORD CURZON'UN DEDİKLERİ...

Av. Ertuğrul KAZANCI

ADD Genel Sekreteri

Günümüz Türkiye'sinin yaşamakta olduğu sorunlar bir bütün olarak "ibret verici" ve çok düşündürücüdür.

24 Temmuz 1923 tarihinde imzalanan Lozan Antlaşması sırasında TBMM Dışişleri Bakanı ve Başdelegesi İsmet Paşa'nın karşısında yer alanlar, şimdilerde yine aynı amaçlar doğrultusunda yeni Sevr'lerin peşindedirler. Emperyalizmin büyük ustaları gerek siyasal ve gerekse de sosyo-ekonomik ve kültürel açıdan bu kez "küreselleşme" sanıyla bildikleri yoldadırlar. Bildikleri yol ise İngiltere Başdelegesi Lord Curzon'un Lozan'da İsmet Paşa'ya söylediklerinin tipik bir uygulamasıdır. İsmet İnönü, her fırsatta: "Bunu ben hiç unutmam" başlığı altında şunları anlatır: "Müzakereler esnasında bir akşam Lord Curzon ve ABD temsilcisiyle oturuyorduk. Curzon bana şöyle hitap etti: İsteklerimizi daima reddediyorsunuz. Bunları teker teker cebimize koyuyoruz. Memleketiniz harap ve ekonominiz bozuktur. Paraya gerek duyacaksınız. Para ise bir bende bir de Birleşik Amerika'da var. Bir gün elinizi uzatarsanız, cebimizdekileri çıkarıp tek tek önünüze koyacağız..."

İnönü, İngiliz Lord'unun dediklerini hiç unutmadı. Atatürk ve İsmet Paşa'nın 1923-1950 yılları arasındaki dönemlerinde emperyalizm tehlikesine karşı dikkatli bir özen gösterildi. Ne IMF benzeri heyetler bu ülkeye denetime geldiler, ne de "Müstemele Valisi" tavrındaki birtakım yabancı kişiler Anadolu kentlerinde göründüler. Emperyalizmin yeni ortaklığından başka yansıma veremeyen Avrupa Birliği'nin hoşuna gidebilmek için; yargı, yürütme ve yasama öğelerinden ödünler verilmedi. Ulusal ekonominin "sosyal devlet" kaleleri yok pahasına satıp savrularak açık pazar olmaya zemin hazırlanmadı. NATO ve CENTO gibi bazı paktlara girilerek ordu üzerindeki komuta erkine dış gölge düşürülmedi. Emperyalistlerle bir olup sömürge yönetimi altındaki mazlum ulusların ayaklanmalarına "isyancılar" denilerek yandaş olunmadı. Batı uygarlığına ulaşmak, batıya uydu olmakla hiç karıştırılmadı. Hadsiz-hesapsız borçlarla ülkenin canına okunmadı, aksine Osmanlı borçları bile ödendi. IMF'den üç kuruş yüksek faizli kredi alınca yapılan bayramlar olmadı!...

Türkiye'de elli yıldır izlenen yanlış yönetsel politikalar ülkeyi çetin koşullara getirmiştir. Bir zamanlar Osmanlıların içine düştüğü "Duyun-u Umumiye" sistemi IMF yoluyla

bir başka şekilde yeniden gelmiştir.

Lord Curzon'un cebine attıklarını şimdilerde Sevr'ci torunları Türkiye üzerinde; oyunlar oynayıp, lobiler düzenleterek ve "Tam Bağımsızlık" erkini zayıflatarak ortaya çıkarmaktadırlar. İçerideki aymaz ve çıkarıcı yandaşları ise dışla esash bir işbirliği sürdürmektedirler. Yaman bir kuşatma Türkiye'yi sarmalamaktadır.

Çağımız; kılıçla, top ve tüfikle ülke zaptlarına genelde tanık olmamaktadır. Emperyalist lobilerin ekonomik baskıları ön plandadır. "Avrupa Birliği" adlı ortaklık, Sevr'in yeni bir dayatması şeklinde Türkiye'nin karşısına konulmaktadır. AB süreci, bu koşullarda Türkiye için üst üste olumsuzluklar çağrıştırmaktadır. Teslimiyetçi bir kabullenişin getireceği felaketler iyi hesaplanmalıdır.

Apaçık söylenmesi gereken bir tarihsel gerçek vardır. Avrupa; Asya, Afrika ülkelerini sömürülecek topraklar olarak görmüştür. Geçmişte doğrudan ve eylemli ilhak sistemiyle yürütülen sömürge genişleyiş daha sonraları yükselen bağımsızlık ateşi karşısında gerilemiştir. İlk ateşi yakan yer ise Anadolu'dur. Antiemperyalist şanlı direniş, tüm mazlum uluslara örnek olmuştur. Ama yüzyıllarca sömürülerek zayıflatılan bir ekonomi, sonunda mazlum halkları yine "namerde muhtaç" etmiştir. Avrupa Birliği Ortaklığı", emperyalizmin Birleşik Amerika ilişkili yeni bir görünümü olarak belirmiştir. "Küreselleşme", emperyalizmin bugünkü senaryosudur. Sevr'den esinlenen iddialar AB Parlamentolarının gündemindedir. Ulusal Devlet kavramı, tam bağımsızlık ve yurtseverlik ilkeleri dışa karşı karıştırıcı ve yok edici bir üslupla ortadan kaldırılmak için sunulurken, AB ülkeleri kendi devlet erklerini koruyup, AB içinde göstermelik olarak bazı sahte törpölemeler yapmaktadırlar. Kısacası; AB aday üyeliği bu koşullar içinde taşınamayacak bir sıfat karakterindedir.

Gelişi güzel dış borçlanmayı kabul etmeyen, enflasyonla tanışmamış ve hazinesi tedavüldeki para kadar altın dolu, KİT'lerin bacalarının tıttığı bir Türkiye, 1950 sonrası dönemde her açıdan geriye doğru gitmiş, tam bağımsızlığında derin yaralar açılmış ve bugünlere doğru gelmiştir. Artık karşısında buyurgan Lord Curzon anlayışlar egemendir. Ve artık ne yazık ki, Atatürk ve İnönü değer, onur ve çapında önderler yoktur. Halkımız ise 1923-1950 arasındaki bir bilinçlenmeye gereksinimler içindedir. ADD işte bu bilinci yer ettiren tek kurum olarak ortadadır. Misyonu böylesine; ağır, sorumluluk isteyen ve fakat onurla dolu bir alanı kapsamaktadır. ADD örgütü ise bunu başaracak güç ve inançtır!...

BU TOPLUMDA NİÇİN KİTAP OKUNSUN?

Burhan GÜNEL

ADD Genel Merkez Kültür Komisyonu Başkanı

Yazı, bellektir. Toplumsal bellek ise, yazının, metinlerin birikimiyle kendini oluşturur. Sözkonusu birikimin insanların kullanımına sunulup yeni kuşaklara yararlı olabilmesi için “okuma uğraşı” gerekmektedir. “Okuma”nın gerçekleşebilmesi içinse, öncelikle bu gerekliliğin kabul görmesi, bilinçte yer alması gerekmektedir. Basit bir akıl yürütmeye bu çıkış noktasına ulaşmışken, hemen dönüp toplumumuza bakarak şu sorunların yanıtlarını bulmaya çalışabiliriz:

* Toplumumuza “belleksiz toplum” denmektedir; bu saptama doğru mudur? Yoksa, toplumsal belleğimiz oluşmuş mudur? Yanıt ne yazık ki olumsuzdur.

* Toplumumuzu oluşturan bireyler günlük yaşam içerisinde, yaşamlarını güzelleştirerek anlamlı kılabilecek, renklendirebilecek sanatsal, kültürel etkinliklere izleyici ya da yaratıcı olarak katılma gereksimini duyuyorlar mı? Ne yazık ki yanıt yine olumsuzdur.

* Toplumumuzun bireyleri, gelecek için projeler oluşturup uygar toplum, uygar birey olmanın gereklerine ilişkin çabalarda bulunuyorlar mı? Yani, daha mutlu, daha adil, daha güvenli, daha güzel bir dünyada yaşamak için bireysel çabalarda bulunup toplum bilincini ileriye doğru devindirip yönlendirebiliyorlar mı?

Sorulara dönerek durum saptamasında bulunursak:

* “Belleksiz toplum” olduğumuz için, bilimsel bilgiye de sanatsal birikime de ulaşmamış, verilenle yetinen, giderek verilen kadarını bile alamayan, almak istemeyen, daha çok da dinsel inanca sığınarak insanlığın geçmişini üstünkörü yorumlayıp günü yüzeysel bir yaşam anlayışıyla geçiren, geleceğe de ölümün gerçekleşeceği bir oluşum olarak bakan, “tevekkül sahibi” bireylerin çoğunlukta olduğu bilinçsiz, bilgisiz ve amaçsız bir toplum olduğumuzu söylemek olasıdır.

* Dolayısıyla, günlük yaşamın yeme içme, barınma, eğlenme ve cinselliği yaşama düzleminde, gövdenin üzerinde geçirilmekte olduğu sonucunun da kolaylıkla altı çizilebilir.

* Geleceğe ilişkin olarak da, böyle bir yaşamın en alt düzeyde sürdürmeye yeterli öğelerin korunacağı bir ortamın güvencesini sağlayacak ekonomik koşulların oluşturulması (köşeyi dön ve kendini kurtar anlayışı) ile “öteki dünya”da yer kapma anlayışının çakıştığı, örtüştüğü, birbirini tamamladığı bir anlayış ve bakış öne çıkmaktadır.)

Yaşamın bu yüzeysel ve bedensel akışı içinde,

varlığını sürdürebilmenin en alt düzeydeki koşulu ola teknik bilgi ise ezberci bir eğitim süreci ile bireylere aktarılmaktadır. Bu olgu, “çağdaş” bir toplum görüntüsü oluşturmaktaysa bile “uygar” bir toplumun varlığını gerçekleştirememektedir. Arayan, soran, irdeleyen, eleştiren, geleceğin oluşmasında katkıda bulunan bireylere ise, bu yüzeysel yaşam anlayışının egemen olduğu toplumumuzda gereksinme duyulduğu söylenemez.

Verilenlerle yetinen ve kendini, yaşamı, ülkeyi, dünyayı, var olan her şeyi sorgulamayan bir toplum için “çağdaş” olmak bile fazladır aslında. (Nitekim ülkemizde, birtakım güçler toplumu çağın gerisine çekip götürmek için her şeyi göze almış durumdadır ve savaşımını sürdürmektedir.)

Bütün bu saptamalar ışığında olguya bakarsak; öykünmeci, edilgen, tembel, geleceğe ilişkin uygarlık hedefleri olmayan, bencil, çıkarıcı, ezberci, kolaycı, “tanrıya emanet” bireylerin oluşturduğu bir toplumda “yazı” ve “okuma”nın kendine yer bulamamış olması hiçte şaşırtıcı değildir. Yanı sıra, sanatın hiçbir dalı (gerçek sinema ve müzik bile) böyle bir anlayış içindeki toplumda olmazsa olmaz gerçekliğine ulaşamayacaktır.

Bu genelleme, bu varsayım, ne yazık ki ülkemizdeki gerçek durumla çakışmaktadır. Bu çizgilerin genel görünümü oluşturduğu ve “istisnaların” genellemeyi bozmadığı bir toplumda, böyle bir yaşam anlayışı içinde, “sürü” özellikleriyle zırlanmış bireylerin niçin kitap okuması gerektiğini, bunun niçin zorunlu ve gerekli, yaşamsal eylem olduğunu kim açıklayabilir?

Benim gücüm bu zorunluluğu inandırıcı çizgiye taşımaya yetmiyor ve devletin eğitim politikalarının yanı sıra ekonomi politikalarının da değiştirilmediği süreçlerde, bu anlamda olumlu bir noktaya ulaşabileceğine inanmıyorum.

**“Boyun eğmeyi yazığa bağlamak,
boyunduruk altında kalmaya
yaraşır olmanın belirtisidir.”**

Y.Güngör ÖZDEN

ADD Onursal Başkanı ve 1992 Atatürk Ödülü sahibi, Atatürk ile başlayan aydınlanma çağıının öncülerinden, 88 yıllık yaşamını Türk devrimine adayan, hukuk ve bilim adamı, Ord. Prof. Dr. HIFZI VELDET VELİDEDEOĞLU'nu 24 Şubat 1992 günü kaybettik. Anısı önünde saygı ile eğilirken, Uğur Mumcu'nun 26 Şubat 1992 tarihli Milliyet gazetesi'nde yayımlanan yazısını sunuyoruz.

BİR SİMGEYDİ

Uğur MUMCU
Gazeteci-Yazar

Türk devrimi ve aydınlanma çağıının ak saçlı, dirençli ve inançlı delikanlılarından birini daha son yolculuğuna uğurluyoruz. Atatürk devriminin yılmaz savunucuları birer birer aramızdan ayrılıyorlar. Velidedeoğlu ile birlikte bir asırlık çınar ağacı daha devrildi.

Bilge ozan Ceyhun Atuf Kansu'yu, Türk hekimlerinin öncüsü Prof.Dr. Nusret Fişek'i, barış savaşçısı Avukat Orhan Apaydın'ı... Anayasa ve hukuk şövalyesi Prof.Dr. Muammer Aksoy'u... Türkiye'de siyasal bilimin kurucusu yorulmaz araştırmacı Prof.Dr. Tarık Zafer Tunaya'yı, Cumhuriyet gazetesinin o inançlı başyazarı Nadir Nadi'yi son yolculuklarına uğurladık.

Bu insanlar, Atatürk ile başlayan aydınlanma çağıının öncüleriydi. Hepsisi de kendi alanlarının en yetkin insanlarıydı. Kimi ciltler dolusu yapıtlar bıraktı geriye, kimi inanç dolu şiirler ve yazılar...Bu kuşağı birbirine sımsıkı bağlayan inanç bağları Türk devriminin mayasını oluşturmuştu. Bu insanlar Atatürk devrimine inanmışlardı, "tam bağımsızlık" ilkesinin ödün vermez savunucularıydı, laiklik inancını bir bayrak gibi ellerinde taşımışlar, son nefeslerine kadar da bu bayrağı ellerinden düşürmemişlerdi. Güçlü kişilikleriyle, ödün vermez tavırlarıyla, bilgi donanımlarıyla birer inanç, onur ve erdem anıtı gibiydiler. Bağımsızlık inancını, günümüzün kurt kapıları ile dolu çıkar dünyasında dirençle, inançla, özveri ile savunan "Kalpaksız Kuva-yı Milliye" ydiler...

Günümüzün "Kuva-yı Milliye"leri ne kalpak takarlar başlarına, ne boyunlarına fişeklik... Ne de bellerine tabanca. Onlar, bir siyasal inancın mirasçılarıdır...Onlar, aydınlanma çağıının öncüleridir. Onlar, "bizi mahvetmek isteyen kapitalizme karşı" ömür boyu savaş vermiş yürekli aydınlardır...Atatürk'ün Cumhuriyeti emanet ettiği gençlerdir onlar. Yılgınlığın, korkaklığın, dönekliliğin ve çıkarıcılığın geçer akçe sayıldığı günümüzde, onlar aydın olmanın onurunu vazgeçilmez birer kimlik kartı gibi yüreklerinde taşımasını bildiler. Ödün vermediler, boyun eğmediler, "gelen ağam, giden paşam" demediler.

Velidedeoğlu bu kuşağın liderlerinden biriydi. Seksen sekiz yıllık ömrünü, Atatürk devrimine, Atatürk ile başlayan aydınlanma çağıına ve hukuk bilimine adayan Velidedeoğlu, Atatürkçülüğün aramızda yaşayan en güçlü ve canlı simgesiydi.16 yaşında ilk Meclisin "Evrak ve Tahrirat Kalemi Mübeyyizi" olarak başladığı yaşamında kendisini

BTMM'nin ilk memurlarından Hıfzı Veldet Velidedeoğlu ve Arif Bey
(Genel Yönetim Kurulu Üyemiz Orhan Velidedeoğlu'nun babası.)

saran "Kuva-yı Milliye ruhu" seksensekiz yıl, hepimize, ışıklı kilometre taşları gibi hep yol göstermişti.

Bir hukuk adamıydı. Özel hukuk alanının en derin "alim hocaları" ndan biriydi. Hukuk bilgisini yalnızca ve yalnızca öğrencilerini yetiştirmek için kullandı. 12 Mart 1971 döneminde üniversiteye küstü ve "ord.prof.dr." ünvanını bu nedenle kullanamayacağını açıkladı. Ölümüne kadar da bu ünvanı hiç kullanmadı. 1942 yılından 1992 Kasım ayına kadar, Cumhuriyet gazetesinde yazılar yazdı. Bizlere "Cumhuriyet'deki yazılarıma 1942 yılı Mayıs ayında başlamıştım. 1992 Mayıs ayına kadar Cumhuriyet'te ellinci yılımı doldurduktan sonra gözlerimi kapamak istiyorum" derdi.

Velidedeoğlu hem üniversiteye küskün öldü, hem elli yıl yazı yazdığı gazetesine! Son nefesini verinceye kadar da elinden kalemini bırakmadı. Cumhuriyet gazetesinden ayrılmak zorunda kalınca, yazılarını Milliyet gazetesinde sürdürdü. Bir maratoncu gibi koştu, koştu, koştu.

Ve bu "Atatürk Koşusu"nda ipi göğüsledi. Velidedeoğlu, bizlere ışık tutan, yol gösteren, örnek olan bir Atatürkçü ve ilk Meclisdeki "Kuva-yı Milliye Ruhu" nun aramızda soluk alan son inançlı temsilcisiydi. Bu inanç ve onur anıtını kalbimize gömüyoruz.

1926 YILI MEDENİ YASA GEREKÇESİNE SAHİP ÇIKIYORUZ

Av. Türkan ASMA
 Çağdaş Kadın ve Gençlik Vakfı
 Yönetim Kurulu Üyesi

Medeni Kanun, başka bir deyimle Yurttaşlar Yasası bir insanın doğumundan ölümüne kadar olan tüm hak ve sorumluluklarını belirleyen kurallar zinciridir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan önce Türk halkının haklarını belirleyen böyle bir kurallar zinciri yoktu. Bazı hakları mecelle dediğimiz bir belgede, dini esaslara göre belirlenmişti. Bu nedenle de haklar yönünden erkek egemenliği mevcut idi. Kadın, kocasının emirlerini yerine getiren, aile birliği içinde yeri olan bir kişi idi. Ailenin erkek büyüğünün emri ile hiç görmediği bir kişi ile evlendirilirdi. Kocanın kendisiyle birlikte dört eş alma hakkı vardı. Boşanma hakkı yoktu. Kocanın bir sözü, aile birliğinin yıkılması için yeterliydi. Çocukları üzerinde hiçbir hakkı yoktu. Mirastan eşit hak alamıyordu. Onun sözü, tek başına tanıklık için yeterli değildi.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulması, dine dayalı, kadına hiç hak tanımayan bu sistemle toplumun çağdaşlaşamayacağı çok açık ve yalın bir şekilde görülmüştür. Bunu yok etmek, çağı, medeniyeti yakalamak amacıyla o devrin en ileri, en çağdaş yurttaşlar yasası TBMM'nce kabul edilerek yürürlüğe sokulmuştur.

Bu yasa yürürlüğe girerken de devrin adalet bakanı Mahmut Esat BOZKURT, vatandaşlarının değişmeyen katı dini kurallarla haklarının korunamayacağını, çağdaşlığı tüm dünyanın kabul ettiği laik, yenilikçi bir yasanın kabulü ile yakalayabileceğimizi anlatmıştır. Bu anlatıma bugün de gereksinimimiz vardır. Çünkü toplumumuzda bir grup siyasi güç Türk insanının ve özellikle Türk kadınının yaşamını, dini kurallarla yönlendirmeye çalışmaktadırlar. Bunlar büyük Atatürk'ün kılık - kıyafet devrimini, harf devrimini, tekke ve zaviyelerin yasaklanması devrimlerini bir yana iterek tüm bunları Türk halkının yaşamına yeniden sokmaya çalışmışlardır. Bunlarla da yetinmemişlerdir. Medeni Kanunun en büyük yeniliklerinden biri olan medeni nikahı bir yana iterek imam nikahına dayalı evlilikleri desteklemişlerdir.

Kadınlarımız, tekrar kara çarşafarla bürünmeye başlamıştır. Erkeklerle aynı mekanlarda oturmamaya, tokalaşmamaya başlatılmışlardır. İmam nikahı ile Medeni Kanunun kadına aile hukuku içinde tanıdığı tüm hakları kaybetmişlerdir.

- Aile birliği içinde yerleri olmamaktadır.

- Kocalarının nüfusuna eş olarak kayıt olamamaktadırlar.

- Onun maaşından, sosyal güvenlik haklarından yararlanamamaktadırlar.

- Mirastan hak alamamaktadırlar.

- Okutulmamaktadırlar.

Yani 1926 yılında kadının Medeni Kanun ile yakaladığı haklar yönünden onun gerisine, eskiye dönülmektedir.

Bu nedenle bunun yanı sıra ve devrim yasalarının en güçlüsü olan Medeni Kanunun Türk toplumuna ve kadınına tanıdığı hakların önemini anlatmak için bu gerekçeye gereksinimimiz vardır.

1926 Medeni Kanunu, o devrin en ilerici, çağdaş yasası olarak Türk insanını bugüne taşımıştır. Bugün çağdaş giyinen, eşiyile aynı masada oturup, aynı kaderi paylaşan, birlikte ağlayıp birlikte gülen, birlikte çalışan, ev kadını, işçi, üniversiteli, akademik kariyer yapmış, avukat, doktor, mühendis her meslekten kadın, bu yasanın bugüne taşıdığı insanlardır. Bugün 2000'li yıllarda elbette ki 75 yıl öncesinin çağdaş yasası, gereksinimlerimizi taşıyamaz hale gelmiştir. O nedenle de yeni tasarımı istiyoruz. Çünkü bu tasarı, bizi daha eşitlikçi, daha çağdaş kılacaktır. Bu tasarı ile;

- Kadın-erkek arasındaki eşitlik tam sağlanmıştır.

- Aile reisi kavramı yasadan çıkarılmıştır. Aile birliğinin temsilinde, konut seçiminde, velayet hakkının kullanımında eşlere eşit hak ve yükümlülükler verilmiştir.

- Kadının evlilik öncesi soyadını kullanmasına olanak sağlanmıştır.

- Eşlerin evlilik birliği içinde kazandıkları malların eşit biçimde paylaşılması esasları getirilmiştir.

Başka bir deyimle, Türkiye Cumhuriyeti Devletinin imzaladığı uluslararası sözleşmelerdeki tüm dünyaya ilan ettiği kadın-erkek eşitliği ilkeleri hayata geçirilmiş olacaktır.

Bundan ötürü de, Medeni Yasası tasarısının aynen Adalet Alt Komisyonundan geldiği gibi kabul edilmesine karar verilmesini istemekteyiz.

“Bilmek yeterli değildir, uygulamak gerekir; istemek yeterli değildir, eyleme geçmek gerekir.”

Goethe

ÖZELLEŞTİRME TUTKUSU

Birgen KELEŞ

İzmir Eski Milletvekili

Türkçe sözlüğe göre, tutku kelimesinin bir anlamı "irade ve yargıları aşan güçlü bir coşku, ihtiras"tır. Türkiye'de özelleştirme 1980'li yıllardan beri akıl ve mantık süzgecinden geçirilmeden önerilen, ne pahasına olursa olsun talep edilen ve her derde deva olarak görülen bir politikadır. Bir anlamda bir tutkudur. Ayrıca, Türkiye'nin sadece bugün değil, gelecekteki ekonomik ve sosyal durumunu ilgilendiren çok önemli bir konu olduğu halde, yeterince tartışılmamıştır. Tartışıldığı zaman da, konuya ideolojik olarak yaklaşılmakta, özelleştirmeyi savunanlar her seferinde başka bir argüman ileri sürmekte; söylenenler ile yapılanlar birbirleri ile çelişmektedir. Önce zarar eden işletmelerin satılacağı söylenmiş; sonra en karlı kuruluşlar satışa çıkarılmıştır. Önce devletin en önemli gelir kaynaklarından biri vergi, öbürü özelleştirme denilmiş; sonra özelleştirme giderlerinin bütçe açıklarını kapatmak için kullanılmayacağı belirtilmiş; daha sonra tekrar bütçe açıklarının özelleştirme ile kapatılacağı açıkça ifade edilmiştir. Ayrıca, kamu kuruluşlarının etkinliği ve verimliliğini arttırmak için özelleştirmenin gerekli olduğu vurgulanmış; sonra etkinlik ve verimlilikle ilgisi olmayan kamu arazilerinin satışı konusunda inanılmaz hükümler getirilmiştir. Bir ara kamu yatırımlarını hızlandırmak için özelleştirme yapıldığı ileri sürülmüş; sonra Özelleştirme Fonu'nun yatırımlarla ilgisi kesilmiştir. Özelleştirme gelirlerinin en az % 10'u Güneydoğu'da yatırım yapmak için kullanılacak denilmiş; sonra tüm özelleştirme gelirleri Özelleştirme Fonu'nda toplanmış; Güneydoğu'da yatırım yapma işi ise, Kamu Ortaklığı Fonu'na devredilmiştir. Bu örnekleri çoğaltmak mümkündür. Ancak, bu kadarı bile konuya ne kadar ciddi olmayan bir biçimde yaklaşıldığını göstermek için yeterlidir.

Uygulanan özelleştirme politikasının en hatalı yönleri özelleştirmenin bir amaç olarak benimsenmesi, her ne pahasına olursa olsun özelleştirme anlayışı ile hareket edilmesi, keyfiliğe imkan tanınması, yerli yabancı ayrımı yapılmaması ve özelleştirilecek kuruluşların çöküşünün ve yok pahasına satılmasının bizzat siyasal iktidarlar tarafından hazırlanmasıdır. Özelleştirilecek kuruluşlar Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'na bağlanmakta; kendilerine yatırım yapma, teknolojik gelişme sağlama olanağı tanınmadığı gibi, var olan sınırlı hareket serbestliğini de ortadan kaldırılmakta ve özelleştirme kararından sonra bu kuruluşlar, kendi faaliyet alanlarında uzmanlaşmamış olan Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nın değerlendirmeleri ile yönlendirilmektedir.

Özelleştirme programına alınan kuruluşların kaynak kullanımlarına, taşınmaz mal edinmelerine, yurt dışı ve yurt içi borçlanmalarına karar vermek ve bu kuruluşlarda yönetim kurulu başkanlığı dahil çeşitli kademelerde yönetim kadrolarına yapılacak atamalar için önerilerde bulunmak, Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nın görevleri arasındadır. Özelleştirme kapsamındaki bir kuruluşun müessese, işletme ve birimlerinin ayrı ayrı anonim şirketlere dönüştürülmesi durumunda, söz konusu kuruluşun hak ve yükümlülüklerinden hangisinin hangi şirkete devredileceğine karar vermek de Özelleştirme İdaresi Başkanlığının yetkisindedir.

Ayrıca, 4046 sayılı özelleştirme yasasında keyfiliğe ve yolsuzluğa yeşil ışık yakan pek çok hüküm vardır. 3 Nisan 1997 tarih ve 4232 sayılı yasa, bu durumu düzeltmemiştir. Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tek yetkili gibidir. Özelleştirme Yüksek Kurulu özelleştirme onay yetkisini bile Özelleştirme İdaresi Başkanlığına devredebilmektedir.

Özelleştirme Yasasında özelleştirme kapsamındaki kuruluşların istisnai bazı durumlar dışında, kamu kurum ve kuruluşları ile yerel yönetimlere devredilmemesi öngörülmektedir. Diğer bir deyişle, örneğin belediyeler, özelleştirilen bir kuruluşu satın alamayacaklardır. Ayrıca, belediye sınırları içinde bulunan KİT'lere ait araziler için Özelleştirme İdaresi Başkanlığınca kısmi imar durumunu 5 yıl değiştiremeyeceklerdir. Bu belediyelerin hak ve yetkilerinin, özerkliklerinin kısıtlanmasıdır. 4232 sayılı yasa ile metne, " ilgili belediyeler görüşlerini 15 gün içinde bildirir" ifadesi eklenmiş; ancak, olumsuz görüş bildirilmesi halinde ne olacağı belirtilmediği

için durum değişmemiştir. Ayrıca, 4232 sayılı yasa ile " mevzii imar planları " ifadesi yanına , imar tadilatları" ifadesi de eklenerek yetki genişletilmiştir. Bir anlamda, Özelleştirme İdaresinin belediyelerin yaptıkları imar planlarına müdahale olanağı daha da artmıştır. Bu durum, Türkiye'nin 3723 sayılı yasa ile onaylanmış olduğu Avrupa Konseyi Yerel Yönetimler Özerklik Şartı'nın temel verimliliği ilkeleri ile de çelişkilidir.

Özelleştirme yasası hazırlandığında, verimliliği ve etkinliği arttırmak için özelleştirme yapıldığı iddia edilmekteydi. Ancak, söz konusu yasada kamu kuruluşlarının mülkiyetindeki arazilerle verimlilik ve etkinlik ile ilgisi olmayan Hazine arazilerinin Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından yeniden düzenleneceği ve bu düzenlemenin İmar Kanunu'nun ilgili maddeleri dikkate alınmadan hemen tapuya kaydedileceği belirtilmektedir. Belediyelerin yaptıkları imar değişiklikleri bile 3194 sayılı yasadaki açıklık ilkesinin gereği olarak toplumun bilgisine sunulduğu halde, Özelleştirme İdaresi tarafından yapılması öngörülen arazi düzenlemeleri konusunda, hiç kimseye, tapu dairesine bile söz hakkı tanımamaktadır.

Kamu kuruluşlarının kullanımında olan hazine arazilerinin bir kısmı, mevcut yasalara göre, özel mülkiyet konusu olamaz. Yeni düzenlemelerde bu tür araziler için bile önem düşünülmesi ve söz konusu arazilerin kullanma haklarının devri öngörülmüştür. Hazine arazilerinin tahsisleri kaldırılmış; kamu kuruluşlarına tahsis edilmiş bulunan ve çok önemli işlevi olan bazı araziler, yerli ve yabancı kişi veya şirketlere satılır hale gelmiştir. Kamu taşınmazlarının Bakanlar Kurulunun belirleyeceği esas ve usullerle satılmasını öngören 4182 sayılı yasa, Anayasa Mahkemesi tarafından önce yürütmeyi durdurma kararı ile durdurulmuş, sonra da iptal edilmiştir. Ancak, Bakanlar Kurulunun belirleyeceği esas ve usullerle kamu taşınmazlarını satma yöntemi, Emekli Sandığı ve Sosyal Sigortalar Kurumu Yasalarında yapılan değişikliklerle tekrar gündeme getirilmiştir.

Türkiye'de özelleştirme uygulamaları Anayasa'yı, Yasaları ve Anayasa Mahkemesi kararlarını tanımamanın çarpıcı örnekleri ile doludur. KİT'lerin özelleştirilmesinde rayiç bedel aranmamakta; gerçek değere yakın bir değer bulmak için de gerekli çaba gösterilmemektedir. Çok sayıda insan işini kaybetmekte; özelleştirilen tesisleri alanlar ise hak etmedikleri, karşılığını ödemedikleri mal varlığına kavuşmaktadır. Oysa, Anayasa'da özel mülkiyet için öngörülen koruma devletin ve diğer kamu tüzel kişiliklerinin hakları için de geçerlidir. Özelleştirme, tam bir rant dağıtma, haksız kazanç sağlama mekanizmasına dönüştürülmüştür. Özelleştirme ile bazı kişilere haksız kazanç sağlanması, toplumun malı olan büyük arazilerin ve tesislerin yok pahasına yerli ve yabancı şirketlere devredilmesi önemlidir. Çünkü bu durum, gelir dağılımında esasen var olan çarpıklığı daha da arttırmakta; dramatik boyutlara ulaştırmaktadır. Türkiye'deki özelleştirme üretimi, yatırımı ve istihdamı olumlu yönde etkilemediği gibi, salt özelleştirme nedeni ile etkinlik ve verimlilik artışı da söz konusu olmamıştır.

Akılcı bir yaklaşım, özelleştirme uygulamalarının irdelenmesini, eleştirilmesini, olumsuzluklardan ders çıkartılmasını ve söz konusu politikanın yeniden gözden geçirilmesini gerektirir. Ne var ki, özelleştirme söz konusu olduğunda, akılcı bir yaklaşımın benimsendiğini söylemek mümkün değildir. Aksi halde, stratejik sektörlerin, tesislerin ve Bor madeni gibi işletmelerin özelleştirilmeleri söz konusu olmazdı. Bu nedenle de, sorunları çözecek, Türkiye'yi ileri götürecek ciddi bir politika değil, akıl süzgecinden geçirilmeyen, gerektiği biçimde düzeltilmeyen ve ne pahasına olursa olsun ısrarla sürdürülen bir tutkudur özelleştirme. Hiç kuşkusuz, bu tutku, Türkiye'ye çok pahalıya mal olacaktır. Çünkü özelleştirmede yerli-yabancı ayrımı yapılmadığından, bir süre sonra en önemli sektörler yabancı egemenliği altına girebilecektir. Türkiye koşullarındaki bir ülkede böyle bir ekonomik egemenliğin beraberinde siyasal baskılar getireceği veya en azından çok önemli konularda var olan siyasal baskıların etkinliğini arttıracacağı açıktır.

ATATÜRK VE İZMİT BASIN TOPLANTISI

Galip ATAMAN

Eğitimci-Gazeteci

Büyük Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün 19 Mayıs 1919'da Samsun'dan başlayan Kurtuluş Savaşı Mücadelesi'nde önemli kilometre taşları vardır.

16 Ocak 1923 de böylesine önemli kilometre taşlarından biridir. Kocaeli Gazeteciler Cemiyeti'nin 66 yıl sonra hatırladığı "Basın Onur Günü" olarak kutladıkları 16 Ocak 1923 tarihi, Büyük Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün İzmit'e yaptığı "Cumhuriyet" öncesi resmi anlamda ilk basın toplantısıdır.

Büyük Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün 14 Ocak 1923 Pazar günü Ankara'dan başlayan ve 20 Şubat 1923 tarihine kadar devam eden yurt gezisi 35 gün sürdü. Eskişehir'de öğrendiği annesinin vefat haberi dahi O'nu, programını uygulamaktan vazgeçirmedi.

Düşüncelerini halkla tartıştıktan sonra uygulamaya koyan Atatürk, İzmit'teki basın toplantısında Ulusal Kurtuluş Savaşı'nı destekleyen İstanbul Gazeteleri başyazarlarıyla çeşitli konularda konuştu. "İzmit Basın Toplantısında konuşulan konular ve toplantıya katılan gazeteciler incelendiğinde Mustafa Kemal Atatürk'ün basına, gazetecilere verdiği önem görülecektir.

Mustafa Kemal Atatürk, Cumhuriyet'i ilan etmeden önce düşüncelerini gazetecilerle paylaşırken, gazeteciler aracılığıyla kamuoyunun da nabzını tutmak istemiştir.

Vakit Gazetesi Başyazarı Ahmet Emin Yalman, İkdâm Gazetesi Başyazarı Yakup Kadri Karaosmanoğlu, Akşam Gazetesi Başyazarı Falih Rıfkı Atay, Tevhid-i Efkâr Gazetesi Başyazarı Velit Ebuzziya, İleri Gazetesi Başyazarı Suphi Nuri İleri, Tanin Gazetesi Başyazarı İsmail Müştak Mayakon'un yanı sıra Dr.Adnan Adıvar ile Halide Edip Adıvar'da toplantıda hazır bulundu.

Sultan Abdülaziz tarafından 1876 yılında Av Köşkü olarak yaptırılan, bugün müze olarak kullanılmak için onarılmayı bekleyen "İzmit Kasrı"nda gazetecilerle buluşan Mustafa Kemal Atatürk, halkın nabzını yokladı. Gazetecilerin düşüncelerini aldı.

Altıbuçuk saat süren toplantıda, Atatürk Devrimleri'nin temel ilkelerini oluşturacak konular tartışıldı. "Cumhuriyet" sözcüğü, Cumhuriyet ilan edildiği 29 Ekim 1923 tarihinden 287 gün önce ilk önce ilk kez bu toplantıda gündeme geldi. Büyük Önder Mustafa Kemal Atatürk, yeni devletin başkentinin "Ankara" olması, Latin Alfabesi'nin kabul edilmesi, kadınlara seçme ve seçilme hakkının

tanınması düşüncelerini yine ilk kez bu toplantıda açıkladı. Mustafa Kemal Atatürk'ün basın toplantısında en önemli konuşması yeni devlet şeklinin Cumhuriyet imasıyla ilgili olanıdır. Atatürk "Cumhuriyet" sözcüğünü doğrudan telaffuz etmese de verdiği mesaj gazeteciler tarafından alınmıştı. İşte Atatürk'ün "Cumhuriyet ile ilgili değerlendirmeleri: "Dünya yüzünde yeni bir Türk devleti vardır.Devleti kuran milletin, bir Türkiye Büyük Millet Meclisi vardır. Memleketin yegane ve hakiki temsilcisi bu meclistir, Türkiye Devleti'nin reisi de vardır."

Gazetecilerin çeşitli sorularını cevaplandıran Mustafa Kemal Atatürk, yeni devletin başkentinin İstanbul olmayacağını, sakıncalarını anlattıktan sonra "Ankara'ya" dikkat çekti. Atatürk, milletin dinsiz olmadığını, Türk Milleti'nin dininin İslam olduğunu, bunu reddedecek hiç bir neden bulunmadığını söyledi.

Mustafa Kemal Atatürk, halkın sesine kulak veren, düşüncelerini halkın arasına girerek tartışan gerçek bir liderdi. Musul hariç tüm cephelerde ateşkes ilan edilip, Lozan'da Türkiye'nin kaderi üzerine görüşmeler sürerken Mustafa Kemal Atatürk, yeni devletin şeklini ve çeşitli konulardaki düşüncelerini basın mensuplarıyla paylaşırken halkına güvendiğini, basının halkın sesi olduğunu vurgulamak istemişti.

Atatürk'ün basınla, halkla Türkiye'nin sorunlarını ve geleceğini tartıştığı tarihten bu yana 78 yıl geçti. Alınan mesafeye, geline nokta baktığımızda üzülmemek elde değil. Atatürk, o yıllarda kararları tartışarak, konuşarak alıyordu. Bugün öyle mi? Ülkeyi yönetenler Türkiye Cumhuriyeti'nin hayati konularını dahi halkla, basınla konuşmak bilgi alışverişinde bulunmak yerine parmak hesabıyla kararlar oldu bittiye alınıyor. Halkla, basına danışmayı bırakın, TBMM kürsüsünde düşüncelerini söylemek isteyen milletvekillerinin konuşmaması için yasa değiştiriyor, tüzük değiştiriyor. Basına, fikre, düşünceye sansür koyuluyor. Basın ve gazeteciler öcü gibi gösteriliyor. Gerçeklerin yazılmasından rahatsız olan ülke yönetiminden sorumlu olanlar çeşitli yöntemlerle gazetecilere göz dağı vermek istiyor.

Basınla uğraşan, gazetecilerin haber alma ve yazma özgürlüğü sınırlandırılmak isteyen ülkeyi yönetenler, 70 yıl öncesine dönüp büyük kurtarıcı Mustafa Kemal Atatürk'ün izlediği yolu izlemelidir. Mustafa Kemal Atatürk'ün yeni devletin kuruluşunda, Cumhuriyet'in ilanı öncesinde basınla, gazetecilerle fikir alışverişinde bulunmasını örnek almalıdırlar.

ADD İç Anadolu Bölge Toplantısı Kayseri'de Yapıldı

“Atatürk, Eğitimi Evrensel Değerlerle Donatmıştır.”

ADD Bölge toplantılarının beşincisi olan “Atatürkçü Düşünce Sisteminde Türk Eğitim Politikalarının Dünü, Bugünü, Yarını” konulu açık Oturum ile İç Anadolu Örgüt Toplantısı 13-14 Ocak 2001 tarihleri arasında Kayseri’de yapıldı. Kayseri’de yayın yapan dört TV ile yerel yazılı basın toplantıya geniş yer verdi. ADD Genel Başkanı Şahin, Genel Başkan Yardımcısı Şarvan ve GYK Üyesi Dr. Palaoğlu TV’lerin canlı yayınlarında söyleşiye katıldılar.

ADD Genel Başkanı Şahin açık oturumda yaptığı konuşmada “Atatürk, reddettikleri ve kaldırdıkları kurumların yerine, Asya ve Avrupa’yı birleştiren bu Anadolu topraklarında kaynayan kültürü, çağdaş eğitimle yoğurarak laik, demokratik, sosyal hukuk devleti ve ulus devlet anlayışını getirmiş ve temelinde tam bağımsızlık ve ulusal egemenlik kavramına bağlamıştır.” dedi.

ADD Genel Merkezi tarafından düzenlenen toplantıların beşincisi, Kayseri’de TEAŞ ve Ticaret Odası salonlarında yapıldı. Toplantılar iki aşamada gerçekleştirildi.

Toplantının ilk günü ADD Genel Başkanı Av. Halil İbrahim Şahin, Genel Başkan Yardımcısı Nazmi Şarvan, Genel Sekreter Av. Ertuğrul Kazancı, Genel Sekreter Yardımcısı Av. Güler Tanyolaç, Genel Sayman Kadri Ün, GYK Üyeleri Dr. Mustafa Kemal Palaoğlu, Prof. Dr. Ahmet Saltık, Halil Önder, Kenan Yılmaz, Necla Karacaoğlu, Fethi Karaduman, İhsan Tayhani, Orhan Velidedeoğlu, Aybars Turan, Genel Merkez Denetim Kurulu Sekreteri Şadiye Yeşilyurt, Genel Merkez Halkla ilişkiler Komisyonu Başkanı Şükran Yalçın ve Başkan Yardımcısı Şükrü Anat, Kayseri Merkez Şube Başkanı Mesut Ay ile şube yöneticileri, İç Anadolu Bölgesi şube başkan ve temsilcileri, İzmir Merkez Şube Başkanı Saddettin Dikkaya, Kars Merkez Şube Sekreteri İdris Atmaca ve ADD üyeleri Atatürk Anıtı’na çelenk koyup saygı duruşunda bulundular.

Daha sonra ADD Genel Merkez Yürütme ve Yönetim Kurulu Üyelerinden oluşan bir heyet Kayseri

Valisi Nihat Canpolat, Başsavcı Osman Vuraloğlu, 2. HİB Merkezi Garnizon Komutanı Tümgeneral Süleyman Arıkan ile Erciyes Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Zeki Yılmaz’a nezaket ziyaretinde bulundular ve armağanlar sundular.

Öğleden sonra ADD Genel Başkanı Av. Halil İbrahim Şahin’in yönettiği “Atatürkçü Düşünce Sisteminde Türk Eğitim Politikalarının Dünü, Bugünü, Yarını” konulu açık oturum gerçekleştirdi. Açık oturuma konuşmacı olarak Ankara Milletvekili eski Milli Eğitim Bakanı Hikmet Uluğbay, ADD Bilim Kurulu Üyesi ve AÜ Eğitim Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Mahmut Adem ile Eğitim-İş Sendikası eski Başkanı Dr. Niyazi Altunya katıldılar.

TEAŞ Toplantı Salonu’nda yapılan açık oturuma yoğun katılım oldu. Görsel ve yazılı yerel basının büyük ilgi gösterdiği toplantıyı katılımcıların büyük bir bölümü ayakta izledi.

ADD Genel Başkanı Av. Halil İbrahim Şahin, açık oturumda yaptığı konuşmada, “Atatürk, çağdışı kurum ve kuruluşları bir daha geri gelememek üzere kapatmıştır, yıkmıştır ve yok etmiştir. Bunlar öncelikle

salanat ve hilafettir. Atatürk Devrim ve İlkeleri her türlü saltanatı ortadan kaldırmıştır. Servet ve devlet diktatörlüğüne son vermiştir. Otokrasinin ve teokrasinin bir daha geri gelmemesi için demokrasinin yolunu açmıştır.

Atatürk, reddettikleri ve kaldırdıkları bu kurumların yerine, Asya ile Avrupa'yı birleştiren bu Anadolu topraklarında kaynayan kültürü, çağdaş eğitimle yoğurarak laik, demokratik, sosyal hukuk devleti ve ulus devlet anlayışını getirmiş ve temelini de tam bağımsızlık ve ulusal egemenlik kavramına bağlamıştır. Bu açıktır, nettir, kesindir. Eğitimi sadece ulusal değil, evrensel değerler de donatmıştır.

Şunu da ilave ediyoruz ki bu durum, bu çizilen yol, sadece siyasal değildir. Toplumsal boyutları, ekonomik ölçütleri ve kültürel değerleri de vardır.

İşte ADD, Atatürk Devrim ve İlkelerini, O'nun uygulamasından doğan sonuçları irdelemek, incelemek, bu devrim ve ilkelere aykırı olan adım ve akımlarla açık ve net olarak yasalar çerçevesinde, devrimlerin çizdiği doğrultuda, düşün savaşı yapmak uğraşı ve onun misyonuna sahiptir." görüşlerine yer verdi.

Açık oturumun açılış konuşmasını yapan ADD Kayseri Merkez Şube Başkanı **Mesut Ay**, ADD Genel Yönetim Kurulu'nun almış olduğu karar ile Türkiye genelinde başlattığı bölge toplantılarını takdirle karşıladıklarını, bu çalışmalar ile toplumsal programların ortaya konulduğunu söyledi.

Ay, "ADD'lerin işlevlerinin sadece Atatürkçülüğün temel ilkelerini topluma yaymak değil, aynı zamanda bugün, hatta yarın çıkması olası sorunlara çözüm önerileri üretmektir. Toplum ile iç içe olmak her kesimin özellikle de gençliğin eğitim ve kültür düzeyinin yükselmesi yönünde de çalışmalar yapmaktır." dedi.

AÇIKOTURUM

Öğleden sonra başlayan "Atatürkçü Düşünce Sisteminde Türk Eğitim Politikalarının Dünü, Bugünü, Yarını" konulu açıkoturumu ADD Genel Başkanı Av. **Halil İbrahim Şahin** yönetti. İlk konuşmayı yapan Ankara Milletvekili eski Milli Eğitim Bakanı **Hikmet Uluğbay**, eğitim ve öğretimdeki yanlışlıkları ve çağdışı uygulamaları örnekler vererek anlattı. "Bana göre Atatürkçü düşün sisteminin temelini bilime dayalı akılcılık oluşturmaktadır. Atatürkçü Düşüncenin dayandığı bu temel ilkenin toplumsal sağlam bir alt yapıya dönüşmesinin önde gelen güvencesi de çağdaş bir eğitim ve öğretimidir.

Atatürk, kurduğu Cumhuriyeti gençliğe emanet ederek, bu gençliğe ülkeyi çağdaş uygarlığın üzerine çıkarmak onurlu görevini vermiş ve gençliğin bu hedefe varabilmesinin de ancak nitelikli bir eğitimle olabileceğine olan inancını Samsun'da 22 Eylül 1924 günü öğretmenlerle yaptığı söyleşide şu sözcüklerle dile getirmiştir. Kimi sözcükler de aynı zamanda bugünün davetiyesini anımsatarak konulmuştur. **'...Eğitimdeki bir oluşum toplumu ya özgür, bağımsız, şanlı, yüksek bir toplum olarak yaşatır ya da bir ulusu köleliğe ve yoksulluğa düşürür.'**

Düşünün ki bu ifade büyük kurtarıcı tarafından Cumhuriyet'in ilanından birkaç hafta önce söylenmiştir. Yani kurulacak Cumhuriyet'in ne üzerine dayanacağını en net mesajlarından birisidir." şeklinde konuştu.

ADD Bilim Kurulu Üyesi ve AÜ Eğitim Bilimleri Fakültesi Üyesi Prof. Dr. **Mahmut Adem** açık oturumda yaptığı konuşmada, Cumhuriyetin günümüze gelişmeleri değerlendirmek istediğini, eğitimin bireye istenilen davranış kazandırma süreci olduğunu anımsattı. Prof. Dr. Adem, "Toplumsal moral değerlerinin yükseltilmesi eğitimle oluyor. İnsanların mesleki becerilerinin yükseltilmesi eğitim

ile oluyor. Bireyin demokrasiye uyumu eğitimi ile gerçekleşiyor. Bireyin kalkınmaya uyumu eğitim ile gerçekleşiyor.

Bireyin demokrasiye ve kalkınmaya uyumunu ne derece gerçekleştirdik? Buralarda ki eksiklerimiz nedir? Bana sorarsanız, sorunun yanıtı biraz olumsuz. Demokrasiye uyumu gerçekleştirmiş olsaydı Cumhuriyet eğitimi, demokrasimiz dört kez tökezler miydi? Kalkınmaya uyumu gerçekleştirmiş olsaydı Türkiye, AB kapısının önünde 'Bizi de alır mısınız?' mı derdi, yoksa onlar bizi kapıp alırlar mıydı?" diye konuştu.

Prof. Dr. **Adem**, 1946'dan günümüze yapılan eğitim ve öğretim çalışmalarında yapılan uygulamaları eleştirerek, "Uygulamalara baktığımızda en fazla imam yetiştirmişiz. Kuran kursu azmi vermişiz. Siz bunlarla Avrupa'da, Alman sanayisi ile nasıl yarışacaksınız? Yani AB'ye girince onlar Almanya'ya gidecek ve 'Ben imamım, iş istiyorum.' diyecek. Bu olur mu?" dedi.

Eğitim-İş Sendikası eski Başkanı Dr. **Niyazi Altunya** ise, öğretmenlerin eğitim sorunlarında etkili olabilmeleri, örgüt olarak, birey olarak. belli sorumluluğu taşımalarına bağlıdır. Yani biz çocuğun aklını özgürleştiremiyorsak, bilimsel olayların yukarıda bir ulu güç tarafından yapıldığını sanacaktır." dedi. Atatürk'ün Milli Eğitim Bakanlarından Mustafa Necati'nin yapmış olduğu çalışmalardan, eğitim ve öğretim çağdaş yapılanmasının önündeki engelleri örnekleriyle anlatan Dr. **Altunya**, "1926 yılında yapılan ilk çalışmalardan birisi 'Genel Müdürler Kurulunun' almış olduğu bir kararla '**öğretmenlikle imamlığın artık bağdaşmadığı**' şeklindeydi. Bundan sonra ya öğretmenliği ya da imamlığı tercih edin, dendi. Bu tercihi yapmayanlar arasında büyük bir ayıklama yapılarak, birçok öğretmenin görevine son verilmiştir. Bunlar devrim yasalarının bir gereği olarak yapılmıştır. Necati Bey'in yaptığı büyük işlerden biri de budur." diye konuştu.

ADD Genel Merkez Yönetim Kurulu Kayseri Merkez Şubesi'nde bir toplantı yaparak gündemdeki konuları görüşerek karara bağladı.

Kayseri Şubesi Yöneticileri, akşam toplantıya katılan Genel Merkez ve şubelerin yönetici ve temsilcilerine Kayseri Orduevi Düğün Salonu'nda "Dayanışma ve Onur" yemeği verdiler. Yemekte açık oturuma katılan konuşmacılardan, **Hikmet Ulubay'a**, **Mahmut Adem'e** ve **Niyazi Altunya'ya** birer şükran plaketi verildi.

Gecede sahne alan sanatçıların söylediği şarkıların eşliğinde geceye katılanlar hoş vakit geçirirken, "10.Yıl Marşı" ayakta alkışlarla söylendi. Yemek tam bir dayanışma içinde geçti. Davetliler ve konuklar geç saate kadar eğlendiler.

ADD Genel Merkez Yönetim ve İç Anadolu Örgüt Toplantısı

ADD İç Anadolu Bölgesi Örgüt Toplantısı ise, 14 Ocak 2001 günü, Kayseri Ticaret Odası toplantı salonu'nda yapıldı. Toplantıda ADD Genel Başkanı Av. **Halil İbrahim Şahin**, Genel Başkan Yardımcısı **Nazmi Şarvan**, Genel Sekreter Av. **Ertuğrul Kazancı**, Genel Sayman **Kadri Ün**, Genel Sekreter Yardımcısı Av. **Güler Tanyolaç** ile ADD şube başkanları ve temsilcileri katılarak çalışma ve önerilere ilişkin açıklamalarda bulundular.

Örgüt toplantısında yapılan ve yapılacak çalışmalar hakkında bilgi vererek, 19 Mayıs 2001 günü Samsun'da bir "ADD Gençlik Kurultayı" düzenleyeceklerini anımsatan ADD Genel Başkanı Av. **Halil İbrahim Şahin**, "ADD şubeleri Gençlik Komisyonlarını bu kurultaya hazırlasınlar." dedi.

ADD Genel Başkan Yardımcısı **Nazmi Şarvan**, "Yapmış olduğumuz toplantıya Kayseri Merkez Şubemizin göstermiş olduğu mahareti, salonun dolup taşması ve orda çok güzel konuların işlenmesi ve o konulara gerek yerel basının gerek halkımızın gösterdiği ilgiyi kutluyorum." diye konuştu ve Ankara Dikmen'de bulunan ADD Kız Öğrenci Yurdu hakkında bilgiler sundu.

ADD Genel Sekreteri Av. **Ertuğrul Kazancı**, Yönetim olarak 2000 yılının Haziran ayında göreve geldiklerini ve örgütlenmede büyük bir açılım gerçekleştirdiklerini anımsattı ve "Yönetim önce şunu saptadı. Biz salonlarda entellektüel aydın insanlarımıza Kemalist ilke ve devrimlerini anlatacağız, onlar dinleyecekler, sonra biz oraya oturacağız, biz onları dinleyeceğiz, böyle bir uygulamayı bir kenara bırakalım, dedik. Halkın yaşamında var olan bütün değerleri gündeme getiren bir tavrın Anadolu'da arayışına geçtik. Yapmış olduğumuz eğitim toplantısı da bunlardan biridir." dedi.

Kazancı, "Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde üst üste yeni ADD şubelerinin açıldığını, 491 şubeye ulaşıldığını, 6 bin kişinin ADD'ye üye olduğunu, gerçekten ilkeli ve tutarlı bir tavrı şubelerden gördüklerini, Türkiye'de mütareke düşüncesinde bir basın olduğunu, Anadolu basını ADD'ye ve ADD tabanına geniş yer verdiğini ve tabandan almış oldukları güç ile yeni bir misyona doğru gittiklerini" söyledi.

ADD Genel Saymanı **Kadri Ün** ise yaptığı konuşmada, "Bu seçkin toplantıya emeği geçen herkese teşekkür ederim. Bu tür etkinlikleri düzenlememizin mali portresi de unutulmamalıdır. Arkadaşlarımız aidaatlarımızı toplama gayreti gösterirlerse seviniriz. Dergimiz düzenli biçimde çıkacak ve şubelerimize ulaşacaktır. Genel Merkez olarak yapmış olduğunuz özverili çalışmaları takdirle karşılıyoruz." dedi.

Edirne Valisi'nin Koyun Baba Türbesi'ni açtığını, bunun demokratik laik Türkiye Cumhuriyeti Valisine yaraşır bir hareket olmadığını, bunun için savcıların soruşturma açmasını isteyen GYK Üyesi **Prof. Dr. Ahmet Saltık**, bölge toplantıları ile ADD tabanının kaynaştığını, derneğin web sayfasıyla şubelerle bağlantılar kurulmaya başlandığını, bütün şubelerimizin bilgisayarları yoksa bile internet cafeler aracılığı ile Genel Merkez web sayfasında bir yer ayrılması gayretinde bulunmalarının uygun olacağına işaret etti ve şubelerin bu hizmetlerden yararlanmasını istedi.

ADD GYK Üyesi Dr. **Mustafa Kemal Palaoğlu**, İç Anadolu Bölge toplantısının nefis bir toplantı olduğuna işaret ederek, "Hayatın saati, yani hayatın diyalektiği kendi etkileşimi içinde çalışıyor. Orada yeni bir Mondros koşulları varsa, burada da Anadolu var. Orada mütareke İstanbul'un alçakları ve alçaklıkları varsa, burada Anadolu'nun Atatürk'ün namus cephesi var." dedi.

ADD Merkez Konya Şube Başkanı **Erdoğan Nalçacı**, eğitim ve öğretim sorunlarının diğer sorunlarla bir bütünlük oluşturduğunu, özelleştirme ile Kemalist ekonomik modelle darbeler vurulduğunu, KİT'lerin özel kurum ve kuruluşlara bağışlandığını, Anayasaya 'Tahkimin' konulduğunu ve böylece yargı bağımsızlığının kalmadığını söyledi.

Çorum Merkez Şube temsilcisi **Hüseyin Beyaz**, "Üye aidaatlarına çözüm getirelim. Kimi şubelerimizin işlevsiz kalmasına izin vermeyelim." dedi.

Kimi sorunları şiirsel bir dille aktaran ADD Bor Şube Başkanı **Fadime Şeren**, ülkedeki şeriat örgütlenmesine ve türban konusuna dikkat çekerek, "Biz Kemalistler yurtsever ve ulusçuyuz. Çünkü bizler ulusumuzu ve yurdumuzu çok seviyoruz. Biz Kemalistler ulus denince ırkçı ve şoven yaklaşımı tüm varlığımızla reddediyoruz." görüşlerine yer verdi ve önerilerini sıraladı.

Yenimahalle Şube Başkanı **Derya Kocabay**, "Gençlik

Komisyonları çok dikkatli yapılandırılmalıdır. Bugün üniversitelerde Atatürkçü Düşünce topluluğu ve Atatürkçü Düşünce Kulüpleri adı altında kuruluşlar var. Bunların Genel Merkez ile bağlantıları ve bizi ne derece savundukları konusunda tereddütlerimiz var. Bunun için Genel Merkez Gençlik Komisyonunun yeniden yapılandırılması gerekir." dedi.

Çankırı Merkez Şube Başkanı **Gürhan Ersunan**, Çankırı'da depremzedelere yeterli yardımların gelmediğini eleştirerek, "Genel Sekreterimiz Ertuğrul Kazancı güzel bir konuya değindi. Sanal bir dernek olmama... Bu sadece üyelik bazıyla olmuyor. Hayatın içinde olmak gerekiyor. İşte derneğimiz tarım, hayvancılık, sağlık, enerji gibi temel konularda toplumsal projeler üretmek topluma hizmet veriyor." diye konuştu.

Seydişehir Şube Başkanı **Ali Ertaş**, Seydişehir Etibank Alüminyum Tesislerinin özelleştirme kapsamına alınmasını eleştirdi. Bu tesisin Türkiye alüminyum gereksiniminin %50'sini karşıladığını anımsatan Ertaş, "Bu uygulamaya karşı 22 demokratik kitle örgütünün öncülüğünü Seydişehir ADD Şubesi olarak üstlendik. Halkımızı aydınlatacağız, mitingler düzenleyeceğiz. Genel Merkezimizden destek istiyoruz." dedi.

Sivas Merkez Şube Başkanı **Erol Şandır**, ADD Genel Merkezi tarafından düzenlenen bölge toplantılarının halk için büyük önem taşıdığını, ülkenin siyasal ve ekonomik açıdan büyük sıkıntılar yaşadığını, şeriatçilerin yer yer Cumhuriyet'e baş kaldırdıklarını, küreselleşmecilerin ülke kaynaklarını peşkeş çektiklerini, toplumda zafiyete ve duyarsızlığa düştüğünü, bu uygulamalardan kurtulmanın Atatürkçülüktен geçtiğini söyledi.

Sivas'ta 37 aydın diri diri yakılırken, siyasal iradenin işin üzerine gidemediğine işaret eden Nevşehir Merkez Şube Başkanı **Selahattin Davarcı**, "Ben Atatürkçüler ülkenin sorunlarını bilen ve çözümler üreten aydın beyinler ve uygulayıcılar olarak görüyorum. Ancak bunun yolu siyasal iradeden geçer. Siyasal iradeye egemen olmazsak, egemen olma mücadelesi vermezsek bu toplantılar amacına ulaşmamış olur." diye konuştu.

Güzelsahçe Şubesi'nden **Tuncel Güloğlu**, "ADD Genel Merkezinin önerileri doğrultusunda özellikle halkımızı bezdiren yolsuzluklara karşı ADD şubelerinin kamuoyu oluşturmada faydalı olacak faaliyetlere geçmesini" istedi.

Güloğlu, "Bugüne kadar beşincisi yapılan toplantılardan çıkan raporların birer kitap haline getirilerek, TBMM'ye, siyasal partilere, üniversitelere gönderilmesi ve kamouyuna açıklanması ADD üyelerinin beklentisi arasında bulunmaktadır." dedi.

İzmir Merkez Şube Başkanı **Saddettin Dikkaya**, çalışmalarını ağır olan şubeleri aktif hale getiren bu bölge toplantılarının çok faydalı olduğuna işaret ederek, "ADD halkın umudu haline geldi. Sosyal, siyasal, ekonomik, mali ve kültürel yapıda bunun farkında olmak gerekiyor." görüşlerine yer verdi.

Örgüt toplantısının ardından İç Anadolu'nun en yüksek dağı olan Erciyes'e kısa bir gezi yapıldı. Kayseri Merkez Şubesinin vermiş olduğu öğle yemeğinin ardından ADD örgüt yönetici ve temsilcileri geldikleri yerlere döndüler.

Aksoy ve Mumcu Tüm Yurtta Törenlerle Anıldı “Mumcu ve Aksoy Halkımızı Aydınlatıyor”

Atatürk'ün kurmuş olduğu Cumhuriyet'in yerine teokratik devlet düzenini getirmek isteyen şeriat özlemcisi karanlık güçler tarafından 24 Ocak 1993 günü yaşamına son verilen Kemalist aydın gazeteci-yazar Uğur Mumcu ile 31 Ocak 1990 günü katledilen ADD'nin Kurucu Genel Başkanı, hukuk ve bilim adamı Prof. Dr. Muammer Aksoy tüm yurttaki düzenlenen törenlerle anıldı.

Mumcu ve Aksoy için “8. Adalet ve Demokrasi Haftası” etkinlikleri çerçevesinde, başta ADD olmak üzere, Kültür Bakanlığı, Cumhuriyet Gazetesi, meslek odaları, dernekler, tiyatrolar, vakıf ve sendikalar ile demokratik belediyelerden oluşan onlarca kuruluş yurt genelinde anma toplantıları ve konferanslar düzenleyerek Cumhuriyet'e ve devrim şehitlerine sahip çıktıklarını gösterdiler.

Kalpaksız Kuva-i Milliye Prof. Dr. Muammer Aksoy 31 Ocak 1990 günü, gazeteci-yazar Uğur Mumcu ise 24 Ocak 1993 günü, Atatürk'ün kurmuş olduğu demokratik, çağdaş Türkiye Cumhuriyeti'nin yerine; tarihin çöplüğüne atılmış, ortaçağın karanlık ürünü olan, teokratik devlet düzenini geri getirmek isteyen, şeriatçı karanlık güçler tarafından Ankara'da katledildiler.

Mumcu katledilişinin 8. yılında, Aksoy ise 11. yılında “8. Adalet ve Demokrasi Haftası” etkinlikleri çerçevesinde, başta ADD olmak üzere, Kültür Bakanlığı, Cumhuriyet gazetesi, meslek odaları, dernekler, tiyatrolar, vakıf ve sendikalar ile demokratik belediyelerden oluşan onlarca kuruluş yurt genelinde anma toplantıları ve konferanslar düzenleyerek Cumhuriyet'e ve devrim şehitlerine sahip çıktıklarını gösterdiler.

ADD Genel Başkanı Av. Halil İbrahim Şahin, yapmış olduğu açıklamada Atatürk Devrim İlkeleri ile Cumhuriyet karşıtlarını sert bir dille eleştirdi. Şahin, “Kemalist Aydınlanma Devrimi”nin yiğit savunucuları Mumcu ve Aksoy'u saygı ve sevgiyle anıyoruz. Onların

inanç ve idealleri diğer devrim şehitlerimiz gibi ADD'nin ilkeleriyle özdeşdir.” dedi.

Ankara'da Mumcu'nun katledildiği yerde düzenlenen anma töreninde konuşan eşi **Güldal Mumcu**, “Sekiz yıldır onun öldürüldüğü yere, öldürüldüğü saatte gelip onu anarak, adalet isteyerek, demokrasi bilincine sahip olduğunuzu, kahramanları dışınızda aramadığınızı gösterdiniz.

Acıların üstüne çıkarak ‘türküler yaktınız’ ve gücünüzü, bilincinizi türkülerde gösterdiniz. Çünkü şurası bir gerçek ki ‘türküler yakanlar yasaları yapanlardan daha güçlüdür.’ diye konuştu.

Gazeteci-yazar **Ali Sirmen** ise yaptığı konuşmada, “12 Eylül'ü gördük. Uğur Mumcu işte 24 Ocaklarda, 12 Eylül'de elde ettiklerimiz elimizden gitmesin diye mücadele etmiştir. Uğur Mumcu'nun 24 Ocak günü öldürülmüş olması tesadüf değildir. Ama bu, üzerinde durup düşünmeye değer bir tesadüf. Bugün yine bir 24 Ocak yaşıyoruz. Bugün Fransa'ya kızıyoruz. Bugün Fransa'ya boykotlar uygulamaya çalışıyoruz ve uyguluyoruz da... O, 24 Ocak 1980'de başlayan süreçte biz herşeyimizi teslim etmiştik, zaten. Altın tepsi içinde sunmuştuk. Bunlar, bu gerçekler kamuoyunun önünde görülmesin diye ve yolsuzluklar ile hırsızlıklar karşısında susulsun diye; ticareti, siyaseti ve tarikatı kol kola sokup bir arenaya döndürdük memleketi.” dedi. “İki tane bombacıyı bulsanız, faalillerini bulmuş olacak mısınız?” sorusunu soran Sirmen, “Siyaseti tarikat ile evlendiren, tarikatı ticaretin içine sokanlar, Türkiye'nin Bor madenlerini oldu bittiye getirip peşkeş çekenler, size dün yalanları demokrasi diye sunanlar ve nihayet bir grup oluşturanlar, bıçak biçince bir tanesi çıkmıyor, ortaya... Onlar söylüyor, çalanlar da çevrede bir orkestra... Aile fotoğrafı çektirenler, devletin mekanizmasını dize getirenlerin hepsi bu cinayetin avukatlarıdır.” diye konuştu.

Uğur Mumcu'nun yanbaşında yapılan törene ise; ADD Genel Başkan Yardımcısı Prof. Dr. **Ali Nihat Bozcuk**, Genel Sekreter Av. **Ertuğrul Kazancı**, Genel

Sekreter Yardımcısı Av. **Güler Tanyolaç**, Çankaya İl Şube Başkanı **Resul Nar**, Keçiören Şube Başkanı **Ali Saral**, Yenimahalle Şube Başkanı **Derya Kocabay**, Etimesgut Şube Başkanı **Seval Gediz** ile Altındağ Şube Başkan Yardımcısı **Faruk Tunçbilek** ile Halkla İlişkiler Komisyonu Başkan ve üyeleri katıldılar. Törende ADD Genel Merkezi adına konuşan **Genel Sekreter Kazancı**: “Kemalist Devrimin yiğit evladı Uğur Mumcu’ya; takdir, sevgi ve saygı duygularıyla selamlarım. Uğur Mumcu’nun dünya görüşüyle ADD çizgisi tam bir mutabakat durumundadır.” dedi.

Prof. Dr. Muammer Aksoy’u Anma

ADD’nin kurucusu, bilim adamı, Atatürk Devrim ve İlkelerinin yılmaz savunucusu **Prof. Dr. Muammer Aksoy** için düzenlenen anma töreninin ilki ADD Genel Merkezi’nde, ikincisi ise Ankara Asri Mezarlıkta bulunan gömütü başında gerçekleştirildi. ADD Genel Merkezi’nde anma programı Halkla İlişkiler Komisyonu Başkanı **Şükran Yalçın**’ın sunuşu ile başladı. ADD Genel Başkanı Av. **Halil İbrahim Şahin**, Genel Yönetim Kurulu üyesi ve Türk Hukuk Kurumu Başkanı **Yekta Güngör Özden**, 27 Mayıs Milli Devrim Derneği Genel Başkanı **Hüseyin Avni Güler**, ve **Hüseyin Uğurlu** birer konuşma yaparak, **Prof. Dr. Aksoy** ve **Mumcu**’nun görüş ve düşüncelerini dile getirdiler.

ADD Genel Başkanı Av. **Halil İbrahim Şahin** “Hocamız Aksoy ile Mumcu iç ve dış hıyanet odaklarının karanlık güçlerin tetikçileri tarafından öldürüldü. Bu yetmiyormuş gibi dün üniversite kürsünden ‘**kini din, dini kin**’ yapanların ürünleri tarafından bir bilim adamı bıçaklandı. Atatürkçü bir emniyet müdürü ile beş koruması Diyarbakır’da 400’den fazla mermi sıkılarak öldürüldü. Bütün bunlar bir dizi şeklinde devam ediyor. Bu katliamların önüne, ancak Atatürkçü Düşünce doğrultusunda eğitim yaparak geçebiliriz.

Ama Atatürk döneminde **Kubilay** da öldürülmüştü. O zamanlar Şeyh Sait İsyanları da çıkmıştı. O zaman da şeriatçı akım ve adımları savunanlar Atatürk devrim ve ilkelerine saldırdılar. Ama Kubilay isyanında, dava 28 günde bitti ve 28 kişi asıldı o caminin avlusunda. O zaman devlet vardı. Hukuk vardı ve devrimci anlayış vardı.

Şeyh Sait isyanı da 45 günde bitti ve tamamlandı. Şimdi bu kadar değerli insanları yitiriyoruz. Hiç birisinin faali bulunmuyor. Başta Aksoy olmak üzere devrim şehitlerimizi öldürenler, Cumhuriyet’i ortadan kaldırmak isteyenlerdir.” dedi.

ADD Genel Yönetim Kurulu Üyesi ve Türk Hukuk Kurumu Başkanı **Özden** yaptığı konuşmada, Prof. Dr. **Aksoy** ile CHP’de ve ADD’nin kurulması sırasında kendisi ile birliktelikleri olduklarını hatırlatarak, “Aslında **Aksoy**’u, **Mumcu**’yu, **Üçok**’u, **Turan Dursun**’u, **Ahmet Taner**’i ve onlar gibi devrim şehitlerini sadece ölüm yıldönümlerinde anarak kendimizi avutuyoruz.

Başta devrimciler ve aydınlar öldürülmesin, ama Türkiye’de aydınların tembelliği ve aymazlığı var. Türkiye’de 1950’den sonra tersine dönen çarkların 1980’lerden sonra başlayarak çıkar için çalışmasını sağlayanlar var.

Ben zaman zaman anımsatıyorum. 20 yaşında ihtiyarlar, 80 yaşında gençler var. Muammer hoca yaşça hepimizden büyüktü, ama bizden gençti. ‘Akıl yaşta değil, baştadır.’ sözünü anlamak istemeyen katı insanlar var. Şimdi bu derneğin içinde ADD’ye hayır gelmeyenlerden ülkesine hayır gelir mi?” dedi.

27 Mayıs Milli Devrim Derneği Genel Başkanı ve ADD Kurucu Üyesi **Hüseyin Avni Güler**, Aksoy’u anma toplantısında yaptığı konuşmada Aksoy ve Mumcu’ya ilişkin anılarını anlatarak, “Aksoy, ADD’nin kurulmasından birkaç gün önce yaptığımız toplantıda bir öneride bulundular. Derneği kurduktan sonra ekonomik ve sayısal olarak büyüyeceğiz, kuvvetleneceğiz ve o hale geleceğiz ki, hata kabul etmeden, zamanı saptayarak, sıfır hata ile belki de partileşebileceğiz. Gereksinme olduğu takdirde, dediler.” şeklinde konuştu.

Hüseyin Uğurlu ise Türkiye’nin en karanlık günlerinden birinin 1954 yılı olduğunu, Demokrat Parti’nin çıkarmak istediği ve çıkardığı 6309 sayılı Maden Yasası ile Petrol Yasası’nın bizim yüz karamız olduğunu hatırlattı. Uğurlu, “İşte o dönemlerde yer altı ve yerüstü kaynaklarımızı sömürecek olan bu yasalara karşı en büyük hizmeti veren insanlardır.” dedi.

Yeraltı ve yerüstü kaynaklarımızın emperyalist güçler tarafından sömürülmesine karşı vermiş olduğu ödünsüz savaşıyla da tanınan Prof. Dr. Aksoy'un mezarı başında düzenlenen törene ailesi, yakınları, başta ADD Genel Başkanı Av. Halil İbrahim Şahin ve Genel Yönetim Kurulu Üyeleri, ADD Ankara İlçe şubelerinin başkan ve temsilcileri; siyasi partilerin, derneklerin, meslek odalarının temsilcileri ve halktan yoğun katılım oldu.

Aksoy'un mezarı başında düzenlenen anma töreninde ADD Genel Başkanı Av. **Halil İbrahim Şahin**, ADD Genel Yönetim Kurulu Üyesi ve Türk Hukuk Kurumu Başkanı **Yekta Güngör Özden** ve CHP Genel Sekreteri **Önder Sav** birer konuşma yaptılar.

ADD Genel Başkanı Şahin, "Atatürk Devrim ve ilkelerinin ödünsüz savunucusu, Türkiye'nin yeraltı ve yerüstü zenginliklerine sahip çıkan, 1961 Anayasa'sındaki çalışmaları ile Türk aydınlanma hareketine ivme kazandıran Aksoy, iç ve dış hıyanet odaklarının tetikçileri tarafından öldürüldü. Kubilay davasında sonuca 28 günde gidildi.

Bugün ise Türkiye'de, Aksoy cinayetinin arkasındaki güç odakları halen bulunamadı. Şu andaki siyasi irade çürümüştür. Eğer bu iktidar doğruları göremezse, siyasal irade el değiştirecek, Atatürk Devrim ve İlkeleri doğrultusunda TBMM değerlendirilecektir." dedi.

Yekta Güngör Özden yaptığı konuşmada, "Aksoy'un uğruna katledildiği tam bağımsız Türkiye, bugün bir kuşatma altındadır. Bu mücadelede Türk ulusunun tek dayanağı Atatürkçülüktür. Atatürk Devrim ve İlkeleri bu ülkenin aydınlatmacı ve birleştirici bir güçüdür." dedi.

Prof. Dr. Aksoy'un gömütünü çelenkler ve çiçeklerle donatan katılımcılar, yaktıkları mumları gömütün etrafına diktiler. "Nurlar içinde yatsın!" dileğinde bulunan örgütlerin temsilcileri, Asri Mezarlık'tan ayrıldılar.

ADD Genel Merkezinden Şubelere Mesaj: "Özelleştirilen Kurumlar Yeniden Kamulaştırılsın!..."

ADD Genel Başkanı **Av. Halil İbrahim Şahin** ve Genel Sekreter **Av. Ertuğrul Kazancı** imzası ile ADD Şubelerine gönderilen yazıda, Fransız Ulusal Meclisi'nde kabul edilen Sözde Ermeni Soykırımı Yasası'na, özelleştirme uygulamalarına ve şeriatçı akım, adımlara karşı çıkıldı.

Fransa'nın emperyalizmin öncülerinden olduğunu, almış oldukları kararla Sevr'in öcünü almak istedikleri, İkinci Dünya Savaşı'nda Nazilerle anlaşarak, "Vich Hükümeti" kurdukları, Yahudi soykırımını kendi ülkelerinde uyguladıkları anımsatılarak; "ADD, emperyalist Fransa'yı şiddetle kınamaktadır" denildi.

Emperyalizmin ve vahşi kapitalizmin uygulattığı politikalarla, özellikle 1930-1937 yılları arasında Atatürk'ün Cumhurbaşkanlığı ve İnönü'nün Başkanlığı yıllarında kurulan KİT'lerin tasfiye edildiğine dikkat çekilen yazıda şu görüşlere yer verildi: "Türkiye, güç yitirmektedir. Türkiye, emperyalizmin açık pazarı olma tehlikesi içindedir. Şeker fabrikaları, Bor, Boraks, Tungsten ve Alüminyum madenleri, Makine Kimya Endüstrisi özelleştirme furcasının yeni adayları olmuşlardır. Bu olumsuz görüşmeleri tepkiyle karşılıyoruz. Özelleştirmelerin tümünün yeniden kamulaştırılmasını toplumsal bir yarar ve zorunluluk olarak görüyoruz.

Kemal Atatürk, 'Bu ülke, şeyh, derviş, mürit ve mansıplar ülkesi olamaz' derken, İsmet İnönü; 'Biz, İzmir'e girerken boynumuzda Halifenin Şeyhülislamınca verilmiş idam fermanını taşıyorduk.' der. Buna karşı, 13. yüzyılın şeyhlik, dervişlik anlayışına bağlı düşüncenin şimdilerde karanlık dehlizlerden çıkarılarak sergilenmesini kınıyoruz.

'Şeyhlik, dervişlik' tercihleriyle kamuoyu önüne çıkanları yadsıyoruz. Türkiye Cumhuriyeti, 'Hurafe ve safsataları' değil, 'Bilim ve fenni' yol gösterici olarak kabullenen devrimci anlayışın ürünüdür."

"Eğitim görmüş halkı bir yöne sevk etmek kolay, sürüklemek güçtür; idare etmek kolay, köleleştirmek olanaksızdır."

Lord Brovgham

Genel Kurmay Başkanı'na Ziyaret

ADD Genel Merkez Yürütme Kurulu Genel Kurmay'da... ADD Genel Başkanı Şahin: "Silahlı Kuvvetlerin, yurt düzeyinde ADD misyonuna gösterdiği yakın ilgi ve sempatiden duyulan memnuniyeti" dile getirdi.

Genel Başkan Av. **Halil İbrahim Şahin**, Genel Başkan Yardımcısı **Nazmi Şarvan**, Genel Sekreter Av. **Ertuğrul Kazancı** ve Genel Sekreter Yardımcıları **Gökçin Yalçın** ile Av. **Güler Tanyolaç** ve Genel Sayman **Kadri Ün**'den oluşan ADD heyeti, geçtiğimiz günlerde Genel Kurmay Başkanı Orgeneral **Hüseyin Kıvrıkoğlu**'nu ziyaret etti.

ADD Türkiye örgütlenmesiyle, yurtdışındaki Kemalist birikim ve örgütlenme hakkında bilgi veren Genel Başkan Şahin; Genel Kurmay Başkanı'na ADD'nin görüşlerini içeren yazılı bir metin sundu.

Ziyarette ADD Genel Başkanı ve Merkez Yürütme Kurulu Üyeleri; özelleştirmeye karşı ADD'nin olumsuz görüşünü, bölge toplantılarından örnekler vererek dile getirdiler. Heyet, ADD'nin sosyo-ekonomik ve kültürel bakış açısını Kemalist Aydınlanma Devrimi perspektifinde Org. Kıvrıkoğlu'na iletti. AB, soykırım iddealarına karşı alınan tavır, Cumhuriyet Türkiye'sinin temel yapısına karşı gösterilen duyarlılık ve savunmadaki ADD kararlılığı ifade edildi.

Genel Kurmay Başkanı Orgeneral Kıvrıkoğlu ise; "Silahlı Kuvvetlerin Atatürk Devrim ve İlkelerini bir bütün olarak gördüğünü, bu yöndeki sivil toplum örgütlenmesine duyulan sempatiyi" ADD heyetine belirtti.

Sıcak bir ortamda geçen ziyaretin her iki tarafta da derin bir hoşnutluk uyandırdığı gözlemlendi.

Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu "Atatürkçü Düşünce Dergisi"ni Tavsiye Etti.

Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı'nca alınan bir tavsiye kararıyla: "Dergi incelenerek, uygun görülmesi ve Ortaöğretim öğrencileri için uygunluğu ayrıca saptanmıştır." denildi.

Bilindiği gibi Atatürkçü Düşünce Dergisi uzun süredir Kültür Bakanlığı'nca, Türkiye ölçeğindeki kütüphanelere dağıtılmaktadır. Milli Eğitim Bakanlığı'nın da derginin okullara dağıtımını konusunda karar alması beklenmektedir.

Milli Eğitim Bakanlığı'ndan Önemli Karar

ADD Genel Merkezi'nin başvurusu üzerine il, ilçe ve beldelerde bulunan Milli Eğitim Müdürlükleri ile işbirliği yapılarak, ADD şubelerinin okullarda konferans verme istemine Milli Eğitim Bakanlığı olumlu yanıt verdi.

Milli Eğitim Bakanlığı Müsteşarı Bener Cordan'ın olurluğunu içeren ve ADD Genel Merkezine gönderilen 19 Ocak 2001 tarihli ve 02197 sayılı yazılarında konuya ilişkin olarak, "1739 Sayılı Yasada belirtilen Türk Milli Eğitiminin Genel Amaçları ile Temel İlkeleri içerisinde; Atatürk Devrim ve İlkeleri ile Atatürk Milliyetçiliği hususlarının eğitim yöneticileri, öğretmen ve öğrencilerin daha iyi anlayabilmelerine katkıda bulunacağından, anılan etkinliklerin düzenlenmesi uygun görülmüştür." denildi.

ADD'nin gerek il merkez şubeleri, gerek ilçe şubeleri gerekse belde şubeleri kendi faaliyet alanlarında bulunan Milli Eğitim Müdürlükleri ile birlikte konferanslar düzenleyebilecekler.

ADD ve Yurt Dışındaki ADD'lerden Fransa'nın Sözde Ermeni Soykırım Yasası'na Kınama

Yurt içi ve yurt dışı ADD'ler, Fransa'nın Sözde Ermeni Soykırımı Yasası'nı kınayarak, "Ülkesini 'Yurtta barış, dünyada barış' ilkesine göre temellendiren Atatürk'ün Türkiye'sini yönetenler ise daha ciddi bir şekilde düşünmeliler ve TBMM'yi acilen toplantıya çağırarak, Fransa ile olan siyasal, sosyal, kültürel ve ekonomik ilişkileri, tüm boyutlarıyla gözden geçirmelidirler." dediler.

Fransa'nın Ulusal Meclisi'nde kabul edilen **Sözde Ermeni Soykırımı Yasası**, Almanya'ya giden ADD Genel Başkanı **Av. Halil İbrahim Şahin** başta olmak üzere, Almanya ADD Genel Başkanı **Dursun Atılgan**, Aşağı Saksonya Eyaleti ADD Başkanı Prof.Dr. **Ziya Atay**, Hessen Eyaleti ADD Başkanı ve TU Darmstadt Öğretim Görevlisi **Mahmut Telli**, Kuzey Ren Vestfalya ADD Başkanı **Halit Çetinok**, Almanya ADD Bilim Kurulu Üyesi-BW Dr. **Engin Çoruh**, Gelsenkirchen ADD Başkanı **Serdar Kerman**, Markischer Kreis ADD Başkanı **Ömer İkinci** ve Hagen ADD 2.Başkanı **Kemal Önder** tarafından sert tepkiyle karşılandı.

Atatürkçü Düşünce Derneklerinin başkanları, 21 Ocak 2001 günü, Almanya ADD Genel Merkezi'nin bulunduğu Köln Atatürk Kültür Merkezi'nde düzenlemiş oldukları ortak basın toplantısında, Fransa'nın kötü niyetli olduğunu; bu çirkin. çağdışı anlayışı şiddetle ve nefretle, hatta lanetle kınadıklarını belirttiler.

Fransa'nın bu eyleminin düşmanlığı körükleyici olduğunu, soykırım iddialarının parlamenterlerin siyasi entrikaları ile ortaya konamayacağına işaret eden ADD'li başkanlar, "Dünyaya şunu açıkça ilan ediyoruz ki, bütün ülkeler arşivlerini etkin ve yetkin tarihçilere açmalıdır. Böylece tarihin laboratuvarı açılmış olacaktır ve görülecektir ki karanlık işlerde, büyük Türk ulusunun adına rastlanmayacaktır." dediler. Ülkeleri bölmek, parçalamak isteyen zihniyetlere kendi topraklarında Fransa'nın yer verdiğini, bunları maddi ve manevi olanaklar ile donattığını, Türk ulusuna karşı düşmanlığını simgeleyen gerçek yüzünün bir kez daha ortaya çıktığına işaret edilen basın bildirisinde, "Ülkesini 'Yurtta barış, dünyada barış' ilkesine temellendiren Atatürk'ün Türkiye'sini yönetenler ise daha ciddi bir şekilde düşünmeliler ve TBMM'yi acilen toplantıya çağırarak, Fransa ile olan siyasal, sosyal, kültürel ve ekonomik ilişkileri, tüm boyutları ile gözden geçirmelidirler. TBMM Başkanı ve Cumhuriyet Hükümeti sorumluluklarının gereğini duraksamadan yerine getirmelidirler." denildi.

ADD Şubeleri

"Gençlik Kurultayı" na Hazırlanıyor

Atatürk'ün Türkiye Cumhuriyeti'ni gençliğe emanet etmesinin bilincinde olan ADD, Genel Yönetim Kurulu'nun almış olduğu karar doğrultusunda, Mustafa Kemal Atatürk'ün Samsun'a ayak bastığı tarih olan 19 Mayıs'ta, Samsun'da "**ADD Gençlik Kurultayı**" düzenleniyor.

ADD Genel Merkezi tarafından 500'e yakın şubeye gönderilen yazıda, "Gençlik Komisyonu" kurmamış olan ya da komisyon üye sayısı yetersiz olan şubelerin gençlik komisyonları kurmaları, eksik üyeleri tamamlamaları ve sonucun Genel Merkez'e bildirilmesinin istenildiği öğrenildi.

Yargıtay Eski Cumhuriyet Başsavcısı Vural Savaş ADD'ye Üye Oldu

Yargıtay eski Cumhuriyet Başsavcısı **Vural Savaş**, ADD Genel Merkezinde 1 Şubat 2001 Perşembe günü düzenlenen bir törenle derneğe üye oldu.

ADD Genel Başkanı **Av. Halil İbrahim Şahin**, Savaş'ın; ADD'ye üye olmalarından kıvanç duyduklarına işaret ederek, "Cumhuriyetimizin Yargıtay eski Cumhuriyet Başsavcısı Sayın Vural Savaş'ın onurlu ve gururlu kamu hizmetinden ayrıldıktan sonra derneğimizi ziyaretle üyelik istemi bizi mutlu kıldığı kadar derneğimize de güç katmıştır.

Bu soylu ve saygın davranışını yürekten kutluyor, kendilerine hoş geldiniz diyorum. Başarı ve sağlık dileklerimizi sunarken, Cumhuriyetçi ve demokrasi ilkeleri ışığındaki ADD yoluna devam edecektir." dedi. ADD üye formunu imzalayan Vural Savaş, ADD Anı Defteri'ne "Benim irtica ve bölücülüğe karşı yapmış olduğum savaşta, ADD'nin tüm başkan ve üyeleri bana inanılmaz biçimde destek oldu. Ben bugün ADD'ye üye olurken, hem bir vefa borcumu ödemeye çalışmanın ve hem de Atatürkçü Düşünceye katkıda bulunan arkadaşlarla birlikte olmanın mutluluğunu duydum." diye yazdı.

Vural Savaş'ın ADD'ye üye olması sırasında Genel Yönetim Kurulu Üyesi ve Türk Hukuk Kurumu Başkanı **Yekta Güngör Özden** ile Yürütme ve Yönetim Kurulu üyeleri hazır bulundular.

**"Bir ulusun gençleri bozulmaz,
o ancak yetişkinleri bozulduğu
zaman bozulur."**

Montesquieu

Seydişehir ADD Şubesi'nden Özelleştirmeye Karşı Açık Oturum

Kısa tanımı “devleti malsızlaştırma” olan IMF’nin dayattığı ve uygulamaya konulan “Özelleştirme” açmazına Seydişehir’de kurulu bulunan Eti Alüminyum A.Ş.’nin de eklenmesi, başta ADD Seydişehir Şubesi olmak üzere, halk ve Seydişehir’de bulunan 20’yi aşkın örgütün oluşturduğu “Emek Platformu” tarafından tepkiyle karşılandı.

Bu nedenle 11 Şubat 2001 günü Seydişehir’de, ADD Şubesi tarafından gerçekleştirilen “Atatürkçü Düşünce Sisteminde Özelleştirme Politikalarının Dünü, Bugünü ve Yarını” konulu açıkoturum yapıldı ve açıkoturuma yüzlerce Seydişehirli izleyici olarak katıldı. ADD Genel Başkanı Av. Halil İbrahim Şahin’in yönettiği açıkoturuma Dr. Ali Nejat Ölçen, Maden Yüksek Mühendisi Sami Özdemir, Memur-Sen Seydişehir Şube Başkanı İnşaat Mühendisi Erol Sağlam ve Metalürji Mühendisleri Odası Başkanı Y. Ziya Kayır konuşmacı olarak katıldılar.

Açılış konuşmasını yapan ADD Genel Başkanı Şahin: “1978’te kamulaştırmalara imza atan Başbakan şimdilerde özelleştirmelere imza ediyor. Bu durum Başbakana yakışmıyor.” dedi.

Toplantıda söz alan konuşmacılar: “Kamu iktisadi Teşekküllerinin, Kemalist Devrimin ekonomik kaleleri olduklarını” vurguladılar. Özelleştirme adı altında KİT’lerin elden çıkarılmasının sosyal devlet kavramına ters düştüğünü ayrıca belirttiler.

Bilindiği gibi Seydişehir Alüminyum Tesislerinde kişi istihdam edilmekte ve tesis kar etmektedir. KOBİ’lerin gereksinimi de tesislerden sağlanmaktadır.

ADD Seydişehir Şube yönetiminin başarıyla gerçekleştirdiği mükemmel organizasyon, ADD Genel Merkezi tarafından takdirle karşılandı.

Özelleştirme paneline Konya ADD Şubeleri yanısıra çevre illerin ADD örgütlerinden de geniş katılımlar olduğu gözlemlendi.

(Seydişehir ve diğer özelleştirmelere ilişkin geniş haber ve ADD tavrını gelecek sayımızda okurlara sunacağız.)

ADD Niğde Merkez Şubesi'nden Bir Dizi Etkinlik

ADD Niğde Şube Başkan Yardımcısı Necla Başer tarafından ADD Genel Merkezi’ne sunulan 1999-2000 yıl çalışma raporunda şu görüşlere yer verildi: “Adalet ve Demokrasi Haftası” etkinlikleri çerçevesinde devrim şehitlerimiz Mumcu ve Aksoy, Üçok, Kışlalı ve diğer devrim şehitlerimizi andık. 8 Mart Dünya Kadınlar Günü’nü, 17 Nisan Köy Enstitüleri’nin kuruluş yıldönümünü kutladık.

Şubemiz, kültürel etkinlikleri çerçevesinde Tiyatro oyunlarını çocuklarımıza ve büyüklere izletildi. Ulukışla İlköğretim Okulu’nun Öğretmenevinde açmış olduğu resim sergisine katkıda bulunduk.

15 öğrencimize burs verdik. Halkımız ve ADD şubesi arasındaki dayanışmayı arttırmak için yemek verdik. Kokteyl ve çaylar düzenledik.

13-14 Ocak 2001 tarihinde Genel Merkezimizce gerçekleştirilen “İç Anadolu Bölge Toplantısı”na 20 kişilik bir grup ile katıldık.

Bu arada Niğde’de yapmış olduğumuz çalışmalar da bize katkılarını esirgemeyen kişi, kurum ve kuruluşlar ile OYSA Niğde Çimento Fabrikası Yöneticileri ve çalışanlarına ve Niğde halkına teşekkürlerimizi borç biliriz.”

ADD Antalya Merkez Şube Başkanı : “Fransızlara Ciddi Yaptırım Uygulansın”

ADD Antalya Merkez Şube Başkanı **Ahmet Kuşçu**, Fransa’nın Ulusal Meclisi’nde kabul edilen “Sözde Ermeni Soykırımı Yasası’na” ilişkin yaptığı açıklamada, Türk halkı ile Ermeni halkı arasında bir sorun bulunmadığını, Sevr’in uygulanmaya konmasından sonra, Fransızlar Türkiye’deki Ermenileri kışkırttıklarını, Kahramanmaraş’ta, Gaziantep’te, Urfa’da, Adana’da ve Mersin’de yüzbinlerce masum Türk insanını, Ermeni katilleriyle işbirliği yaparak şehit edenlerin Fransızlar olduğunu söyledi.

Kuşçu, Türkiye’de serüvenine Osmanlı döneminde Ermeni asıllı Karabet Sivacıyan ile başlayan; **Mustafa Kemal Atatürk** tarafından ülkemizden kovulan **Societe Liyones Des Equx** Firmasının, 1995 yılında Dünya Bankası’nın açtığı kapıdan yeniden ülkemize girdiğini ve Antalya’nın su ihalesini aldığını hatırlattı.

Fransa’nın Türkiye’de bulunan kurum ve kuruluşlarına yaptırım uygulanmasını isteyen **Kuşçu**, “1880-1922 tarihleri arasında halkları birbirine düşürerek, Anadolu’nun masum Türk halkını kırdıran siz değil misiniz?” dedi.

ADD Çivril Şubesi Bir Dizi Etkinliğe İmza Attı

ADD Çivril Şube Başkanı Şerife Dombaycı, 16 Nisan 2000 tarihinde şube yönetimine geldiklerini anımsatarak yapmış oldukları çalışmalara ilişkin şu bilgileri verdi: "Atatürkçülük laf üretmek değil, toplumsal üretim yapan kafa ve yürek işidir. Bu çerçevede 19 Mayıs 2000 günü 500 kişinin katıldığı bir gece düzenledik.

Yoksul ve kimsesiz 37 çocuğumuzun tüm giyim-kuşam ve sünnet masraflarını kapsayan bir 'sünnet şöleni' gerçekleştirdik. Müzik ve Halk Oyunları eşliğinde 'Gençlik Marşı ve 10.Yıl Marşı'nı söyledik. 30 kimsesiz öğrenciye pantolonluk kumaş dağıttık.

26 Ağustos günü Afyon ilimizde yer alan 'Zafer Anıtı ve Şehitlikleri'ni içeren bir gezi düzenledik. Kocatepe'deki törenlerde derneğimizin 45 kişiye sağladığı 'Atatürk Tişörtü' ile yaptığımız katılımlar beğeni ve takdir topladı.

30 Ağustos Çivril'in düşman işgalinden kurtuluş gününü kutladık. Akdağ'ın zirvesine 'Zafer Tırmanışı' gerçekleştirdik. Anı defterine derneğimiz adına imza attık.

Eylül ayında gerçekleştirilen 'Çivril Elma ve Kültür Festivali'ne' katılarak ADD adına stand açtık. Standta bilgisayar ile 'Atatürk Fotoğrafları Slayt Gösterisi' gerçekleştirdik.

10 Kasım günü İlçemizdeki İlköğretim okulu öğrencilerine yönelik olarak sinema salonunda 'Sarı Zeybek Belgeseli'ni' sinevizyon gösterisi ile izlettik."

*"Bir ülkenin geleceği, o ülke
insanlarının göreceği
eğitime bağlıdır."*

Einstein

ADD Çanakkale Merkez Şube Başkanı Tekindağ: "Atatürkçülük Yığınları Bütünleştirmektir"

ADD Çanakkale Şube Başkanı Ali Tekindağ, demokratik kitle örgütleri ile bir araya gelerek "8. Adalet ve Demokrasi Haftası" etkinliklerini gerçekleştirdiklerini, Cumhuriyet Meydanı'nda basın açıklaması yaptıklarını, Eğitimci Mehmet Aydın'ın "Devrim Şehitlerimiz" konulu açığoturuma konuşmacı olarak katıldığını söyledi.

ADD Çanakkale Merkez Şube Başkanı Ali Tekindağ, ADD'nin Çanakkale'de halk ile bütünleştiğini dikkat çekerek, devrim şehitlerimiz için, "Atatürkçü Düşünce, Cumhuriyet ve Demokrasinin devamlılığı için sürekli takipte olacak ve işbirliği için düşün savaş verecektir. Atatürkçülükte bireysellik değil, toplumculuk fikri gelişmiştir. Bu nedenle Atatürkçülük bölmek değil, yığınları bütünleştirmektir. Cumhuriyetin kuruluşunu izleyen ve bugüne kadar teröre kurban verdiğimiz ve halen de vermeye devam ettiğimiz içimizden birileri olan bilim, düşün ve basın mensuplarını saygıyla anıyorum." dedi.

ADD Genel Merkezi adına konuşan Eğitimci Mehmet Aydın ise yaptığı konuşmada, “Demokratik açılımlardan yararlanmak süretiyle gizlendikleri karanlıktan dışarıya çıkarak zinde güçlerle açıkça savaşım içine girdiler. Cumhuriyetimize açıkça cephe almış bu devrim karşıtı düşünce sahipleri ülkeyi karanlığa sürüklemektedirler.

Demokrasiyi yok etme bağnazlığı içinde bir savaşım vermektedirler. Ama ülkemiz sahipsiz değildir. Bu gibi karanlık güçlerin üstesinden gelmeye her zaman hazırdır. Türkiye baykuş ve yarasalara kalacak ülke değildir.” görüşlerine yer verdi.

ADD Bornova Şubesi'nden İnönü Anısına Santraç Turnuvası

ADD Bornova Şube Sekreteri **Emine Soydan** yapmış olduğu açıklamada, “Bornova okulları öğrencileri arasında yüze yakın öğrencinin katılımı ile geleneksel olarak düzenlemiş olduğumuz ‘İsmet İnönü Anısına Santraç Turnuvası’ nı bu yıl Kars-Halil Atıla İlköğretim Okulu Salonu’nda gerçekleştirdik.” dedi.

Turnuvada dereceye giren öğrencilerin ödül törenine ADD Genel Başkanı **Av. Halil İbrahim Şahin**, İzmir ADD Merkez Şube Başkanı **Saddettin Dikkaya**, Bornova Şube Başkanı **Ali Karlıdağ**, Kemalpaşa Şube Başkanı **İdris Çakır**, Bornova Şubesi Yönetim ve Denetim Kurulu üyeleri ile çok sayıda öğrenci ve velileri katıldı.

Ödül töreninde ADD Genel Başkanı Şahin ve Bornova Şube Başkanı Karlıdağ birer konuşma yaparak, İsmet İnönü’nün devlet adamı ve asker kişiliğinden söz ettiler.

Konuşmalarda: “İsmet İnönü’nün zihinsel sporlara verdiği önem” belirtilerek: “Özellikle genç zekaların geliştirilmesinde santraçın işlevine” değinildi.

ADD Bornova Şube Yöneticileri, “Gençlere yönelik çeşitli etkinlikleri derneğin ciddi bir ilkesi olarak saydıklarını, gelecek yıllar da daha da geniş perspektifli düzenlemelere gidileceğini” duyurdular.

Bandırma’da “Bor, Boraks ve Tungsten” Mitingi

Başta ADD Bandırma Şubesi olmak üzere, KİGEM, Petrol-İş Sendikası, Maden-Sen, TMMOB, Türkiye Maden-İş, Genel Maden-İş ile Jeoloji, Kimya ve Metalürji Mühendisleri Odasının Bandırma’da düzenlemiş oldukları miting de “Bor, Boraks ve Tungsten” gibi stratejik öneme sahip madenlerin özelleştirilmesine karşı çıktılar.

ADD Bandırma Şube Başkanı **Melih Çınar** mitingde yapmış olduğu konuşmada, “Bu yurttaki yaşayan yurttaşlar olarak yeraltı ve yerüstü kaynaklarımızın ortak sahibiyiz. Teksas’da çıkan petrolün sahibi Amerikalılar, İngiltere’de çıkan kömürün sahibi ise İngilizlerdir. Bizler de kendi yeraltı ve yerüstü kaynaklarımızın sahibi olmak istiyoruz.

Ama bugün Cumhuriyet kuşaklarının yerini alanlar ne acıdır ki tarihin tekrarına neden olmuşlar, ülkeyi iç ve dış borç batağının içine sürüklemişlerdir. Madenlerimizin özelleştirilmesine karşıyız. Mücadelemiz sürecektir.” dedi.

Mitingde KİGEM Başkanı Prof. Dr. Mümtaz Soysal, Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın, Maden-Sen Genel Başkanı Neşet Demirtaş, TMMOB Genel Başkanı Kaya Güvenç birer konuşma yaparak uygulamayı sert bir dille eleştirdiler.

Eyüp, Bayrampaşa, Esenler ve Bağcılar Şubeleri

ADD Eyüp, Bayrampaşa, Esenler ve Bağcılar şubeleri düzenlemiş oldukları ortak toplantıda devrim şehidi gazeteci-yazar Uğur Mumcu’yu andılar. Toplantıya **Ceyhan Mumcu**, **Haşmet Atahan**, **Adnan Akfırat** konuşmacı olarak katıldılar.

ADD Hatay (İzmir) Şubesi'nde Rekor Konferans

ADD Hatay (İzmir) Şube Başkanı **Prof. Dr. Ergün Aybars**, 2000 yılının Ekim ve Kasım aylarında Atatürkçülük konusunda yapmış oldukları çalışmalarını değerlendirdi. Prof. Dr. Aybars, "Şube olarak Dokuz Eylül Üniversitesi, Atatürk İlkeleri ve Devrim Tarihi Enstitüsü işbirliği ile İzmir'deki liselerde Atatürk Devrim ve İlkelerinin anlatıldığı **28 konferans** düzenledik." dedi.

İzmir Gaziemir Ulaşım Komutanlığı'nda "Atatürkçü Düşünce Sistemi" konulu açıkoturum düzenlediklerini, tüm okulların ziyaretine açık tuttıkları "Atatürk Fotoğrafları ve Kitapları" sergisi açtıklarını işaret eden Prof. Dr. Aybars, "Yoksul öğrencilerimize yardım için kampanya başlatılmıştır. 28 Şubat 2001 tarihinde tamamlanacak kampanya ile dış giysiler, ansiklopediler, sözlükler, sınava giriş test kitapları toplanarak, İzmir'in mahrumiyet bölgesindeki okullara dağıtılacaktır.

Ağrı ilimizde tek ADD Şubesine sahip bulunan **Tutak İlçesi** de bu yardımdan yararlandırılacaktır." diye konuştu.

ADD Çorum Şubesi "Eğitim ve İrtica" Konulu Açıkoturum Düzenledi

ADD Çorum Merkez Şube Başkanı **Celal Sakınmaz**, **Prof. Dr. Tahir Hatipoğlu**'nun ve **Dr. Necip Hablemitoğlu** konuşmacı olarak katıldıkları "Eğitim ve İrtica" konulu bir açıkoturum düzenlediklerini söyledi.

Av. Erdal Eralp'ın yönettiği açık oturuma yoğun katılım oldu. **Prof. Dr. Tahir Hatipoğlu**, irtica ve eğitim sorununun çözülmesi halinde diğer tüm sorunların zincirleme çözüleceğine dikkati çekti. Hatipoğlu, "İrticanın düşmanı eğitim, eğitimin düşmanı irticadır. İrticanın kaynaklarının kökten kurutulması için çağdaş, demokratik eğitim verilmeli, eğitimin kalitesi artırılmalıdır." dedi.

Dr.Necip Hablemitoğlu ise "İrtica, insanın bulunduğu çağdan geriye gitmesidir. Gericiliktir. İrtica, teolojik, ırkçılık, metafizik demektir. Eğitim ise insanı olumlu yönde değiştirme sürecidir. Çağdaş eğitim, insanın kişiliğini, onurunu yükselten değerdir." diye konuştu.

ÖĞRETMEN

Oylar gibi işledim gözlerini
Çocuklarımın kalb çevresine
İri iri, mavi mavi!

Bu çevre, büyülüdür, dedim
"Ağlayan Nar"ı güldürür,
Sürsem yüzüne, gözüne
Dünyalar bambaşka görünür...

Kamçılardım şaha kalkmış süvarileri
Her yıl ordu ordu...
Önde giden bayraklarında, Atatürk'ün
Altın yeleler gibi saçları uçuyordu.

Ve ben, bir öğretmen,
İçi pırl pırl,
Emin yarınandan
Ağır başlı,
Bakıyorum arkalarından,
Gözlerim yaşlı yaşlı...

Mualla UZMAY

ADD Devrek Şubesi Devrim Şehitlerini Andı

ADD Devrek Şube Başkanı **Edibe Değirmenci** yaptığı açıklamada, 24-31 Ocak 2001 tarihleri arasında düzenlenen “8. Adalet ve Demokrasi Haftası” çerçevesinde, Devrek Cumhuriyet Anıtı’na çelenk koyarak, aydınlanma ve demokrasi şehitleri Uğur Mumcu, Prof. Dr. Muammer Aksoy, Doç. Dr. Bahriye Üçok, Prof. Dr. Ahmet Taner Kışlalı ve diğer yitirdiğimiz Kuva-i Milliyeçileri andıklarını ve burada Şube Başkan Yardımcısı **Süleyman Taşcı**’nın “Atatürkçü aydınlara yapılan saldıranların nedenlerini” açıkladığını söyledi.

Devrek Şubesi’nin bugüne değin yapmış olduğu çalışmaların değerlendirmesini yapan Değirmenci şu görüşlere yer verdi: “Akşam yapmış olduğumuz etkinlikle GYK Üyemiz **Halil Önder** hazır bulundu ve Türk devrim şehitlerinin neden katledildiklerini halkımıza anlattı.

Ben de Mumcu’nun yaşamı hakkında bilgiler sundum. Anma toplantımıza Devrek İlçe Kaymakamı **Celil Ateşoğlu**, Garnizon Komutanı **Dursun Karataş**, Devrek Belediye Başkan Vekili **Hasan Kıyıcıoğlu**, Gökçebey Belediye Başkanı **Zeki Kılıçarslan**, Çaydeğirmeni Belediye Başkanı **Enver Uslubaş**, siyasi partilerin temsilcileri ile kalabalık bir halk topluluğu katıldı.

Öğretmenlerimizden **A. Burhan Kurmalı**, **Feridun Kırımlı**, **Erdoğan Ceyhan**’ın seslendirdikleri türküler büyük alkış topladı. Öğretmen **Yaşar Cıvak** ve **Mehmet Çılılı** ile öğrenci **Mutlu Uzun** anma toplantısına uygun şiir dinlentisi sundular.”

Sarıyer Şubesi

ADD Sarıyer Şubesi ile **Tunca ve Çevre köyleri Kültür ve Dayanışma Derneği** ortaklaşa bir açık-oturum düzenledi. Doç. Dr. **Emin Gürses**’in konuşmacı olarak katıldığı “Küreselleşme ve Türkiye’nin Sorunları” konulu açıkoturuma yoğun katılım oldu.

ADD Isparta Şube Başkanı Mahmut Özyürek: “Atatürk’ün Yolunda Güç Birliği Yapmalıyız”

ADD Isparta Merkez Şubesi, Isparta Öğretmenevi Salonu’nda, Uğur Mumcu’yu anma toplantısı çerçevesinde, **Dr. Ali Nejat Ölçen**’in konuşmacı olarak katıldığı “21. Yüzyılda Kemalizm ve Demokrasi” konulu bir konferans düzenledi. Konferansın açılış konuşmasını yapan ADD Isparta Merkez Şube Başkanı **Mahmut Özyürek**, “Bizler Atatürk’ün yolunda güç birliği yapmalıyız. Türk aydınlanmasını rayından çıkartarak kendilerine rant sağlamak için dinimizi siyasallaştıranlar, ülkemizde yağma, soygun, talan düzeninin sürmesini isteyenler; aydın, yurtsever, ulusçu, cumhuriyetçi ve Atatürkçüleri katlettiler ve katletmeye devam ediyorlar.

Bütün bunlara karşın Atatürk’ün ışığını ve aydınlığını büyük bir aymazlıkla bir tarafa iterek şeyhlerden, şihlardan, tekke ve tarikatlardan güç arayan kimileri, kimlere hizmet ettiklerini iyi düşünmelidirler.” dedi.

Konferansın sonunda Isparta Valisi **Halil İbrahim Daşöz** bir konuşma yaparak, ADD Isparta Merkez Şubesi yöneticilerine teşekkür etti. Toplantıya katılan ADD Genel Yönetim Kurulu Üyesi **Aydemir Ceylan**’da günün anlam ve önemini içeren bir konuşma yaptı.

Amasya Şubesi

ADD Amasya Merkez Şube Başkanı **Ömer Cengiz**, “8. Adalet ve Demokrasi Haftası” etkinlikleri konusunda yaptığı açıklamada, “Şubemiz, um:ag’ın katkıları ve tiyatro sanatçısı **Kerim Afşar** ve Devlet Opera Bale Sanatçısı **Kazım Sinan Demirer**’in katkıları ile Kurucu Genel Başkanımız Prof. Dr. Muammer Aksoy ve gazeteci-yazar Uğur Mumcu’yu andık.” dedi.

ADD Keçiören Şubesi 237 Öğrenciye Kurs Veriyor

ADD Keçiören Şube Başkanı **Ali Saral** yapmış olduğu açıklamada, “Geçmiş dönemlerde olduğu gibi 2000-2001 öğretim yılında da ilk ve orta öğretim öğrencilerine, **Keçiören Halk Eğitim Merkezi** ile ortaklaşa düzenlediğimiz İngilizce ve Matematik kurslarının yanında, büyüklere yönelik açmış olduğumuz kumaş boyama, kırkpare, ebeveyn eğitimi, okuma-yazma, bağlama ve THM korosu kurslarımıza toplam 237 öğrenci katılıyor.” dedi.

Saral, vermiş olduğu kurslar ile toplumu aydınlatan öğretmenlerden **Davut Köksoy, Fatma Gökçe, Bircan Akpınar, Ayşe Alkan, Müberra Kırbaş, Salim Alkan, Ali Ünver, Hediye Bulut, Nurten Pekacar, Habibe Mollu, Leyla Gül, Reşat Can** ve **Mehmet Kocabey**’e katkılarından dolayı teşekkür etti.

“Mumcu Dramatizasyonuna” Kütahya’da Büyük İlgi

ADD Kütahya Merkez Şube Başkanı **Dr. Haluk Çelikoğlu**, şubenin “8. Adalet ve Demokrasi Haftası” etkinliklerini Kütahya Belediye Kültür Sarayı Sinema Salonu’nda gerçekleştirdiklerini belirterek çalışmalarına ilişkin olarak şunları söyledi: “24 Ocak 2001 günü **Prof. Dr. Alpaslan Işıklı**’nın konuşmacı olarak katıldığı ‘Kemalizm ve Demokrasi’, Yazar **Burhan Günel**’in konuşmacı olarak katıldığı ‘Küreselleşme ve Kültür’ konulu bir ağıktoturma düzenledik.

Ayrıca şubemizin tiyatro topluluğunun sahneye koyduğu, ‘Uğur Mumcu Dramatizasyonu’ adlı oyunun sergilendiği geceye Vali Yardımcısı **Mehmet Denizlioğlu**, Tugay Komutanı Tuğgeneral **Şerif Saraoğlu**, daire müdürleri, öğretmenler, öğrenciler ve çok sayıda Kütahyalı katıldı. Dramatizasyon

katılanlar tarafından ilgiyle izlendi.

Ömrünü laik, demokrat ve Atatürkçü nesiller yetiştirmeye adanmış olan üyemiz, köy Enstitülü öğretmen **Cafer Pekmez**’e onur plaketi verdik.”

ADD Turgutlu Şubesi Etkinlikleri Sürüyor

ADD Turgutlu Şube Başkanı **Serpil Muslu** şunları söyledi: “ADD Turgutlu Şubesi olarak 2001 yılı çalışmalarımız çerçevesinde Ocak ayı içinde bir dizi etkinlik gerçekleştirdik. Önemli günler ve ülke sorunlarıyla ilgili yerel basında yer alan açıklamalarımız dışında;

1. Halka inebilmek ve halkla bütünleşmek için eğitim ve sağlık konularına önem verdik. Ticarete ve siyasete terk edilen halk sağlığı konusunda her ay bir konferans verilmeyi düşündük. Bunlardan ilkinin 20 Ocak 2001 tarihinde gerçekleştirdik.

Konu: Meme Kanseri ve Erken Teşhis yolları

Konuşmacı: Opr. Dr. **Cüneyt Tuğrul**

2. Kültürel bir çalışma olması açısından 23 Ocak 2001 tarihinde Ankara Birlik Tiyatrosunun yetişkinliklere yönelik ‘Pir Sultan Abdal’ ve çocuklara yönelik ‘Adını Çocuklar Koysun’ adlı oyunlar sergilendi.

3. 26 Ocak 2001’da Atatürk’ün Kurtuluş Savaşı sonrası çıktığı ilk yurt gezisinde Turgutlu’ya ilk gelişinin 78. Yıldönümü kutlandı. Şubemizin 1995’de Turgutlu’da kuruluşundan sonra saptayıp yerel kutlama günleri arasına aldığımız bu günü 6. kez kutladık. Kutlama çerçevesi içerisinde gerçekleştirdiğimiz konferansta Prof. Dr. **Ergun Aybars** konuşmasında Ermeni Soykırımına da değinerek ‘Geçmişte Ermeni Soykırımı yaşanmadığını bunun Ermenileri kıskırtan Emperyalist güçlerin bir oyunu olduğunu’ savundu.

Konferans sonunda ADD Şube Başkanı **Serpil Muslu** Atatürk’ün Turgutlu’ya geliş sırasında çekilmiş bir resmini, bunun hangi ziyareti sırasında çekilmiş olduğunun araştırılması ricasıyla Prof. Dr. **Aybars**’a takdim etti.

ADD Yenimahalle Şubesi'nden "Tüketici Hakları" Söyleşisi

ADD Yenimahalle Şubesi Başkanı **Derya Kocabay**, "Halkımızı aydınlatma, toplumsal ilerlemeyi ve bilinçlenmeyi ön plana çıkararak; karanlık, çağdışı görüş ve düşüncelerin önüne geçmeyi ilke edinmiş olan derneğimiz, tüketici hakları konusunda da halkımızı aydınlatmak için 'Tüketici Hakları ve Uygulamaları' konulu bir söyleşi düzenledik." dedi.

ADD Yenimahalle Şubesi salonu'nda gerçekleştirilen söyleşiye yoğun ilgi oldu. Söyleşiye konuşmacı olarak Tüketici Hakları Derneği Başkanı **Turhan Çakar** katıldı. Çakar, "İnsanların kullandığı ürünler hakkında sağlam bilgilere sahip olması gerektiği" üzerinde durdu. Sağlıklı ürünleri kullanmanın her yurttaşın hakkı olduğunu belirtti. Hileli ve sağlıksız mal alımında ve satımında tüketici haklarını koruyan kurum ve kuruluşlara durumun bildirilmesini istedi.

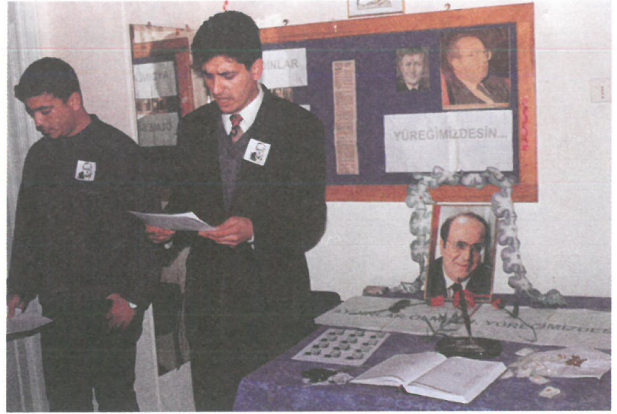
ADD Batı Karadeniz Toplantısı Bartın'da Yapıldı

ADD Batı Karadeniz Bölge Toplantısı 3 Şubat 2001 günü Bartın'da yapıldı. Toplantıya ADD Kastamonu Merkez, İnebolu, Araç, Cide, Devrekani, Zonguldak Merkez, Safranbolu, Gerede, Bolu Merkez ve Düzce şubelerinin başkan ve temsilcileri katıldı.

Batı Karadeniz Bölge toplantısına katılan ADD Genel Başkan Yardımcısı **Nazmi Şarvan**, Genel Sayman **Kadri Ün** ve GYK Üyesi **Halil Önder** birer konuşma yaparak, ADD'nin bugüne kadar yapmış olduğu çalışmalar hakkında örgüte bilgi verdiler ve şube başkan ve temsilcilerinin önerilerini aldılar.

Toplantıya katılan şubelerin başkan ve temsilcileri kendi faaliyet alanları içinde karşılaştıkları zorlukları anlatarak, çözümlenmesi gereken sorunları dile getirdiler.

ADD Türkoğlu Şubesi Mumcu'yu Andı

Uğur Mumcu'nun tüm yurttaki olduğu gibi ADD Türkoğlu Şubesi'nde de törenlerle anıldığını söyleyen Şube Yazmanı **Zekeriya Çam** etkinliğe ilişkin şu bilgileri verdi: "Etkinliğimize yoğun katılım oldu. Şube Başkanımız **Metehan Sakallı**, toplantıda Mumcu'nun vatani için yaptıklarını anlattı. Sakallı, "O, Kuvay-i Milliye ruhunu günümüze taşıyan kalpaksız Kuvay-i Milliyecidir. Bizler daha demokratik, daha çağdaş bir Türkiye için Atatürkçüler adına söz veriyoruz. Susmayacağız ve hiçbir zaman susturalamayacağız." dedi. Uğur Mumcu için açtığımız 'Anı Defteri' imzalandı. Daha sonra Fransız Büyükelçiliği'ne verilmek üzere, Fransız Devleti'nin Ulusal Meclisi'nde çıkmış olduğu 'Sözde Ermeni Soykırımı Yasası'nı' kınayan bir imza kampanyası başlattık." dedi.

ADD Bursa İl Danışma Toplantısı Yapıldı "Fransa, Lozan'ın Öcünü Almak İstiyor"

ADD Bursa Merkez Şube Başkanı **Lemanser Sükan**, ADD Anattüzüğü'nün 22.maddesi (i) bendine göre Bursa Merkez Şubesi İl Danışma toplantısı Gemlik'te, 20 Ocak 2001 günü, ADD Gemlik Şubesi'nin ev sahipliğinde yapıldı." dedi.

Bursa Merinos Fabrikası'nın Belediye devri ile ilgili ve Bursa Belediyesi Kent Konseyi'ndeki çalışmaların ADD Bursa İlçe şubelerine bilgi verilmesinin de kararlaştırıldığı toplantı sonunda oy birliği ile kabul edilen sonuç bildirisi yayımlandı.

Bildiride: "Gemlik'teki eski SUNĞPEK VİZKOS Mamülleri Fabrikası'nda Tekel Genel Müdürlüğü'nün tütün deposu olarak kullandığı 70 dekar yerin oldu-bitti ile rantçılara devir edilmeden, ADD Gemlik Şubesi'nin 20 Şubat 1998 tarihinde başlattığı "Atatürk Kültür Merkezi ve Atatürk Öğrenci Yurdu" yapımı ile Uludağ Üniversitesi'ne devri çalışmalarının desteklenmesi de kararlaştırıldı.

Seydişehir ADD Şube Başkanı Ali Ertaş: “Özelleştirme Talanı Durdurulsun!...”

ADD Seydişehir Şube Başkanı **Ali Ertaş**, Seydişehir Alüminyum İşletmesi'nin, IMF yanlısı siyasi iktidar tarafından özelleştirme kapsamına alınmasına sert tepki gösterdi. Seydişehir'de faaliyet gösteren 22 demokratik kitle örgütünün bu konuda bir araya geldiğini, halkın özelleştirmeye karşı olduğunu vurgulayan Ertaş, siyasi iktidarın halkın tepkilerini görmemezlikten geldiğini söyledi.

Seydişehir Alüminyum Tesislerinin özelleştirme kapsamından çıkarılmasını isteyen Ertaş, “Atatürk ve arkadaşları ulusal ekonominin girişimcilerin keyfine, yalnız kar-rekabet mekanizmasına göre başıboş biçimde işlemlerini ve işletilmesini değil, toplumun ve yurttaşların gereksimlerini karşılayacak biçimde devlet tarafından yönlendirilmesini ilke olarak benimsemişler ve uygulamalarda önemli sonuçlar almışlardır.

Bu uygulamalar neden göz ardı ediliyor? Küreselleşme adı altında yürütülen uluslararası sömürgeciliğin temsilcilerinden IMF'nin dayatmalarına neden teslim olunuyor? Görüyoruz ve gördük ki özelleştirilen hiçbir kuruluştaki Türk emeği ve izi kalmamakta, çalışanlar kapıların önüne konmaktadır. Halkımızı ADD olarak bu talanın durdurulmasına çağırıyoruz.” dedi.

ADD Samsun Merkez Şubesi ile 19 Mayıs Üniversitesi “Mescitli Köyü Kalkınma Projesi” ne İmza Attılar

Köylünün üretmiş olduğu mal ve hizmetlerin, emeğinin karşılığını alarak değerlendirilmesi, köylerden göçün önlenmesi, 12 milyonu aşan işsizliğin önüne geçilmesi gibi toplumsal sorunlara çözüm üretmek için ADD Samsun Merkez Şubesi ile 19 Mayıs Üniversitesi'nin ortaklaşa oluşturdukları “Mescitli Köyü Kalkınma Projesi” köy halkı tarafından büyük ilgi gördü.

Projenin başlatılması sırasında konuşan ADD Samsun Merkez Şube Başkanı **Aybars Turan**, “Atatürk'ün özellikle ‘Türkiye'nin hakiki sahibi ve efendisi’ dediği köylü, ürettiğini kendisi tüketse kentliler açlıktan ölür. Oysa ülkemizde köylü, 400 dolar ve altında harcama yapan en alt grubu oluşturmaktadır. Türk çiftçisi kazanmıyor ki nasıl harcasın?” dedi.

Paris'e Sert Tepki

ADD Sivas Merkez Şube Başkanı **Erol Şanlı**, “Fransız Ulusal Meclisi'nde Türkiye aleyhine kabul edilen Sözde 1915 Ermeni Soykırımını Yasası'nı protesto ediyoruz. Çünkü ‘Sözde Ermeni Soykırımı’ iddiası, başta ABD ve Fransa olmak üzere, Batı devletlerinde zaman zaman etkin olan Ermeni Lobisi'nin belgelere dayandırılmadan sistemli olarak yürüttüğü asılsız, kötü niyetli iddialardır. Soykırım iddialarını bütün unsurları ile belgelendirmeyen, tarihi gerçekleri saptıran ve bu iddialarını siyasi bir zemine çekmek isteyenler, kendileri suç işlemektedirler” dedi. Şanlı, Cezayir ile ilgili tartışmalarda ‘Tarih yazmak parlamentoların işi değildir.’ diyen Fransız siyasetçilerinin, Türkiye hakkında tarih yazmalarını ciddiyetsizlik ve tutarsızlık olarak niteledi.

Bu gelişmelerin ülke bütünlüğüne yönelik saldırılar olduğuna dikkat çeken Şanlı, “Olaya tarihçiler açısından bakıldığında, aralarında Fransızların da bulunduğu istilacı güçlerin Türkiye'deki sömürgeci emellerini gerçekleştirmek için, ‘Ermeni Lejyonu Birlikleri’ adı altında çeteler kurup kışkırtarak, Anadolu'da insanlık suçu işledikleri görülecektir.” diye görüşlerini açıkladı.

ADD Silifke Şubesi'nden Üniversiteye Hazırlık Kursları

ADD Silifke Şube Başkanı **Yüksel Bütün**, ekonomik durumları iyi olmadığı için “üniversiteye hazırlık kursu” almayan öğrencilere kurs açtıklarını ve Silifkeli gençlerin, “Üniversiteye ADD kursları ile hazırlanılır” tümcelerini slogan yaptıklarını anımsattı.

Bütün, “Eğitimde amacımız adaleti sağlamaktır. Her biri birer cevher olan genç ve yetenekli çocuklarımıza bu imkanı sağlayarak, onların Atatürk İlke ve Devrimlerine bağlı gençler olarak yetişmelerine katkıda bulunmaktadır.

Lise son sınıf ve lise mezunu gençlere bu kursları şubemizden para almadan yerine getiren Atatürkçü düşünceye inanmış tüm öğretmenlerimize teşekkür ederim.” dedi.

Kaş Şubesi

ADD Kaş Şube Başkanı **Ülkü Kurt** yaptığı açıklamada, Uğur Mumcu'nun demokrasi düşmanlarıncı katledilişinin 8. yılında, Kaş Cumhuriyet Meydanı'ndaki Anıta çelenk koyduklarını ve Belediye Konferans Salonu'nda Mumcu'nun anısına toplantı yaptıklarını söyledi.

“Yerli Malı ve Artırma Haftası” ADD Gaziantep Şubesi’nde Kutlandı

ADD Gaziantep Merkez Şube Başkanı **Yıldırım Karabıçak**, her yılın üçüncü haftasının “Yerli Malı ve Artırma Haftası” olduğunu anımsatarak, “Yerli malı, yurdun malı, herkes onu kullanmalı, ekonomi kalkınmalı” özdeyişi ile haftayı kutladıklarını söyledi.

Karabıçak, hafta nedeniyle yaptığı açıklamada, Atatürk’ün, “...Tam bağımsızlık elbette, siyaset, maliye, ekonomi, adalet, askerlik, kültür gibi her alanda tam bağımsızlık, tam özgürlük demektir. Bunlardan birinde bağımsızlıktan yoksunluk, bütün bağımsızlıktan yoksun olmak demektir.” sözlerini anımsattı.

Karabıçak halkımızı yerli malı kullanmaya çağırarak, “Yerli Malı ve Artırma Haftası, Atatürk’ün ulusal ekonomi programının kutlanmasıdır. Yabancı malı kullanmak dış borç, enflasyon, sömürü, yoksulluk ve özelleştirme demektir.” dedi.

ADD Denizli Merkez Şubesi Atatürk’ün Annesi Zübeyde Hanımı Andı

ADD Denizli Şube Başkanı **Ercan Yucal**, 14 Ocak 1923 günü Atatürk’ün Annesi Zübeyde Hanım’ın ölüm yıldönümü nedeniyle Denizli Kız Meslek Lisesi’nde “Zübeyde Hanım Anıtı’na “Kadın Platformu üyeleri ile birlikte çelenk koyup saygı duruşunda bulunduklarını; PAÜ öğretim üyeleri **Doç. Dr. Mehmet Bostancı** ve **Yard. Doç. Dr. Nurettin Öztürk**’ün konuşmacı olarak katıldıkları “Cumhuriyet Kadını ve Ana Çocuk Sağlığı” konulu, Şube Bilim Kurulu Başkanı **Ayhan Özyazıcı** ve öğrenciler tarafından “Şiddet ve Şiddet Felsefesi” konulu, Birinci İnönü Zaferi’nin 89. Yıldönümü nedeniyle **Yasin Bağış**’ın Konuşmacı olarak katıldığı, “İnönü Zaferleri ve İsmet İnönü” konulu söyleşiler yaptıklarını; Denizli Merkez Şubesi, Acıpayam, Bozkurt, Karahisar, Çal, Tavas, Sarayköy, Serinhisar, Cameli ve Çivril şubelerinin katılımı ile 11. Danışma Kurulu Toplantısı’nın Serinhisar ADD Şubesi’nin ev sahipliğinde gerçekleştirildiğini bildirdi.

24 Ocak günü Uğur Mumcu’nun 8. Ölüm Yıldönümü nedeniyle ADD Denizli Şubesi, siyasi parti temsilcileri, meslek odaları ve derneklerin katılımı ile Uğur Mumcu’yu andıklarına işaret eden Yucal, “Uğur Mumcu’yu, Aksoy’u ve daha nicelerini katledenler, ülkemizi karanlığa boğmak isteyenlerdir.” dedi.

ADD Aksaray Şube Başkanı Çelebi: “Terör Siyasetin Yaygın Aracı Oldu”

ADD Aksaray Merkez Şube Başkanı **Penbe Çelebi**, gazeteci-yazar Uğur Mumcu’nun 8. Ölüm Yıldönümü nedeniyle yaptığı açıklamada, “Terör ve cinayet, yaşadığımız çağda siyasetin yaygın bir aracı olarak işlev görüyor. Yalnız ilkel ve geri kalmış toplumlarda değil, özellikle uygar denilen ülkelerde görülen de budur.” dedi.

Uğur Mumcu’nun kötülüklerle ve çirkinliklerle yılmadan savaştığını; çeteleri, devleti soyanları, uyuşturucu kaçakçılarını ortaya çıkarttığını anımsatarak, “Mumcu’nun ölümüne kadar ülkemizin hiçbir aydınını son yolculuğuna halk kitleleri böylesine derin ve yaygın sevgiyle bezenmiş bir güzergahta uğurlanmamıştır.

Mumcu, sonsuzluğa göçerken ülkede kurulu değişik eğilimlerdeki tüm sendikal örgütlerin, tüm demokratik kitle örgütlerinin sevgi ve halk-aydın çelişkinin aşılmasında unutulmayacak bir adım atılmasını sağladığını göstermiştir.” görüşüne yer verdi.

ADD İznik Şube Başkanı Balkanlı: “Bölge Toplantıları Faydalı Oluyor”

ADD İznik Şube Başkanı **M. Şefik Balkanlı**, “Türk Kadınına Seçme ve Seçilme Hakkının Verilmesi” yıldönümünü kutladıklarını, düzenledikleri bir toplantı ile Devrim Şehidi Kubilay’ı andıklarını dile getirdi.

Balkanlı, ADD İznik Şubesi’nin, Genel Merkezi tarafından İstanbul Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Salonu’nda düzenlenen “Atatürkçü Düşünce Sisteminde Türk Sağlık Politikalarının Dünü, Bugünü, Yarını” konulu açikoturuma ve Marmara Bölge Toplantısına katıldığını belirterek, “Ülkemizin sağlık sorunlarının 50 yıldan bu yana çözümlenmediğini konunun uzmanları dile getirdiler. Bizleri bilgilendirdiler ve sorunu belgelendirdiler. Sağlık konusunda dönen çarkların, tüm gelişmiş ülkelerin aksine, nasıl tersine işlediğini öğrendik.” dedi.

Malatya Merkez Şubesi

ADD Malatya Merkez Şubesi Başkanı **Mustafa Gündoğan**, “8. Adalet ve Demokrasi Haftası” etkinliklerinin çalışması sırasında yaşamını yitiren ADD İstanbul Şubesi Eğitim Komisyonu Başkanı ve 27 Mayıs Ulusal Devrim subaylarından gazeteci **İlhan Baş**’ın vefatı bizleri çok üzmüştür. Tüm Atatürkçülere başsağlığı diliyoruz.” açıklamasında bulundu.

İçel Şubesi

ADD İçel Şubesi, Kültür Merkezinde “8. Adalet ve Demokrasi Haftası” etkinlikleri çerçevesinde, **Uğur Mumcu** ve **Muammer Aksoy** ve öteki Aydınlanma Şehitlerimizi anma toplantısı ve “Tarikat, ticaret, siyaset ve küreselleşme” konulu açıkoturum gerçekleştirildi.

Uğur Mumcu’yu anma törenine konuşmacı olarak Av. **Turgut Kazan** katıldı. ADD Genel Yönetim Kurulu Üyesi Prof. Dr. **Ahmet Saltık**’ın yönettiği açık oturuma konuşmacı olarak UM:AG Vakfı Temsilcisi **Sevgi Özel**, Gazeteci-Yazar **Ali Sirmen** ve Doç.Dr. **Oktay Gökdemir** katıldılar.

KKTC Atatürkçü Yaşam Derneği’nden Fransa’ya ve Bölücülere Tepki

KKTC Atatürkçü Yaşam Derneği Genel Başkanı **Ahmet İşcan**, Fransa’nın Ulusal Meclisi’nde kabul ettiği “Sözde Ermeni Soykırımı Yasası” ile Kıbrıs’ta faaliyet gösteren bölücü örgütlerin çalışmalarına ilişkin yaptığı açıklamada, “Hiçbir gücün Kemalizm’i yıkmaya gücü yetmeyecektir. Hiç kimse Kıbrıs Türk’ü ile Anavatanımız Türkiye’deki kardeşlerimizin arasını açamayacaktır. Bölücüler bunu böyle bilsinler.

Öte yandan Fransa Devleti, “Ermeni Soykırımı” gibi böyle çirkin ve yalana dayalı, gerçeklerin tam tersi bir yaklaşımla tarihi gerçekleri değiştiremez. Biz tarihimize yüzleşmekten kaçmıyoruz. Fransa’da kaçmasın.” dedi.

ADD Derince Şube Başkanı Kavas: “Şeriatçılar Demokrasiyi Kullanıyorlar”

ADD Derince Şube Başkanı **Ahmet Kavas** yapmış olduğu açıklamada, ADD Derince Şubesi’nin kurulduğu günden bu yana tüm ilerici, demokratik ve çağdaş eylemlerin içinde yer aldığını, “Bugün 8.’sini kutladığımız Adalet ve Demokrasi Haftası içinde, Gazeteci-Yazar Uğur Mumcu ve Kurucu Üyemiz Prof. Dr. Muammer Aksoy’un katledilmeleri bir rastlantı değildir.

Aydınlanma ve demokrasi savaşçılarının ‘Adalet ve Demokrasi Haftası’ içinde katledilmeleri, şeriatçı güçlerin ‘Adalet ve Demokrasiye’ inanmadıklarının kanıtıdır. Atatürk Cumhuriyeti’nin getirmiş olduğu demokratik ortam ve özgürlüklerden yararlanarak örgütlenip katliam yaptıkları ortaya çıkmıştır.

Burada önemli olan ADD gibi demokratik kitle örgütlerinin yaptığı gibi, halk yığınları tarafından teokratik devlet düzençilerinin ve onların örgütlerinin maskelerinin alaşağı edilmesidir.” dedi.

ADD Aydın Merkez Şubesi Başkanı “Okkanlar Hiçbir Zaman Tükenmez!...”

ADD Aydın Merkez Şube Başkanı Av. **Erol Ertuğrul**, Diyarbakır İl Emniyet Müdürü **Gaffar Okkan** ile beş polis memurunun Cumhuriyet düşmanları odakları tarafından katledilmesine ilişkin yaptığı açıklamada, “Bu insanlık dışı saldırıda hedefin çağdaş Türkiye Cumhuriyeti ve onun yiğit çalışanları olduğu açıkça bellidir.” dedi.

Gaffar Okkan gibi polislerin her zaman her yerde halk tarafından takdir edildiğini ve sevildiğini, bu hain eylemi gerçekleştiren Türkiye’yi ortaçağ karanlığına götürmek isteyen terör örgütleri olduğunu ve tetikçilerin arkasında yer alanların açıklanmasının isteyen **Ertuğrul**, “Gaffar Okkanlar tükenmez. Türk Ulsu varoldukça aydınlamacılar, Türkiye Cumhuriyeti’nin yılmaz savunucuları da hep varolacaklardır. Bu insanlık dışı saldırıyı en ağır biçimde kınıyoruz. Saldırıyı gerçekleştirenler hiçbir zaman başarıya ulaşamayacaklar ve kendilerinin yaratmak istedikleri karanlık ortamda boğulacaklardır.” diyerek görüşlerine yer verdi.

Hadim Şubesi

ADD Hadim Şube Başkanı **Durmuş Savaş**, Atatürk’ün “...Yurt ve ulus işlerinde, duyguya, hatıra, kardeşliğe ve dostluğa yer yoktur.” sözünden yola çıkan **ADD Hadim Şubesi**’nin, **Eğitim-Sen Hadim Temsilciliği** ile birlikte Cevat Fehmi Başkurt’un yazdığı “Buzlar Çözülmeden” adlı oyunun Hadim halkına sahnelendiğini söyledi.

Prof. Dr. Gürses: “Ne Mutlu Türküm Diyene Özdeyişini Ruhumuzda Taşıyoruz.”

Ankara Veremle Savaş Derneği Başkanı Prof. Dr. **Hilmi Gürses**, ADD Genel Merkezi’ne göndermiş olduğu bir yazıda ADD tarafından bastırılan 2001 yılı takvimin çok beğendiğini belirterek, “Büyük Atatürk yalnız ulusumuzun değil, 21. ve sonraki yüzyılların da insanlık tarihinde müstesna ve önde yer tutan mümtaz bir lideridir.” dedi.

“Ruhumuzda onun her gün daha çok, daha yakın görüyor ve özlüyoruz.” diyen Prof. Dr. Gürses, yazılarında Atatürk için “...Beni görmek demek kesinlikle yüzümü görmek değildir. Benim düşüncelerimi anlıyor, duygularımı duyuyorsanız bu yeterlidir!...” diyorsunuz, biz de diyoruz ki, “Sizi görüyor, anlıyor, duyuyoruz, bu inançla çalışıyor, çağdaş uygarlığa koşuyoruz. ‘Ne Mutlu Türküm Diyene!...’ özdeyişini, ruhumuzda taşıyoruz!...” görüşüne yer verdi.

UĞUR MUMCU OLSA NE YAZARDI?

Av. Erol ERTUĞRUL

ADD Aydın İl Şube Başkanı

Ankara 2 numaralı Devlet Güvenlik Mahkemesinde görülmekte olan "Umut Davası"nın 24 Kasım 2000 günlü duruşmasında, sayın Güldal Mumcu yazılı olarak hazırladığı görüşlerini, salonda okudu. Sayın Güldal Mumcu, konuşmasına, "24 Ocak 1993" pazar günü saat 13.30'da evimizin bulunduğu apartmanın dış kapısını kapatırken ardardına duyduğum üç patlama sesinin ardından, Uğur'u cansız yatarken gördüğümde, neler hissetmiş olabileceğimi; içimde, yüreğimde, insani duygular barındıran, ben insanım diyen herkesin, Sayın Başkan sizin ve Mahkeme heyetinizin, derinden anlayabileceğini sanıyorum." diyerek başladı. "Aydınlanma yolunda ilerlerken aydınlanmanın ışığının kitlelere ulaşması her devirde hep engellenmek istenmiştir. Işığın getirdiği aydınlıktan, bilgidен ve gerçeklerden, karanlık ilişki ağlarını çıkar ilmekleriyle örüp, halkın yarınlarnı çalanlar korkarlar ve bu korkuyla da sürekli baskı yaparlar ve ölüm emirleri yağdırırlar. Son otuz yıldır aydınlarımız, aydınlanmanın ışığını topluma aktarmak isteyen o güzel insanlar, bu korkakların verdiği emirlerle baskı ve zulüm görmüşler, arkaalarında dul eşler, yetim çocuklar, acılı ana babalar bırakarak öldürülmüşlerdir." biçiminde sürdürdü. Ve "Çağlar boyunca aydınlanma yolunda ilerleyenler, yok edilmeye çalışılsa ve hatta yok edilseler bile, çağdaşlarının özverili, korkusuz ve yılmaz çabaları sonucunda daima kazanmışlar, onları engellemek isteyen güçler ise, sonunda tarih önünde gün ışığına çıkarılmış ve mahkum olmuşlardır." diyerek sonuçlandırdı.

Duruşma salonunda çıt çıkmıyordu. Gözyaşlarıma güçlüklerle engel olmaya çalışırken tek tek sanıkların yüzlerine baktım. Olumlu ya da olumsuz hiçbir tepkileri yoktu. Yalnızca susuyor ve dinliyorlardı.

Sevgili Uğur Mumcu'nun aramızdan ayrılmasından bu yana tam sekiz yıl geçti. Bu sekiz yılda Ulusumuz çok şeyler gördü. Özellikle Uğur'un üzerinde durduğu, bıkmadan yazıp söylediği konular hep öne çıktı ve herkes, Uğur'un ne kadar haklı olduğunu ve yazdığı, söylediği şeylerin ne kadar doğru olduğunu çok kez gördü ve çoğu kez de herkes, keşke Uğur yaşasaydı ve bunların da üzerine korkusuzca gitseydi diye düşündü. Toplumumuz öylesine kirlendi ki, herkesin aklından, "Uğur Mumcu olsa neler yazardı?" diye geçti. 2001 yılına da yine bir yığın sorunla girdik. Ekonomideki sorunlarımız da, demokrasideki sorunlarımız da dayanılmaz boyutları aştı. Ülkemizde on yıldır uygulanan halka karşı politikaların sonucu olarak doğmuş bulunan enflasyon gerekçe gösterilerek, yine kamu emekçilerinin ekonomik sorunları çözülemiyor. Oysaki enflasyonun bedelini dar gelirliilere ödetmek en büyük haksızlıktır. Çalışanlar, emekliler, dar gelirliiler yaşamakla ölmek arasında gidip gelmektedirler. Özveri, bu çarpık durumun sorumlularından beklenmelidir. Politik destekle banka soyanlar, devleti talan edenler, yetkilerine dayanarak devletin sırtından vurgun vuranlar katlanmalıdır ekonomik özverilere.

Uluslararası Para Fonundan beklenen ve alındığı söylenen on milyar dolar, yalnızca banka soyguncularının götürdüğü paralar kadardır. Belli ki Türkiye, çalıp çırpıma, talana, soyguna engel olursa, dışardan para beklemeye, gelecek para için ekonomik geleceğimizi ipotek altına almaya gerek yoktur. Yabancı para kaynaklarının istemlerini birer buyruk sayıp, bu uğurda anayasayı değiştirme girişimleri ve eylemleri tam

bir aymazlıktır. Böylece, gerçek hukuk ve ulusal çıkarlar açıkça çiğnenmiştir. Tam bağımsızlıktan sapılmıştır. Toplam borcumuz, 150 milyar doları aşmaktadır. Bu borçlanmalar çetelere ve onların yandaşlarına kaptırılmıştır. Halkımızın yararına yatırımlara dönüştürülmemiştir.

Avrupa Birliği'nin, Katılım Ortaklığı Belgesi ile ülkemize sunduğu dayatmalar, ekonomik olmayan ve tümü ile siyasal içerikli istemlerdir. Sözde Ermeni Soykırım tasarısı ile, Kıbrıs'ta istenilen ödünlerle, Kürt asıllı vatandaşlarımızı azınlık görme girişimleri ile Türkiye gerçekte bölünmeye çalışılmaktadır. Avrupa'nın önde gelen devlet adamları yaptıkları açıklamalarında, Türkiye'nin hem Avrupa Birliği'ne alınmasının uygun olmadığını söylemekte ve hem de aslında Türkiye için Sevr'in doğru olduğunu söyleme cesaretini göstermektedirler. Türkiye'yi yönetenler ise uyguladıkları yanlış politikalar nedeni ile buna meydan vermektedirler.

Özellştirmeler tam bir talana dönüşmüştür. Ülkemizin önemli ekonomik kurumları, yabancı anaparaya peşkeş çekilmektedir. Avrupa ülkelerinde sosyal güvenliğe ayrılan para %24-37 arasında değişirken, bu oran bizim ülkemizde %5'lere yaklaşmaktadır. Bu durum bizlere öğüt vermeyi hüner sayan ne Avrupa ülkelerinin ve ne de ülkemizi yönetenlerin dikkatini çekmemektedir. Avrupa ülkeleri bize karşı yönetilmiş bulunan iç ve dış terörü kınayacak yerde, nerede ise bu terörü haklı bulacak gerekçeler aramaya çalışmaktadırlar. Böyle düşünenlerin asıl amacının, ülke bütünlüğünü bozmak ve Türkiye'yi parçalamak olduğu açıkça ortadadır. Ancak, ulusumuz ve Atatürk'çü kesimler, hiçbir zaman bu olumsuzluklara ve bu çıkarıcılara fırsat vermeyecektir.

"Şartlı Salıverme ve Cezaların Ertelenmesi" adı altında çıkarılan af yasası, tam bir üzüntü ve düş kırıklığı yaratmıştır. Uygur ülkelerin hiçbirisinde bizdeki gibi bir af sistemi yoktur. 77 yıllık Cumhuriyet dönemimizde 52 kez af çıkarılmıştır. Yürürlükteki infaz yasası ve verilen cezaların yaklaşık olarak üçte birinin çektiliyor olması, artık cezaları caydırıcı olmaktan çıkarmıştır. Suçtan zarar gören onbinlerce insanımız, suçluların cezalarını çekmeden cezaevinden çıkmış olmalarını şaşkınlık ve üzüntü ile izlemektedir.

Son cezaevi olayları, devletin cezaevlerinde egemen olmadığı gerçeğini ortaya koymuştur. Cezaevleri örgütlerin ve çetelerin hüküm sürdüğü yerler olamaz. Cezaevlerinde ölüm oruçları, nedeni ne olursa olsun haklı bulunamaz bir eylemdir. Hele bu eylemlerin bir örgütün veya grubun istemi ile gerçekleşmiş olması anlaşılır gibi değildir. En kutsal amaç insanları yaşatmaktır. Doğru olan insanları ölüme değil yaşama koşullandırmaktır. Bu nedenle ölüm oruçlarını kesinlikle haklı bulmuyoruz. Ancak, devletin bu sorunları hukuk kurallarına bağli kalarak ve insan haklarına özen göstererek çözmesi gerekmektedir. Öncelikle, cezaevinde bulunan insanları insanca yaşatmak ve cezaevlerinde insan onuruna dayalı bir düzen kurmak, devletin baş görevleri arasındadır.

Ülkemizdeki olumsuzluklar, gelir dağılımındaki adaletsizlik, yarınlara duyulmayan güven, haksızlıklar, yargıdaki sorunlar, ekonomik sıkıntılar, devletin siyasal desteklerler soyulması insanlarımızı umutsuzluğa düşürmüş, bezdirmiştir.

Her şeye karşın, Kurtuluş Savaşımızı çok daha güç koşullarda başarmış olan ulusumuz tüm bu olumsuzlukların da üstesinden gelecektir.

Sevgili Uğur Mumcu olsa, bugün mutlaka bunları yazardı.

NİÇİN ATATÜRKÇÜ BEYİN GÜCÜ KADROSUNA İHTİYAÇ VAR?

Behçet BAŞKENT
Em.Hv.Kd.Bnb.

Bu güzel ülkeyi ve milleti (ulusu) yoktan var eden, Türkiye Cumhuriyeti Devletini kuran kahraman Gazi Mustafa Kemal Atatürk ve onun kahraman silah arkadaşları kadrosudur. Kurtuluş mücadelesi sonunda Atatürk ve O'nun silah arkadaşlarının kurduğu Türkiye Cumhuriyeti Devleti, 1950'den sonra çok partili siyasi rejimi içine sindiremeyen, beceremeyen ve özellikle laik Cumhuriyet karşıtı, hilafetçi, mandacı benzeri gerici partilerin ve iktidarların siyasi çıkar kavgaları ve yanlış iç ve dış politikaları yüzünden, şimdi idare edilmez, parçalanır ve bölünür duruma düşürüldü.

Son 50 yılda iyi yönetilmeyen Türkiye Cumhuriyeti Devletinin son elli yılın gerici parlamentoları ve iktidarları, Atatürk Devrim ve İlkelerine, laik Cumhuriyet'e ve Üniter Devletin kuruluş nedenlerine ihanet etmişlerdir. Yıllardır gerici yönetimler, siyasi çıkar kavgaları sonunda devrim karşıtı yeşil kadroları, yeşil sermayeyi, yeni Osmanlı'yı, benliğini kaybetmiş yeni mandacıyı, yeni gericiyi, bölücüyi ve çok büyük irticai potansiyel gücü yaratmıştır.

1920'lerde, 1930'larda, 1940'larda bütün dünyada çok saygın olan, hiçbir dünya devletinin yan gözle bile bakmadığı, borç almayan, maliyesi zengin, hazinesinde 150 ton altını olan, bütçesi açık vermeyen, dış ticaret açığı olmayan, enflasyonu, iç ve dış borcu olmayan ve parası çok kıymetli olan bir Türkiye Cumhuriyeti Devleti vardı. Son elli yılda iyi yönetilmediği için, bugün bütün bu güzel değerlerini kaybetmiş, büyük bir iç ve dış borç batağına düşmüş, çok yüksek enflasyonla parası pul olmuş, halkı yoksullaşmış, toplumsal, siyasi, sosyal ve ekonomik kirlilik, yağma ve soygun, bozuk düzeni yaratmıştır. Türkiye Cumhuriyeti Devleti, son elli yılda iyi yönetilmediği için, Avrupa ülkelerinden çok geri kalmış, kalkınamamış/kalkındırılmamış ve bu nedenle ULUSAL GÜVENLİĞİ HATTA EGEMENLİĞİ DAHİL HER KUNODA DIŞA BAĞIMLI DURUMDADIR.

Türkiye Cumhuriyeti'nin bu durumunun sorumlusu halk değildir. Bu durumun sorumlusu 1950'den sonra, Türkiye Cumhuriyeti'ni Devletini idare eden, yöneten, halkı yoksul ve cahil bırakan gerici yönetimlerdir.

Türkiye Cumhuriyeti'ni son elli yılda iyi yönetilmediği için, Cumhuriyet'le birlikte başlayan ve sadece öz kaynaklara ve özgüvene dayanan ulusal kalkınmayı ve sanayi devrimini devam ettiremedi, tamamlayamadı. Son elli yılda ulusal sanayi ve bütünle ulusal ekonomi dışı bağımlı duruma getirildi ve bu nedenle çağdaş demokrasiyi laik sosyal hukuk sistemini ve rejimini kuramadı.

Bugün, 21. yüzyıla gelindiğinde, seçilmeyen seçtirilen, sözde parlamenterlere, antidemokratik partiler yasası ve seçim sistemiyle oluşmuşluğa inanmayan, güvenmeyen bir toplumda iktidar adayı olmak, Türkiye Cumhuriyeti Başbakan adayı olmak ve Türkiye Cumhuriyeti Devletini idare etmek, yönetmek çok zor...

Halk siyaset ve siyasetçiden bıkmış-usanmış bazı milletvekilleri kirlenmiş çürük politikacı olmuş... Vicdan ile cüzdan arasında kalmış adaletin dahi para ile satın alındığı bir ülkede, devletin Türk Silahlı Kuvvetleri dışında, bir takım kurum ve kuruluşları kirlenmiş, tefessüh etmiş (çürümüş), yozlaşmış,

üretmeyen, devleti ve milleti iç ve dış sömürü güçlere soyduran, yağma eden, Türk Ulusunu yoksullaştıran, geri bırakan, kalkınmasını engelleyen, "ABD olmazsa açlıktan ölürüz" durumuna düşüren ve batı emperyalizmine teslim ve uşak eden bir bozuk düzende ulusuna ışık olmak, iktidar ve demokrasi rejimi umudu olmak çok daha zor...

Ülkemizde birlik ve beraberliğin, toprak birliğinin, yurt birliğinin, devlet birliğinin, bayrak birliğinin, parlamento birliğinin, yasa ve yargı birliğinin, siyasi, sosyo-ekonomik birliğinin, eğitim-öğretim ve fırsat eşitliği birliğinin, ulusal tarih birliğinin, ulusal bütün ortak değerler ve Anadolu kültür birliğinin ifadesi olan ÜNİTER DEVLET, şimdi bölünür, yıkılır ve yıkılması istenen bir aşamada, ülkeyi yönetmek ve yönetim için aday olmak çok çok daha zor...

Atatürk'e, onun ideolojisine, hedeflerine, devrim ve ilkelerine, laik Cumhuriyete ve Üniter Devlete gönülden inanmış, Atatürk gibi yaşayan, Atatürk ve devrimlerine aşık hiçbir yurtsever, Türkiye Cumhuriyeti'nin bu durumuna artık daha fazla seyirci kalamaz. Artık daha fazla gaflet ve dalalet içinde olamaz. Çünkü, bu duruma seyirci kalmak, Atatürkçülüğe (Kemalizm'e) saygısızlıktır. Yoktan var edilmiş bir ulus, bir vatan ve laik Cumhuriyet, kahraman Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün ve O'nun kahraman silah arkadaşlarının, Türk Ulusu'na armağanı olan bu güzel ülke, bu güzel Üniter ve Laik Türkiye Cumhuriyeti Devleti, kuruluş ilkeleri (Atatürk Devrim ve İlkeleri) dışında artık yönetilemez.

Bu sebeple, yeniden Kuva-yı Milliye hareketi, heyecanı ve coşkuyu yaratacak topyekün ulusal gücü ve kaynakları harekete geçirecek, projeksiyonlarını yaparak, yeniden Atatürk ideolojisi ve hedeflerine ulaşacaktır. ATATÜRKÇÜ BEYİN GÜCÜ KADROSU, demokratik ve hukuk sistemi içinde, çok ivedi kurulmalı ve harekete geçmeli ve ya partiler böyle bir kadroyu genişletmelidir. Bilindiği gibi, Kurtuluş Mücadelesi de bir Kuvay-i Milliye hareketidir. Yani özgürlüğe, tam bağımsızlığa ve egemenliğe düşkün büyük yurtseverlerin ve büyük vatanseverlerin batı emperyalist güçler tarafından işgal edilmiş, yok edilmiş bir ülkeyi ve bir milleti, yeniden kurtarmak ve yaratmak için bir araya gelme hareketidir. Bu hareketi yapanlar, yani Kuvay-i Milliyeciler, ilerici ve devrimci inanca sahip Anadolu Ulusal Toplumcu Milliyetçileridir. Yani bu ülkeyi savaşıarak düşmandan geri alanlar, sonrada yurt yapanlar, vatan yapanlar, ümmeti ulus, kulu yurttaş yapanlar kahraman, ilerici, devrimci Gazi Mustafa Kemal Atatürk ve O'nun kahraman silah arkadaşlarıdır. Kısaca, Anadolu İhtilali, Laik Cumhuriyet karşıtı, şeriatçı, hilafetçi ve benliğini kaybetmiş mandacı inancın değil, devrimci büyük vatansever Anadolu Ulusal İlerici Ulusalcı Milliyetçi inancın eseridir. O halde Türkiye'yi bu gün içine girdiği bu korkunç büyük çıkmazdan yeniden kurtarmak için, Atatürk siyasi beyin gücü kadrosuna gerek vardır. Başka hiçbir güç ve parti Türkiye'yi bu çıkmazdan kurtaramaz. Bu sebeple, artık bu siyasi güç kadrosu çok ivedi kurulmalı ve Türkiye demokratik sistem içinde bu kadrolarla yönetilmelidir.

HALKEVLERİNİN YOK EDİLİŞİ

Dr. Ali Nejat ÖLÇEN

1952'nin soğuk bir kış günüydü. Sivas kendi üşüyordu. Trenden inen yolcular geniş bir meydana bakan sokağın iki yanındaki hanların önünde, Tokat'a gitmek için bekleşip dururlardı. Hanların birinin geniş kapısının önünde "haydi Tokat'a" sesi duyuluncaya kadar... Konuşmalar o zaman başladılar.

Meydanın öteki ucunda büyük bir taş bina Halkevi idi. Mermer basamaklar sizi geniş bir salona çıkarır ve ayaklarınız alışmış olduğu için, salonun dip bölümünde soldaki kapıdan içeri girmenizi sağlardı, siz farkında olmadan. Kitaplıktı orası, ince metal çerçeveli gözlüğü burnunun ucunda, avurtları çökmüş yaşlı bir "pir-i fani" karşıladı sizi. Hangi kitabı okuyacağımıza karar vermeden, elindeki uzatır, "yeni geldi, bunu oku" derdi. Kimin hangi kitabı okuyacağını biliyordu o.

Tokat'a ve ordan Niksar'a çoğu kez odun yüklü kamyonların birinin üzerinde gidebilmek için Sivas Halkevinin o güzelim taş binası, sizi sıcak kollarıyla kuşatır ve zihninize yeni, aydınlık bilgilerin süzülüp girmesini sağlardı.

1952 yılının o soğuk kış günü ayaklarım beni kendiliğinden o güzelim anıtsı taş binaya götürmüştü ve kitaplığın önüne bırakmıştı. O yaşlı adama benzemek için mi bilmiyorum, onun gibi sarı ince metal çerçeveli gözlük takınmışım. Uzağı göremiyordum. O gün yakını da görememişim. Gözlüğümün camları buğulandığı için . Kendimi geniş okuma salonunun kıyısındaki masanın önünde buldum.

Gülerek, bugün bana hangi kitabı vereceksin, dedim.

Elimi uzattım, kitap avuçlarımda içinde olacaktı. Hoyrat bir sesle irkildim.

- Ne kitabı ulan. Bağırın komiserdi. Yanlış yere mi gelmişim. Ben yanılsam bile ayaklarım yanılmaz, beni Halkevleri'nin o güzelim taş binasına, onun içindeki kitaplığa götürürdü.

-Kitap istiyorum, dedim.

Komiser birilerine hışımla bağırırdı, İçeri giren , kahverengi çuha giysili bekçi olmalıydı. Elinde kürek ve kocaman bir küfe vardı.

-Götür bu adamı kitapları alsın, dedi komiser.

Eliyle kapıyı gösterdi.Bekçiyi izledim. Merdivenlerden izbe bodrum katına indik.

-Kamyon nerde, diye sordu bekçi.

-Kamyon mu? Ben okumak için kitap istiyorum. Adam şaşkın suratına bakıyordu, Yere yığılı kitaplar arasına elindeki küreği daldırınca kolunu tuttum.

-Ne yapıyorsun diye seslendim.

-Sen götürmesen de olur, dedi adam.Gelip alacaklar, Kızılıрмаğın kıyısında...

Elindeki küreği bıraktı ve yüzüme baktı.

-Hadi git işine efendi, dedi.

Sanki beni bir tehlikeden uzaklaştırmak istiyordu.

Bugün Sivas'ta o güzelim taş bina da yok, o kitaplar da.

Düşüncenin ve düşünmenin, konuşmanın ve tartışmanın, okuyup yazmanın, Kemalist Devrimleri halka anlatmanın, sevdirmenin, kendi öz kültürüne, sanatına sahip çıkmanın beşiği olan Halkevleri kapatıldı diyorlar, hayır kapatılmadı, yıkıldı, yakıldı, aydınlığın düşmanları tarafından. İzmir'i işgal eden Yunanlıların yakıp yıktığı gibi... Yalnız Sivas'da mı? Doğubeyazıt'da, Gamovak suyuna uzanan ovanın, ilçeye kucaklaştığı yerde tek kalan Halkevi binası da o yıl yakılmış, yıkılmıştı. Yalnız Doğubeyazıt'da mı? Kars'da büyük taş binadaki Halkevinin kitapları, dolapları, masaları, araç gereçleri de aynı yazgıyı paylaştılar. Binanın giriş katı yıllarca kentin çiğ edilen yeri olarak kullanıldı.

Yalnız 1952 ve sonrasında mı? Hayır, 1980 ve sonrasında da. Yalnız Ankara'da merkez binasındaki kitaplar, araçlar mı tahrip edildi, tüm öteki il ve ilçelerde de Halkevi soykırımı sürdürüldü.

Bugün, Türkiye yeniden ve kolayca karanlığa sürükleniyor ve toplum kendi öz kimliğinden koparılıp küreselleşme ile tarikatlaşma arasında kendisine yabancılaşıyor ve ülkenin ekonomisi, sanatı, kültürü, dili sömürgeleşiyorsa, bunun gerisindeki hıyanetin içindeki Halkevleri ile Köy Enstitülerinin yıkılıp, tahrip edilmesi süreci yatar.

Bugün gençlerimiz okul çağında kolayca kamplara bölünüp biri biriyle kanlı çatışmanın içine sürükleniyorsa, aralarındaki ortak kültür bağlarının koparılması, Halkevlerinin olanaklarından, folklorundan, spor salonlarından, tiyatro etkinliklerinden, müzik dinleti ve öğretisinden koparılması süreci yatar. Birlikte olmanın, dayanışmanın ve ortak değerleri paylaşmanın da yuvasıydı Halkevleri. Onun yok edilişi, hıyanetin başlangıcı olmuştur.

Mustafa Kemal Atatürk, 1930 yılında ikinci kez Samsun'a ayak bastığı zaman ilk kez Türkocağı'nı ziyaret eder ve gençlere şunları söylemek gereğini duyar.

"Demokrasinin ne olduğunu halka anlatmak bilhassa sizin vazifenizdir. Halkçılığın ne olduğunu, esaslarını, neden ibaret bulunduğunu, halkçılığın ne gibi vazifeler deruhte etmek mecburiyetinde kalacaklarını madde madde izah etmek lazımdır. Cumhuriyeti, onun kitaplarını, yüksek sesle anlatın, Cumhuriyet prensiplerini sevdiniz.(1)"

Bugün Cumhuriyeti sevmek şöyle dursun, Cumhuriyet düşmanı ve şeriat özlemcisi kuşaklar ve uşaklar yettiyorsa, bunun gerisindeki hıyaneti, uzaklarda aramamak gerekir: Eğer bir başbakan yardımcısı türeyip de, elindeki "dinar"ı göstererek: Bu bizim paramız olacaktır diyor ve demokratik sol bir partinin genel başkanı başbakan olarak Nakşibendi tarikatı'nın bir üyesinin Süleymaniye Camisinin avlusuna gömülmesi için Bakanlar Kurulu Kararı hazırlayabiliyorsa, tüm bu çarpıklıkların gerisindeki nedenleri çok uzaklarda, dışarda değil, içerde, sinsice uygulanan anti Kemalist devrim sürecinde aramak gerekir.

Halkevlerinin yok edilişi yasası için Peyami Safa adlı ünlü yazar Ulus Gazetesi'nin 28.07.1951 günlü baskısında şunları yazmıştı:

"Ayaklar altına alınmak istenen değerlerin tablosu korkunçtur. Anayasa, Medeni Kanun, öteki mevzuat, Türk Mahkemelerinin yargı hakkı ve demokrasi bir yumrukta yere serilmek isteniyor... Bu bir ihtilal kanunudur. Evet, bir terör kanunu."

İsmet İnönü'ye göre Halkevlerinin kültür bütünlüğü içinde, toplumu birlikte yaşamaya hazırlayan ve kendisine yabancılaşmayı önleyen tarihsel işlevi sona ermişti. TBMM'ndeki konuşmasında şöyle söyler:

"Senelerden beri ve bugün, Halk Partisi, Halkevleri ve Halkocakları şeklinde kendi tasarrufunda bulunan ve 200 milyon lira değerinde olduğu söylenen binaları, vazifelerine devam etmek şartıyla ve tesis yapmak suretiyle millete mal etmek teklifinde bulunduğumuz meydana iken..."

İnönü, çok partili düzende demokrasinin gereği olarak bir partinin organı olmaktan çıkarılmasını ve fakat işlevinin sürmesini istiyordu. Ne var ki, gerici kadroların asıl amacı, Halkevlerinin ulusun malı olmasını sağlamak değil, Halkevleri aracılığıyla yürütülen yenilemenin önünü kapamaktı. Yasa ile Halkevlerinin işlevini ortadan kaldırmak bile gerici kadroların amacını

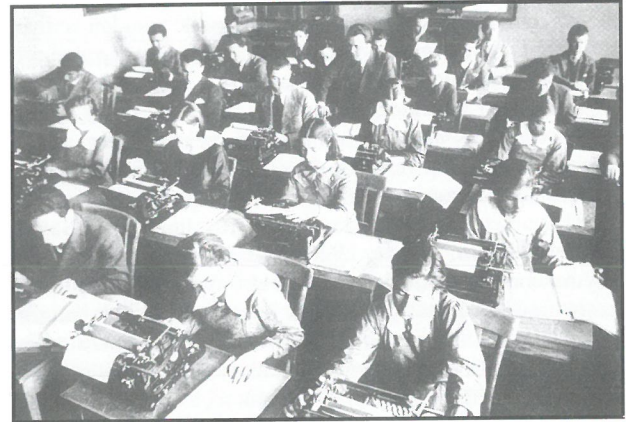
karşılamaya yetmemiş olmalı ki, yasanın çıkış tarihini izleyen dönemde olası hızla, Halkevleri yakılmıştı, (2) Sivas'ta, Kars'ta, Doğubeyazıt'ta tanık olduğumuz gibi.

Bugün hortlayan gericiğin kaynağı Halkevlerinin yakılan kitaplarının dumanları arasında görmek olasıdır. Bir kurum yok edilirse aynı etkinlik ve güçte yenisini kurmak olası değildir. Bunun için canlı tanığı olarak Halkevlerini gösterebiliriz. Ülkenin kültürü, müziği, tiyatrosu, şiiri ve diliyle kirlenmesine karşı bugünün halkevleri nerede sorusuna verilecek olumlu yanıt, Türkiye'nin geleceğinin aydınlığı olabilir. Atatürkçü Düşünce Demegini bu uğraşta yalnız bırakmamak, amaç birliğini sağlamak, Halkevlerinin görevi olmalıdır.

Tüm ilerici ve çağdaş demokratik kitle örgütlerinin amaç birliğini sağlamalarının ulusal göreve dönüştüğü koşulları yaşamaktayız. İsmet İnönü'nün 19 Şubat 1932 günü Halkevlerinin açılışı nedeniyle yaptığı konuşmayı bugünün çağdaş demokratik kitle örgütlerine anımsatmayı görev biliyoruz. Şunları söylemişti İnönü: "Silahlı kuvvetinden, her türlü cebir ve madde kuvvetinden daha müessir olan nokta, itikatımızca, Halkevleri gibi müesseselerdir. Fikirlerle, bütün millet içinde milli hayatın kazanacağı beraberlik, yükseklik ve sağlamlıktır. Her silahın üstün olanı budur.(3)

Dipnot:

1. A.N. Ölçen, Halkevlerinin Yok Edilişi, Halkevleri Genel Merkez Yayını.1935
- a) 8. Asıl kaynak: Türk Yurdu, 1930, sayı 37
2. a.g.e.s, 31
3. Halkevleri Niçin ve Nasıl Açıldı? 1932-1935

BİR HALKEVİNDE MÜZİK KURSUNA KATILANLAR (1936)

AYDINLARA MEKTUPLAR

Av. Hayri BALTA
ADD Kurucu Üyesi

Bilindiği gibi güzel Türkçemiz, Arap kültürünün Arap dili, Arap dini, Arap gelenekleri ve göreneğinin etkisi altına girdiğinden bu yana, bırakın halkımızı, çoğu aydınlarımızı da bile anlaşılmaz bir duruma girmiştir.

Dil bir ulusu birlikte tutma ögesi olarak en önemli etkidir. Dinin birleştiricilik ögesi dil kadar değildir. Öyle olsaydı aynı dinden Araplar bir birlik oluşturabilirlerdi.

Denebilir ki aynı dili konuşan Araplar da, Türkler de bir birlik oluşturamamıştır. Ancak bunun nedenleri, coğrafi, jeolojik ve siyasaldır. Her iki ulus da emperyalistlerce darmadağın edilmiştir. Ulusçuluk anlayışı ile yeniden yeniye bir arayış içine girmişlerdir. Bu da ticaret ve sanayi burjuvasının canlanması ile oluşmuştur.

Bir ulusu darmadağın etmenin tek yolu onun dilini yozlaştırarak anlaşılmaz duruma getirmektir. Bizim güzel Türkçemiz de Arap ve Acem dilinin etkisi ile yozlaştırılarak anlaşılmaz duruma getirilmiştir.

Gaziantep Yargıtay Ceza Genel Kurulu Başkanı Sayın Mehmet Uygun, 8 Nisan 1996 tarihli Evrensel gazetesinde yayımlanan bir demecinde, hukuk dilinin sade, anlaşılır ve kesin ifadeli olması gerektiğini belirterek, hukuk dilinin güncelleştirilmesini istemekteydi. Güzel Türkçemize sahip çıkanlardan biri olan bu değerli hukukçumuza 10 Nisan 1996 tarihinde yazdığım mektupta, "Bir hukukçu olarak bu yaraya parmak basmanız aklını imana kurban etmemiş ve de Arapçılığı Türkçülüğe yeğlememiş aydınlarımıza göre büyük bir kazançtır." diyerek, bu düşüncelerinden övünç duyduğumu belirtmiştim.

Dil, bir iletişim, anlaşma ve konuşma aracı olduğu gibi, bir düşünme aracıdır. Asıl önemi de bir düşünce aracı olmasındadır. Türkçe sözcükler kullanıldığında düşüncemiz, resim çizen bir ressam gibi, söylediğimiz sözü gözümüzün önünde canlandırır. Örneğin "fare" dendiği zaman, Arapça olduğu için, gözümüzün önüne bir hayvan gelir. Düşüncemizde bir betimleme (tasvir) oluşur. Gözümüzün korku içinde dolaşan ve dolaştığı yeri de pisleyen bir hayvan gelir... Bu örnekleri çoğaltabiliriz.

Ancak mesleğimizle ilgili olduğu için bir örnek daha vermek istiyorum. Yargıç: Yargıç sözcüğü haklıyı haksızdan ; suçluyu suçsuzdan ayırmak işlemidir ki, kökeni "yar-yarmak" sözcüğünden gelir. Bu sözcüğün Arapça karşılığı "muhakeme" dir ki, düşünmeyi içerir. Muhakeme sözcüğünden; mahkeme, hakim, hakem, mahkum, tahkim, hüküm, hekim... gibi birçok sözcük türetilir.

Türetme ve üretme bakımından Arapça çok zengindir. Gerçeği teslim etmek gerekir. Bir söylene vardır: "Arapça da bir deve kelimesinden bir deveye yüklenecek denli kelime türetilir." Biraz abartılı olsa da gerçek payı vardır. Ama Arapça bizim dilimiz değildir. Bizim dilimiz Türkçedir ve Türkçenin de Arapçadan geri kalır yanı yoktur. Şimdi dilimizdeki "yar" sözcüğünü ele alalım. Yar : Yakın. sevgili, bildik dost anlamına geldiği için gözümüzün önünde yine bir resim tablosu çizer.

Sevgili, sevdiğini; yani yarını, ailesinden yarıp, ayırıp alır. Yani, aileyi yarar. Bu yüzden sevgili yerine "yar,yaran" sözcüğünde kullanılır ki, yarıp alan anlamına gelir. Aileden bir parçayı, erkek olsun kadın olsun, alıp götüren, yarıp alan yar (sevgili anlamında) dir. Bu sözcüğü Farsçaya mal ederler

ama yanlışır., kaynağı Türkçedir.

"Yar" sözcüğünden; yara, yarmak, yaramak, yaradan, yaratmak, yardım, yarbay, yargıç, yargılamak, yarı, yarım, yaralamak, yarıcı, yarık, yarım, Yargıtay vb. daha sayısız sözcükler türetilmiştir.

Bütün bu sözcükler, düşünen bir kişinin düşüncesinde resim tablosu gibi bir işlev görür. Tarih boyunca ve de günümüzde, Türkler arasında, "milliyetçilik" savı ile ortaya çıkıp da kendi dilini küçümseyerek Arapçayı kutsatıp yüceltenleri gördükçe çıldırmamak için kendimi zor tutuyorum. Bunların Araplığı Türklüklerinden güçlüdür. Türkçeden koparlar, vazgeçerler; ama Arapçadan asla... Şimdi benim bu düşüncelerim yüzünden bana, ırkçı, Türkçü, şoven milliyetçi diyebilecek ahmaklar da çıkabilir. Oysa dilini sevmek, dilini sahiplenerek düşünmek, bir aydının ilk yükümlülüğüdür. İrkçilik ve şovenlik bir ulusun başka bir ulus üzerinde egemenlik kurmak amacıyla yarattığı bir motivasyondur. Şu unutulmamalıdır ki her ulus benim ulusum kadar yücedir. Yaşamım boyunca böyle bir düşünceye saplanmadım. Bu nedenle hep aşağılanıp dışlandım. Bu da bizim gibi düşünenlerin ödemesi gereken bir bedeldir ki, biz bu bedeli fazlası ile ödedik. Şimdi bile ödemekteyiz, daha da ödeyeceğimiz anlaşılıyor. Kaldı ki şimdi Cumhuriyet'in kazanımlarına, Atatürk'ün devrimlerine, ilkelerine, ülkelerine cephe almak, milliyetçi ve mukaddesatçılarımız arasında moda olduğu gibi yeni dünya düzencilerimizin de birincil görevidir. Bunlar, demokrasi, laiklik ve insan hakları savı ile şeriat özgürlük tanıyarak iktidar yolunu açmaktadırlar ki bu vatana ihanettir. Bunlar bu ihaneti bir de inanca saygı dayatması altında yapmaktadırlar. Oysa yasalarımız din ve inancı korumaktadır. Örneğin; Türk Ceza Kanununun 175. maddesi; "Demokrasi ve laiklik ilkesi, düşünce ve inanç özgürlüğü" nü tanımlamaktadır.

Ancak yasalarımız şeriatı izin vermemiştir. Şeriat demek: Kur'an nizamı ile devlet ve toplum yönetmeye kalkmak demektir. Şeriat kurallarına örnek gösterirsek: Kısasa kısas, hırsızın elinin kesilmesi, cariye ve kölelik kurumları, mirasta kadına, erkeğin payının yarısının verilmesi, iki kadının tanıklığının bir erkeğe eşit tutulması, bir erkeğin dörde kadar eş alabilmesi, hulle ve dik başlılık (serkeşlik) etmesi halinde kadının dövülmesi gibi... daha yüzlerce sayabiliriz. Bu kurallar yasalarımıza göre suçtur. Bu nedenle yasalarımız, şeriat kuralları ile devlet ve toplumu yönetmeye kalkışmayı yasaklamıştır. Dahası kaldırılan "Hiyayet-i Vataniye Yasası" ile vatana ihanet bile saymıştı. Ama şimdi, Cumhuriyet'in getirdiği nimetlerin değerini bilmeyen nankörler, Cumhuriyete ve onun kurucusuna dil uzatmakla Allah'a hizmet sunduklarını sanıyorlar. Bu akımlara karşı yazdığımız yazılara da gazetelerde yer vermiyorlar.

Görüldüğü gibi aydınlarımız ve din adamlarımız büyük bir aymazlık içinde ulusumuza ve dilimize karşı cephe alarak hem dilimizi hem de ulusumuzu aşağılamışlardır. İşte bu aymazlıktan kurtulmanın tek yolu, ulusumuzun öz malı olan güzel Türkçemizi hukuk toplumunu hayata geçirecek evrensel nitelikte çağdaş bir hukuk dili yaratılmasında öncü kılmaktadır. Hukuk dilinin diğer tüm bilim sanat, kültür ve din alanlarında da yapacağımız gibi herkesin anlayıp, okuyabileceği bir dil alanına dönüşmesini sağlamalıyız.

OLAYLAR, GERÇEKLER VE KİTAPLAR

Yatağanoglu ALİMCAN

Demokrasilerde düşüncelerini rahatça söyleme ve yayma hürriyeti olmazsa olmaz bir kuraldır. Buna herkesin saygılı olması ve hatta karşıt fikirlerin bile söylenmesi için çaba harcanması söylenir, yazılır, savunulur. Pekî bu hakkı kullanarak yalan yanlış yazanlara tarihi gerçekleri tersyüz edip; saf, temiz ve fakat bilgi noksanı halkımızı kandırarak bu hakkı yok etmeye çalışanlara; insanlar bilhassa gençleri kul, köle, robot olarak yetiştirmeyi çalışanlara karşı ne yapmalı? Daha açık ifade ile güncel medyayla, kitaplarla, risallerle; devrimlere, cumhuriyete, laikliğe giderek **Atatürk**'e saldıranlara karşı yapılacak bir şey yok mu? Halkımızı bilinçlenmeye değil, ortaçağ karanlığına götürmek isteyenlere, her şeyi tersyüz edenlere, halkı zehirlemeye çalışanlara karşı yapılabilecek mutlaka birşeyler olmalı.

Bu saçmalıkları her okuyuşumda ne yapacağımı şaşıtır, nereye başvuracağımı bilemezdim. Bir çok defa da sağduyusuna, bilgisine güvendiğim aydın yazarlara bunları yazar; bunların, doğruların haykırılmasını isterdim. Ne konu üzerinde biriki satır yazan olurdu, ne de cevap veren. Bilhassa tarihi yanlışlara tarihçilerin neden cevap vermediklerini bir türlü anlayamazdım, hala da anlayamıyorum.

Buna somut bir örnek sunmak istiyorum:

Fikret Başkaya adlı sözümona akademisyen "*Paradigmanın İflası*" isimli bir kitap yazdı. Kitap toplatılıp yazar hapse atıldı. Kitabı okudum. Aman allahım, kitapta neler neler yazılmış. Meğer "*Bir Kurtuluş Savaşı söz konusu değil*"miş. Kitap **Atatürk** hakkında bir sürü yalanla dolu... Bu yazar mahkum edilince basın ayağa kalktı. Atatürkçülüğüne inandığım yazarlar bile yazarın içeri girmesini eleştiriyorlardı. Bu duruma bir türlü anlam veremiyordum. Birçok köşe yazarına bu durumu yazıyla sordum. Hiçbirinden ses çıkmadı.

Bir pazar, TV programlarından birinde, bir hanımla, programı sunan dönek solcunun oğlu konuğu olan iktidarın ileri gelenlerinden birine soruyor: "*Fikret Başkaya'yı bir kitabı için neden hapse attınız?*" Cevap şöyle: "*Kitapta suç unsuru bulunduğu için hakim kararıyla hapse atıldı.*" Soru cevap olarak söyleşi devam ederken, "*Kitabı okudunuz mu sayın.....?*" diye sorarak iktidar mensubunu biraz sıkıştırıyor sunucu. Kitabı okumadığı anlaşıncı, iktidar mensubu bu defa "*Siz kitabı okudunuz mu?*" diyor... "**Atakürt**" yazarı ünlü sunucu biraz bocalıyor. Onun da okumadığı anlaşıyor sonunda. Evet bu akliveller her şey hakkında fikir yürütürler. Bilgisiz oldukları sahada bile ahkam keserler. Prof. ünvanlı bu sunucunun kardeşi de Roma'nın kuruluşunu M.Ö. 7500 (yedi bin beş yüz) yılına kadar götürdü.

Bir başka olay da **Kemal Tahir**'in anma gününde yaşandı. Konuşmacıların içinde tarihçi **Prof. Dr. İlber Ortaylı** da vardı. Konuşmacılar "**Bozkırdaki Çekirdek**" romanıyla Köy Enstitüleri'ni "**Kurt Kanunu**" romanıyla da Cumhuriyet'i ve kurucularını eleştiriyor **Kemal Tahir**, dediler. Konuşmasından Karadenizli olduğu anlaşılan İstanbul belediyesinde çalıştığını öğrendiğimiz bir konuşmacı, "*Kalpakkıların yaptığı zulmü Ruslar bile yapmadı*" deyince, dinleyiciler "*Bunu nereden çıkardın, kanıt var mı?*" gibi sorularla konuşmacıyı sıkıştırmaya başladılar. Konuşmacı doğru dürtüst cevap veremedi. "*Benim yaşam küçük ve büyüklerden dinledim*" gibi ipe sapa gelmez şeyler söyledi. Bu esnada Sayın **Ortaylı** konuşmacının yanında sağa sola gülücükler dağıtıyordu. Ara verildiğinde bir akademisyen Sayın **İlber Ortaylı**'ya bu saçmalığa neden müdahale etmediğini sordu. İlber Ortaylı "*Ne diyeyim, diğer konuşmacı da Osmanlı tarihini yanlış söyledi*" diyerek kendini savundu. Ne diyelim özürü kabahatinden büyük desek yanlış mı olur!"

Şimdi de başka karalayıcıdan, siyaset adamından, sözümona tarihçiden söz edelim. Adam hayatını anlatırken "*17 yaşındaki bir erkeğe aşık olduğunu*" yazıyor. Gençliğinde bir arkadaşında yatarken başına gelen bir olaydan söz ediyor. Yetmiyor, Paris'te karısıyla şoför arasındaki ilişkiyi yazıyor. Bu adam **Atatürk**'e, **İnönü**'ye kin kusuyor. Herşeyi söylüyor. (1) **Atatürk** düşmanları, ikinci Cumhuriyetçiler, Sevr'i hortlatmak isteyenler, ülkeyi din düzeni ile ortaçağ karanlığına götürmek isteyenler bu adamın yazdıklarını belge olarak verip, benim saf, temiz halkımı zehirliyorlar. Bunlara da kimse ses çıkarmıyor. Bu satırların yazarı senelerce bunun sıkıntısını çekmiştir. Buna kendi çabalarıyla denizde damla da olsa yanlışları düzeltmeye çalışmıştır.

İşte bu çoğu kez başarısız çabalarım devam ederken, elime Sayın **Turgut Özakman**'ın kitabı(2) geçti. Kitabın tam adı da önemli. "*Vahdettin, M. Kemal ve Milli Mücadele*". Altta ufak harflerle "*yalanlar, yanlışlar, yutturmacalar*". Sayın yazarı sadece tiyatro ve senorya yazarı(3) olarak tanıyordum. Bu kitap bana ilaç gibi geldi. Yutarcasına okudum. Eline, diline, beynine sağlık Sayın **Turgut Özakman**. Tanrı ömrünü artırsın, sana daha bunun gibi daha çok eser verme nasip etsin. Daha çok şeyler yazın da; bu bilmeden yazıyorlarsa cahil, bilerek yazıyorlarsa nankör ve gafil, menfaat için ülkeyi parçalamak için yazıyorlarsa hain diyebileceğimiz şahısların maskelerini düşürün. Bu maskeleri düşenlerin yüzleri de kızarmıyor. Adı geçen eser 1997'de yazılmış. Yalan yanlış yazan yaşayan yazarlardan ses seda yok ya da ben rastlamadım. Şimdi size kitaptan bazı bilgiler aktaralım:

Atatürk ve Cumhuriyet düşmanları "resmi tarih, resmi tarih" diye dillerine doladılar. Bunun için de "*gayri resmi tarih ansiklopedisi*" isimli yalanlarla, saçmalıklarla dolu kitap yazmışlar. Oysa 1975'e kadar Atatürk ve Milli Mücadele hakkında 10 bin adet civarında eser yazılmış. Bunların sadece %1.3'ü (yani binde onüçü) resmi denilebilecek nitelikte. Geri kalan %98.7'si (binde dokuz yüz seksen yedisi) yerli ve yabancı resmîlikle ilgisi olmayan yazarlarca yazılmış. 100. Yılda yazılan 485 eserden 436'sı özel yayın olarak gerçekleşmiş.

A. Dilipak İngiliz belgeleri ve meclis tutanakları yayınlanmadı diyor. Sayın **Özakman**, İngiliz gizli belgelerinin ilk bölümü 1944'te, 1939'a kadar olan gizli belgelerin de 1967'de açıklandığını, meclis tutanaklarının da herkese açık olduğunu belgelerle ispat ediyor.

Sayın **Abdurrahman Dilipak** kendine göre bir Kemalizm belirliyor ve çamur atmaya devam ederek, Atatürk'ün babası hakkında saçma sapan şeyler söylüyor.(4) Bir başka yerde yine Atatürk hakkında yalanlar saçmalıklarla hakaretler devam ediyor.(5) Bütün bunlara belgelerle sayın **Özakman** cevap veriyor.

Tabii **Dilipak**'lar az değil. Şimdi de **Yalçın Küçük**'ten bir saçmalık alalım: "*Gelibolu Savaşı'nı bir Yarbay'ın (M.Kemal'in) hanesine yazmak tarihin tam bir falsifikasyonu (çarpıtması) ve aklın tümden bozulması demek oluyor*".(6) **Atatürk** hakkında böyle bilgisizce ahkam kesen, **Atatürk** düşmanı **Yalçın Küçük**'ün "**Nutuk**"u bile okumadığını Sayın **Özakman** ispat ediyor. Sözlerinin yanlışlığını belgelerle gözler önüne seriyor.

Çanakkale Muharebeleri mehtemlik için bir şeref olduğu halde orada kumandanlık etmiş subaylar için hiç de yüz ağartıcı değildir... Çanakkale sırtları dört yüz bin vatan evladını gömer." (şehitlerin sayısı açık artırmaya çıktı.) diyen ve **M. Kemal**'i sahtekarlıkla itham eden yazar da **Kadir Mısıroğlu**'dur.

Bunlar gibi önyargılı birkaç yazardan daha söz edelim.

"Çanakkale zaferse bunun başarısı Liman Von Sanders'e aittir... Resmi tarih yazımı sonradan kendine göre biçimlendirilmiştir Çanakkale savaşlarını" **Çetin Altan**.

"Zafer M. Kemal'a ait değildir... Zafer Almanlara aittir..." **Mete Tunçay.**
 "... Resmi tarih onu kahraman göstermiştir." **Ahmet Altan.**
 "Ahmak tarihçilerin işidir, M. Kemal'e Çanakkale'de kahramanlık vermek."

Yalçın Küçük.

"Bu iş Atatürk'ün Anıtkabir'den çıkartılıp yakılmasına ve küllerinin denize savrulmasına kadar varabilir." **Mete Tunçay.**

Kurucuları içinde Saidi Kürdi'nin de bulunduğu Kürt Teali Cemiyeti de Milli Mücadele yıllarında bir bildiri yayınlıyor: "Kuvayı Milliye'ye aldandınız. Bolşeviklerin kafasını taşıyan yurtsuz serserilerdir onlar."

(1) *Hayat ve Hatıralarım*, **Rıza Nur**

(2) *Vahdettin, M. Kemal...* **Turgut Özakman**. Bilgi Yayınevi. Ankara 1997. (S.Simavi Bilimler Ödülü sahibi)

(3) Daha önce yazdığı "Kurtuluş Savaşı" senaryosu ile TRT'nin yaptığı "Cumhuriyet" filmi senaryosu sayesinde yazar senaryo dalında zirveye oturdu. Bu çok yönlü Atatürkçü sanatçıya neden "Devlet Sanatçısı" ünvanı verilmez, anlamak mümkün değil.

(4) **Abdurrahman Dilipak**. *Yakın Tarihimiz*. C.1 s. 449. (Bir Başka Açından Kemalizm)

(5) *Cumhuriyet'e Giden Yol*. s.107. **A. Dilipak** (Sayın okurlarım, ben bu adamın yazdıklarını burada belirtmek istemiyorum, okuyun da saçmalıkları görün.

(6) *Vahdettin, M.Kemal ve Milli Mücadele*. **T. Özakman**. s.103.

ATATÜRK ORMANI (FLORYA)

Tarık R. KONAL

Florya Atatürk Ormanı, 1937 yılında ulu önder Mustafa Kemal Atatürk'ün direktifleri doğrultusunda, hem yöreye bir dinlence alanı kazandırmak hem de Florya semtini şiddetli kuzey rüzgarlarından koruyacak bir "rüzgar perdesi" oluşturmak amacıyla başlatılmış bir ağaçlandırma çalışmasıdır.

Anılan çalışmanın başlatılabilmesi için ülkemizde ilk kez, 7 Ekim 1937 gün ve 2/7485 sayılı kararname ile, bir Bakanlar Kurulu Kararnamesi çıkarılmıştır.

Ağaçlandırma çalışması, İ.Ü. Orman Fakültesi öğretim üyelerinden Ord.Prof.Dr.Mazhar Diker tarafından projelendirilmiş ve uygulanmaya başlatılmış, araya giren II.Dünya Savaşı nedeniyle bir süre gecikerek bitirilmiştir.

61.6 hektar büyüklüğündeki alan, hazine arazisi üzerinde oluşturulmuş ve 1960 yılında İstanbul Belediyesi'ne devredilmiştir. 1978 yılında (bu satırları yazanın da arasında bulunduğu bir grup mühendisin çalışmalarıyla) etrafı duvarla çevrilerek, sınırı ve doğal yaşamı koruma altına alınmış ; zamanın Belediye Başkanı Aytekin Kotil'in emri ile, Park ve Bahçeler Müdürlüğü'ne bağlı bir Koru Şefliği'nin yönetim ve sorumluluğuna bırakılmıştır. Özenle korunan ve yaşatılan ormanda, 1992 yılında anlaşılmaz biçimde bir Hayvanat Bahçesi yapımına girişilmiş ise de, bu girişim duyarlı çevrelerin direnişiyle sonuçsuz bırakılmıştır. Bu kez, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı bir Hayvanat ve Eğlence Parkı yapılması amacıyla, ormanı 10 yıllığına "Bahçivan" adlı bir firmaya kiralamıştır. Atatürk'çü Düşünce Derneğinin de arasında bulunduğu sivil toplum örgütlerinin direnişi karşısında anılan girişim durdurulmuşsa da, Bahçivan firmasının ormandaki işgali sürmektedir.

Derneğiniz üyesi genç arkadaşlarım ; Ulu önderimiz tarafından kurulmuş bu orman, O'nun saygın anısını yaşatır biçimde kullanılmadığı gibi bilimdisi yapılaşma ve işlevle, yokedilmenin eşliğindedir. Bu konuda aşağıda sıralayacağım ilkelerin her yerde ödünsüz dile getirilmesini diliyorum:

- Florya Ormanı ve benzeri seslenişlerle adı unutturulmamalıdır. Adı Atatürk Ormanıdır ve böyle anılmalıdır.

- Alandaki yasadışı yapılar ivedilikle yıkılmalı, "Atatürk Ormanı" 2873 sayılı yasa gereğince ulusal doğa parkı ilan edilmeli, yapılaşmaya izin verilmemesi için de 6831 sayılı yasa gereğince "Sürekli Korunacak Orman" kapsamına alınmalıdır.

TARİHTE BU AY

- 1 Şubat 1979** Gazeteci-yazar Abdi İpekçi öldürüldü.
- 2 Şubat 1938** Bursa Merinos Fabrikası Atatürk tarafından açıldı.
- 4 Şubat 1954** Köy Enstitüleri kaldırıldı.
- 5 Şubat 1937** "Altı Ok" Anayasa'ya girdi.
- 11 Şubat 1925** Doğu Anadolu'da, Cumhuriyet'e karşı Şeyh Said ayaklanması başladı.
- 16 Şubat 1925** Türk Hava Kurumu kuruldu.
- 17 Şubat 1925** Aşar (onda bir ürün) ve Agnam (hayvan) vergisi kaldırıldı.
- 17 Şubat 1923** İzmir'de Türkiye İktisat Kongresi toplandı.
- 17 Şubat 1926** Türk Yurttaşlık (Medeni) Yasası kabul edildi.
- 19 Şubat 1932** Halkevleri açıldı.
- 24 Şubat 1945** Türkiye, Birleşmiş Milletler Antlaşmasını imzaladı.
- 24 Şubat 1992** ADD Onursal Genel Başkanı, 1992 Atatürk Ödülü sahibi Ord. Prof. Dr. Hıfzı Velidedeoğlu öldü.
- 26 Şubat 1961** Milli Eğitim Bakanlarından Hasan Ali Yücel öldü.
- 29 Şubat 1996** ADD Kurucu Üyesi, 1995 Atatürk Ödülü sahibi Rauf İnan öldü.

BAŞSAĞLIĞI

Dr. Neşet KOCAMANOĞLU

Derneğimiz Karabük Şubesi kurucularından, Genel Merkez Delegemiz, Kadın Doğum ve Çocuk Hastanesi Başhekimisi; **Dr. Neşet Kocamanoğlu**, geçirdiği hastalık sonucu yaşamını yitirdi. Yaşamı boyunca Atatürk İlke ve Devrimlerinin savunuculuğunu yapan Kocamanoğlu'nun kaybı tüm çevreleri üzüntüye boğmuştur. 05.02.2001 günü yapılan törenle Karabük'te toprağa verilen Kocamanoğlu'na Tanrı'dan rahmet diliyoruz.

Sevenlerinin ve tüm Atatürkçülerin başı sağolsun.

Karabük Milletvekili Erol Karan'ın, Karabük Kadın Doğum Hastanesi'ne Dr. Neşet Kocamanoğlu'nun adının verilmesi önerisini ADD Genel Merkezi olarak destekliyoruz.

BAŞSAĞLIĞI

Zekai BÜYÜKDAĞ

Kocaeli Milli Eğitim Müdürlüğü Teftiş Kurulu Başkan Yardımcısı ve ADD Yöneticisi **Zekai Büyükdag**, bir trafik kazası sonucu yaşamını yitirdi.

Fransızca öğretmeni olan ve Fransa'da öğrenim gören Büyükdag, çevresinde çalışkan, sosyal yönü kuvvetli ve özverili bir insan olarak tanınmaktaydı.

İlköğretim Müfettişi Zekai Büyükdag'ın İzmit Yahyakaptan Camii'nden kaldırılan cenazesine ailesi, ADD Genel Sekreteri Av. Ertuğrul Kazancı, İl Disiplin Kurulu Başkanı Av. Necati Tolgay, ADD Yahyakaptan Temsilcisi Ahmet Özaydın, İl Milli Eğitim Müdürü Cemal Şişman, Md. Yrd. Mehmet Şahin ve eğitimci arkadaşları katıldılar.

Büyükdag'a Tanrı'dan rahmet diler, aziz anısı önünde saygıyla eğiliriz. Atatürkçülerin başı sağolsun.

ATATÜRK ve ATATÜRKÇÜLER...

Serdar ORHANER
ADD Gn. Bşk. Dnş.

Nasıl yaşadı? Ne söyledi ve ne yaptı? Vaatlerinin arkasında durdu mu? Yaptıkları ile yaşadıkları arasında fark var mıydı? Ulusuna hiç yalan söyledi mi? Ulusu kandırdı mı? İlkelerinden ödün verdi mi? Türk ulusunun varlığını en üstte tuttu mu?

Yukarıdaki tüm sorular cevaplandığında, Atatürk'ün neden Atatürk olduğu anlaşılacaktır.

Hiçbir zaman yaptıkları ile yaşantısı arasında çelişki göremediğimiz o yüce insan, bırakın siyaset arenasındaki örnek olmasını, insanlık anlamında da hepimize "adam olmanın" örneklerini vermiştir.

Atatürk nasihat ederek bize ahkam kesmemiş, tam tersine örnek olan bir yaşam sergilemiştir.

O dürüsttür, namusludur, saygılıdır, gururludur ve yalan söylememiştir.

O akıllıdır ve akli kullanmasını bilmiştir.

O bilgilidir, herkesten çok okumuştur.

O bilinçlidir ve doğru yolu göstericidir.

O ilkelidir ve ilkeleri doğrultusunda hep ileri yürümüştür.

O sağlam, güvenilir, çalışkan ve üretkendir.

O bilime ve bilimin yol göstericiliğine inanır.

O inandığı yolda ölümü göze alacak kadar cesurdur. O herkesten daha demokratıdır. Çünkü Cumhuriyeti kurmuştur.

İşte O ATATÜRK'tür.

62 yıl önce aramızdan ayrılan yüce Atatürk anıtlamış insanlığı ve ilkeleriyle, aykırıların karşısında dimdik durmaktadır.

Günümüzde bir çok kişi Atatürkçü olduğunu söylemektedir. Elbette hiç kimsenin duygu ve düşüncelerini yargılamak istemeyiz. Ancak sözlerle Atatürkçü olunmadığını ve Atatürkçülüğün bir yaşam biçimi olduğunu vurgulamak istiyoruz.

Tüm Atatürkçülerin şöyle kendi kendilerine, yukarıda bize sergilediği insanlık kılavuzuna uygun yaşam sürüp sürmediklerini sorgulamalarını istiyoruz. Eğer yaklaşık bu tarza uygun bir Atatürkçü iseniz, sizinle ancak gurur duyarız. Aksi durumda kendinizi, öz dünyanızda eni konu yargılamalısınız ve hiç kimseyi aldatma hakkınız olmadığını bilmelisiniz.

MUSTAFA KEMAL'İN AYDINLANMA ŞEHİTLERİ

Prof. Dr. Ahmet SALTİK
ADD Gen. Yön. Kurulu Üyesi

GİRİŞ: Türkiye insanı, neredeyse 200 yıldır bir çağdaşlaşma kavgası veriyor. 1807'de Sened-i İttifak başlayan süreç, 2001'in başlarında hala özenlen yere varmış değil. Her ne denli "özenlen yer" göreceli ise de, ülkemizin bu bağlamda Batı uygarlığının çok gerisinde kaldığı açık. Ne Kununi'nin 16.yy'da "Oğlum Fransuva!" diye başlayan anlamsız böbürlenmeleri, ne Sened-i İttifak, ne 1839 Tanzimat kafası, ne 1856 Düzeltim (Islahat) Fermanı, ne de sonrakiler... 1876 ve 1908 ilk ve 2. Meşrutiyetleri... Taa ki Anadolu aydınlanmacılarının, **Mustafa Kemal** öncülüğünde, emperyalistlerle işbirliği yapan Osmanlı Hanedanı'nı devirmesine ve Türkiye Cumhuriyeti'ni yoktan var etmesine dek... Kolay olmuyor insan ulusunun inaçtan, bilimin de dinsel dogmanların prangasından özgürleşmesi. Batı'da da Reform ve Rönesans süreçleri çok kanlı oldu. Tarık Zafer Tunaya'nın nitemiyle, insan hak ve özgürlüklerinin belgeselleri olan Anayasalar, adeta "insan derisiyle kaplı"!

Anadolu İhtilali'nin yaratıcıları da çok büyük bedeller ödediler, nice şehitler verdiler. Kubilay ile başatabileceğimiz **Mustafa Kemal Aydınlanma Şehitleri**, günümüze dek uzanıyor. Bu gidişle azgın irticanın dizginlenmesi de zor. Günümüzden yakın geçmişe bakıldığında, bir çırpıda akla gelen, unutamadığımız adlar var. Gaffar Okkan ve 5 polisimiz, Şükrü Demirkirek, A.Taner Kışlalı, Onat Kutlar, Uğur Mumcu, Sivas kurbanları, Bahriye Çök, Turan Dursun, Çetin Emeç, Muammer Aksoy, Ümit Kaftancıoğlu, C. Orhan Tütengil, Ümit Doğanay, Abdi İpekçi, Bedri Karafakiroğlu, Bedrettin Cömert, Doğan Öz, Orhan Yavuz...

Hepsi birbirinden yakıcı idi. Fakat bir **Uğur Mumcu** toplumu ayağa kaldırdı. 24 Ocak 1993 tarihini kimse unutmadı, unutamadı. Anısına 24-31 Ocak arası, **Adalet ve Demokrasi Haftası** adandı. Bu haftanın 8' si, geçtiğimiz Ocak ayında idi. Ülkemiz genelinde, yürekli Atatürkçü Uğur Mumcu'nun yiğit eşi **Güldal Mumcu**'nun özveriyle kurulan Uğur Mumcu Araştırmacı Gazetecilik (**um:ag**) Vakfı öncülüğünde zengin etkinlikler yapıldı. ADD Genel Merkezimiz ve şubelerimiz yaygın ve yoğun olarak bu anımlarda öncü görevler üstlendiler. Bu kapsamda bize düşen görev de Hatay ve Mersin il ve ilçelerinde bu insanlarımızın niçin öldürüldüklerini, kimlerin katil olabileceklerini, aydınlanmanın vazgeçilmezliğini ve mutlaka başarıya ulaştırılması gerektiğini; **Atatürk'ün özleminin** tek bir sözcükle özetlenecekse, bunun **aydınlanma** olduğunu halkımızla paylaşmak idi. Bir Cumhuriyet aydını olarak boynumuzun, gönlümüzün, vicdanımızın asla savsaklanamayacak bir borcu idi halkımıza gitmek. Ona gerçekleri anlatmak, Devrimin koruyuculuğunu yapmak, Cumhuriyet'e beklilik etmek ve onun engin sağduyusuna seslenerek şahlanışını uyarmak, sağlamak...

Hatay ADD'de: Sayın Başkan Ali Türetken ve arkadaşları yoğun çabalar içindeydiler. Belediye Konferans salonu özenle hazırlanmıştı, halk ilgilidi. Kentin bayan Belediye Başkanı İris Hanım en ön sıralardaydı. Yanında da İl Emniyet Müdür Yardımcısı, resmi giysileriyle oturuyordu. 150'yi aşkın yansı (slayt, dia) eşliğinde konuşuyorduk. Resimler, belgeler göstererek Mustafa Kemal'in Aydınlanma Şehitleri'ni anıyorduk. Göze ve kulağa birlikte seslenen sunuşumuz (biz Görsel Konferans diyoruz) 2 saate yaklaşmıştı. İnsanlar neredeyse artan bir ilgiyle izliyorlardı. Özellikle genç öğrenciler şaşkınlık içindeydiler. Gözleri büyümüşü çoğunun. Demek Atatürk bunları bunları bunları... yapmış, yapmak istemişti. 600 yıl boyunca Anadolu insanının özgürlüğünü gasp eden Osmanlı, bu topraklarda aydınlanmanın başlıca engeli olmuştu.

Yarım kalan acılı aydınlanma kavgasını sürdürmek, tamamlamak için uğraşanlardı birer birer karanlık güçlerce vurulanlar. Katilleri bir

türlü bulunamıyordu aradan geçen uzun yıllara karşın. Ama giderek, giderek daha çok insanımız gerçekleri öğrenip Cumhuriyet'ten yana, Atatürk Devrim ve İlkelerinden yana, aydınlanmadan yana bilinçli tutum geliştirdikçe, bu karanlık aşılabaktı. Mumcu'nun hep vurguladığı üzere, *bilgi sahibi olarak fikir sahibi* oldukça, halkımız "gereğini" yapacaktı. Soru sağanağı bu amaca dönüktü belki de; halkımız gerçek anlamda bilgilenmek ve doğru yönde fikir sahibi olmak çabasındaydı.

İskenderun ADD: 3 saat 15 dakika hızla geçmişti. 19.00'da İskenderun'daki konferansa yetişmek durumundaydık. Hatay ADD Şube Başkanı arkadaşımız, yüksek ateşine karşın, İskenderun'dan gelen dostlarla birlikte bizi götürdü. Yolda, Diyarbakır Emniyet Müdürümüz **Gaffar Okkan** ve 5 polisimizin alçakça şehit edilişi haberini aldık, içimiz kavruldu. 24 Ocak neredeyse lanetli bir gün olacaktı. 21 yıl önce bir 24 Ocak günü de ülkemizi her türlü ekonomik sömürüye sunan kararlar, dışa açılma, liberalleşme...adı altında dayatılmıştı. 21 yılda ülkemizin getirildiği tıkanma noktası, **24 Ocak 1980 Kararlarının** ne işe yaradığını, her türlü tartışmanın dışında, bir laboratuvar sonucu olarak ortaya koyuyordu.

45 dakikada İskenderun'da idik! Bir düğün salonu hazırlanmıştı... Başkan Sayın Cemil Öğütmen ve öteki yöneticiler zengin bir gece düzenlemişlerdi. Görsel konferansın ardından şiir, müzik etkinlikleri olacaktı... Mustafa Kemal'in aydınlanma şehitlerinin aydınlık resimleri her yanı ışılatıyordu... Uğur Mumcu, mumların arasından, karanfillerle süslü portresinden gülümsüyor ve "**Senin için öldük ey halkım, unutma bizi!**" diyordu sanki... Vefalı halkı O'nun iletisini (mesajını) almıştı... Karanlıkları aydınlığa dönüştürecek. Kararlıydı buna... 150'yi aşkın yansı ile 2 saate yakın konuşmuşuk... Bir yığın çok akılcı soru ve çok anlamlı katkılar oluyordu... **Mustafa Kemal**'in halkı, anayurda O'nun büyük çabalarıyla katıldığı, Ulusal Ant sınırları içine alındığı bu toprakların yurtsever insanları, Cumhuriyet'in Ulusu olma sürecinde çok yol almışlardı... Ne çok kıvanç verici bir tabloydu bu...

Yeniden Hatay'a dönüyorduk... Hatay TV'de, Sayın Şube Başkanımız Türetken ile söyleşimiz vardı. 22.00-24.00 arasında 2 saat, kurtuluştan, Cumhuriyetimizin kuruluşundan ve adım adım günümüze getirilişinden söz ettik. "Cumhuriyet kurucularının temel felsefesi ne idi? Günümüzde neden çıkmaza saplandık?..." gibi soruların yanıtını aradık. İzleyicilerin soru ve katkıları çok yol gösterici idi. Gece yansıdan sonra stüdyodan ayrıldığımızda, karnımızı doyuracak bir yer bulmakta epey zorlandık. Hatay Şube Başkanı Sayın Türetken gerçekten türeten, türeten bir kafa yapısına sahip idi. Son seçimlerde milletvekili adayı olmuştu. ADD'nin daha da güçlenmesi tasasıydı, bunun için çırpınıyordu. İkili söyleşi sabahın 04.00'ünü bulmuştu...

Tarsus ADD: Sayın Türetken, 25 Ocak 2001 sabahı 08.00'de bizi uğurladı... 4-4,5 saat sonra Tarsus Şube Başkanımız Sayın Ali Şanlı ile buluştuk. Hazırlıklar çok kapsamlı idi. Nüfusu 200 bini aşan bu dev ilçemizin, birçok ilde bile bulunmayan görkemli bir Kültür Merkezi vardı. Şube yöneticileri, İlçe'nin aydınlık Kültür Müdürü... koşturuyorlardı. Saygı duruşu ve bağımsızlık marşımızdan sonra Sayın Şanlı açılış konuşması yaparken, Diyarbakır'da sahnelenen çirkin saldırıyı nefretle kınıyordu... Biz de konuşmamızda, **terörü, kaynağı ve gerekçesi ne olursa olsun lanetliyorduk...** Devletimiz ve halkımız, bu karanlık odaklara geçit vermeyecekti. Aydınlanma, şehit vere vere, ne pahasına olursa olsun gerçekleşecekti! Tarsus'un duyarlı halkı, 3 saate yakın bir süre bizi dinledi, bizimle söyleşti. Sahnedeki mumlarla çevrili, karanfillerle bezeli **Uğur Mumcu** portresi, soğuk salonda hepimizi ısıttı. Gelen soru ve katkılar umut doluydu. ADD'ler halkımızı aydınlatıyordu. Tüzüğümüz doğrultusunda insanlarımızla aydınlarımız buluşuyorlardı. Büyük Atatürk de aydınlarımızı, "Halka gidiniz, onların sorunlarını, dertlerini dinleyiniz, birlikte çözümler üretiniz..." dememiş miydi?

Akşam **Güney TV**'de söyleşimiz vardı. İnsanlar bunca aydının

neden öldürüldüğünü, niçin katillerin yakalanamadığını ısrarla soruyorlardı. Devlete duyulan güven ve bağlılığın zedelenmesi sorunsalının son derece tehlikeli sonuçlarının ayırında idiler. Bu kırılma noktasına ülkenin taşınmasını istemiyorlardı. Konuşma gündemi kendiliğinden, doğallıkla oluşuyor; **terör- tarikat- ticaret- siyaset sarmalı sorgulanıyordu**. Rahmetli Uğur Mumcu'nun yıllar önce kitaplarında tüm ayrıntılarıyla ve belgeleriyle yapmasına karşın... Kendi deyişiyle, "Dün sabaha dek yazdıklarının hiçbirinin yalanlanamamasına" karşın...

Mersin ADD : ADD Genel Yönetim Kurulu Üyesi ve Akdeniz Bölge Sorumlusu Sayın Fethi Karaduman özenli, dakik işleyen ve yoğun bir program yapmıştı. Tüm zamanını bizle geçiriyordu. 26 Ocak 2001 sabahı Mersin ADD'de Yönetim Kurulu ile birlikte idik. Şube Başkanı Sayın Siret Erdoğan tam bir Cumhuriyet hanımefendisi ve öğretmeni idi. Mersin ADD son derece üretken ve çok başarılı, büyük şubelerimizdendi. İLETİ adlı güzelim dergilerini 5 yıla yakın bir süredir düzenli olarak çıkarıyorlardı. Türk halkına "ileti"lerini, her ay 5 bin adet basıp ücretsiz dağıttıkları bu dergileriyle sunuyorlardı. Aydınlanmaya katkıları pek yoğundu. Gaffar Okkan ve 5 polisimizin şehit edilmesiyle ilgili bir basın açıklamasını birlikte yazdık. Terörü, hangi gerekçe ve kaynaktan gelirse gelsin, ADD olarak nefretle kınıyorduk. Bizi bu yolla yıldırma olanağı yoktu karanlık emel güdücülerinin ve onların yerli-yabancı mağalarının... **Tam bağımsız ve bağısız-koşulsuz ulus egemenliğine dayalı Cumhuriyet**, bizim kanımız ve canımızdı. Bu böyle bilinmeliydi.

Mersin Üniversitesi Rektör Vekili Sayın Prof. Dr. Tamer Gök, aydınlık bir yönetici idi. ADD ile üniversite, örnek bir dayanışma içindeydiler. Başlıca üç konu üzerinde durduk:

1. Üniversitede, **Atatürkçü Düşünce Kolları** Fakülte ve Yüksek Okullarda korunmalı, işletilmeliydi. Üniversite genelinde ise bir **Atatürkçü Düşünce Topluluğu** oluşturulmalı idi. Bu örgütlenmeleri, ADD ve onun Gençlik Kolu yoğun işbirliği içinde üretmeliydiler. Örneğin, her ay bir konu ve bir konuk girişimi hemen yaşama geçirilebilirdi.

2. Atatürk İlkeleri ve Devrim Tarihi Dersleri mutlaka doğru ve yeterli insanlara verilmeli; özenle izlenmeliydi. Mersin ADD, öğretim elemanı sıkıntısı olması durumunda, yetkin üyeleri eliyle destek vermeye hazırdı.

3. Atatürk İlkeleri ve Devrim Tarihi Araştırma ve Uygulama Merkezi de değinilen süreçlerde etkin rol almalı, kaynak ve destek sağlamalı idi. Bunlar belli ölçütlerde zaten vardı ve yürütülüyordu. Hedef daha fazlası, çağdaş uygarlık düzeyinin de ötesiydi.

Silifke ADD : Mersin ADD Yönetim Kurulu Üyesi Sayın Ümit Akgün'ün aracıyla, Akdeniz'in olağanüstü şirin bu ilçesine de zorlukla ama zamanında yetiştik. Şube Başkanı Sayın Yüksel Bütün, bir emekli albaydı. Kendisini bütünüyle ADD'ye vermişti. Kısa fakat anlamlı bir sunuş konuşması yaptı. Konumuz "**Aydınlanma Üzerine**" idi. Uğur Mumcu'lar ve öteki devrim ve aydınlanma şehitlerimiz boşuna ölmemişlerdi. Anadolu aydınlanması, tarihsel kuralları içinde yürüyecek, kimsenin ama kimsenin bunu engellemeye gücü yetmeyecekti. Türk halkı vefalıydı, kendisi için gözünü kırpmadan ölenleri unutmazdı, unutmamıştı ve gelecekte de unutmayacaktı. En büyük tutarlılığı ise, bu aydınlanma şehitlerinin asıl muradı olan çağdaşlaşmayı gerçekleştirerek tarih önünde sergileyecekti. Yansılarımız eşliğinde sunduklarımız bu temalardı. 2 saati bulan anlatımlarımızdan sonra bir saat boyunca da söz dinleyenlerdeydi. Akılcı ve duyarlı sorular, çok düşündürücü ve tutarlı katkılar. Benim için de tam bir okul. Düşünüyorum da, bu kazanımlar hangi masa başında, hangi kitaplıkta nasıl edinilebilirdi? Teşekkürler halkım diyorum, gönülden teşekkürler.

Silifke ADD'liler, Sayın Bütün'ün öncülüğünde, büyük çabalarla bir bina edinmişler, çok nezh biçimde döşemişlerdi. Hele bir odayı da Silifke ÇYDD Şubesine ayırmış olmaları çok duygulandırıcıydı. 1950'lerde Demokrat Parti Hükümetinin hayınca kapattığı **Halkevleri** ve **Halkodaları** birer pıtrak gibi Anadolu'nun bağrında, neredeyse yarım yy sonra yeniden açılıyorlardı. Bu kez adları Atatürkçü Düşünce Derneği, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'ydi.

Özgürlüğe, gönence, demokrasiye, laikliğe, insan haklarına, Cumhuriyet'e, sosyal devlete, kardeşliğe ve eşitliğe susamış Anadolu toprakları ve onların bin yıllık sahipleri; tarihi istençleri doğrultusunda, bu yolda akıtacak, tarihlerini kendileri yapacaklardır.

Yeniden Mersin ADD'ye dönüyorduk. Kanal 33'te söyleşimiz vardı. Son 20 yıllık yakın tarihi mercek altına aldığımız. Sözde **küreselleşme masalları** ardında, uluslararası sermaye, acımasız sömürsüne 21. yy'da yepyeni kılıflar buluyordu. Bu tehlikeli gidiş halkımıza düşmemeliydi. Yeni Sevr'in "mandacı mandalara" asla fırsat verilmemeliydi.

Tarikat-Ticaret-Siyaset ve Küreselleşme adlı panel, 27 Ocak 2001 günü Mersin'de idi. Bu şubemizin öncülüğünde çok sayıda demokratik kitle örgütü ortaklaşa düzenleyiciydiler. Sayın Şube Başkanı Siret Erdoğan açışı yaptı ve bizleri çağırdı. Mersin Ticaret ve Sanayi Odası'nın 500 kişilik salonu hıncahınç doluydu. Um:ag Vakfı Yöneticisi Sayın Sevgi Özel, Cumhuriyet Gazetesi yazarı Sayın Ali Sirmen, Mersin Üniversitesi'nden Sayın Yrd. Doç. Dr. Oktay Gökdemir ve biz konuşmacı-ve yönetici-idik. Sabah saat 10.00'da başlamış, bir başka toplantı için salondan ayrıldığımızda saati 14.00 etmiştik. İnsanlar katkı ve sorunlarını salon dışında, koridorlarda sürdürüyorlardı.

Sayın Sirmen, Fransa'nın sözde Ermeni Soykırımı kararının ardından, hükümetin Alcatel'e verilmiş ihaleleri iptalini, çaresizliğini bile bile gündeme getirdiğini aktarıırken; ağızından tepki sözleri denetimim dışında döküldü. Meğer mikrofon açmış ve salon kahkahayı bastı. Ne yazık ki, -biraz kaba kaçmakla birlikte- doğrusu da buydu. Geçtiğimiz yıl Anayasa'yı değiştirerek Danıştay yetkisini sınırlandırmış ve **Uluslararası Tahkim**'i anayasa kuralı yapmışlardı. Bu durum çok net bir **hukusal kapitülasyon**du ve Alcatel elbette bu "hakkını" kullanarak hükümetin elini kolunu bağlayacaktı. Bunu Milli Savunma Bakanı da pek ala biliyordu.

Açıkoturumun ardından Tarsus'a geçiyor ve 3 gün önce Diyarbakır'da Gaffar Okkan'la birlikte şehit edilen polislerimizden Tarsus'lu Sabri Gün'ün evini ziyaret ediyorduk. Bir şehit polis çocuğu olarak, duyduğumuz acıyı yüreklerimize zor sığdırıyorduk.

Tarsus ADD'de düzenlenen Söyleşi'ye Sayın Sevgi Özel ve Sayın Ali Sirmen ile katılıyorduk. Küçük şube mekanında insanlarımız sıkışık ve ayakta, 2 saati aşkın süre bizimle söyleşide bulundular. "**Ne olacak ülkemizin durumu?**" başlıca soruydu. İnsanlar karamsar ve umutsuz olamamak için çırpınıyorlardı. **ADD'nin partileşmesi** önerileri de geliyordu. Fakat ADD asla partileşmeyecek, Atatürk Devrim ve İlkelerinin tüm halkımızca en iyi biçimde anlaşılacak yaşama geçirilmesi için çok etkili bir demokratik kitle örgütü olarak savaşını sürdürecekti? Siyasal partilere de bir baskı grubu işlevi görecek. ADD, tüm siyasal partilere eşit uzaklıkta ve tam bağımsız bir dernek olmalıydı. ADD üyeleri, değişik siyasal partilere üye olarak orada Atatürkçülük uğraşı vermeliydiler. Mustafa Kemal'in kurup adını verdiği ve genel başkanlığını yaptığı parti ise, köklerine dönmeliydi. Tony Blair'in, Şeyh Edebalı'nın, Moon Tarikatı'nın peşinde savrulmanın bir yararı yoktu. Anadolu solu bv. kavramlarla ne kendinin ne de halkımızın kafasını karıştırmaya hakkı yoktu birilerinin. **Atatürk'ün partisinin programı 6 Ok, İdeolojisi ise doğrudan Kemalizm olmalıydı**. O Kemalizm ki, Ne sosyalist ne kapitalist, ne de sosyal demokrat. O, başlıbaşına özgün ve soylu bir ideoloji olup, tüm dünyanın mazlum ve sömürülen ulusların başkaldırı manifestosudur, evrenseldir. Adana Şube Başkanımız Sayın Akif Akay'ın aracıyla Adana Şakirpaşa Havaalanı'na gene zorlukla ulaştık. Dostlara veda etmiştik. Sayın Sirmen ile söyleşimiz uçakta da sürdü. Ta ki beni arabasıyla, saat 22.00 sularında Eminönü vapur iskelesine bırakana dek.

Sonuç olarak : Dağ köylerinde tüyü bitmemiş yetimlerin hakkıyla okuyup bir yerlere gelmiş şanslı, hem de çok şanslı ve de o ölçüde ülkesine, insanına, çağına karşı borçlu ve sorumlu bir yurttaş olarak halkımıza gidecek, ona Aydınlanma'yı tam bağımsızlığı, bağısız koşulsuz ulus egemenliğini, dünya uluslar ailesinin eşit haklara sahip onurlu bir üyesi olmanın dayanılmaz gerekliliğini, Yüce Atatürk'ün bu ulus için ne yapmak istediğini... anlatmayı sürdüreceğiz. Aydınlatacak ve aydınlanacağız.

ATATÜRK VE TAM BAĞIMSIZLIK

Muammer AKSOY
ADD Kurucu Genel Başkanı

Tarihimizden çıkarılacak unutulmaz ders ve Atatürk'ün yüzlerce kez uyarısı: Gerçek (tam) bağımsızlığın elden gidişi, Türkiye'nin hayatında Osmanlı Devleti'nin en haşmetli günlerinde atılan tohumlardan başlamak üzere, yüzyıllardır devam eden bir oluşumun sonucudur. Bu bağımsızlık durumu, Osmanlı Devleti'nin en önemli davası, en hayati konusudur. Osmanlı Devleti'nin diğer bütün sorunlarının çözülmesi, bağımlılık durumundan ötürü imkansızlaşmıştır. Bu nedenledir ki Osmanlı Devleti'nin sona eriş ve yeni bir Türkiye'nin doğum günleri olan " İstiklal Savaşı" içinde ve onu izleyen barış görüşmeleri sırasında masa çevresindeki mücadele özellikle TAM BAĞIMSIZLIK konusunda olmuştur.

Bir tarafta Mustafa Kemal ve arkadaşlarının yeni Türk Devleti adına savunduğu tez, " tam bağımsız, yani her alanda tam serbestliğe sahip, işlerine yabancı devletlerin karışmayacağı ve denetleyemeyeceği bir devleti" batı ülkelerine (Atatürk'ün deyimi ile : Kapitalist ve emperyalist aleme) kabul ettirmektir. Buna karşılık emperyalist alemin mücadelesi ise, önce Yunanlıların aracılığı ile " Türkiye'yi fiilen işgal etmek" askeri yenilgiden sonra da Türkiye'nin yabancı askerlerden arınmasına razı olmak zorunluluğunda kalınsa bile, onun ekonomik, mali, adli çeşitli alanlarda bağımsız kalmasını sağlamak içindi. Hatta bu yüzden, Lozan Antlaşması görüşmeleri kesilmek zorunluğunda kalmıştı.

"TAM BAĞIMSIZLIĞIN" Bu ülke ve halkın temel devlet yapısı olmasındaki iki büyük lider: ATATÜRK VE İNÖNÜ!...

Bugün bağımsızlığımız şeklen tam olarak muhafaza edilmekte ise de, " ekonomik, mali, kültürel, adli ve dolayısıyla siyasal alanlarda gölgelenmiş bir bağımsızlık" ile karşı karşıya bulunduğumuz bir gerçektir. Ancak ve ancak bağımsızlıktaki bu kısıtlamanın derecesi üzerinde tartışma yapılabilir.

Oysa Atatürk'ün ve Kurtuluş Savaşı'nın amacı, sadece düşmanı Türk topraklarından atmak için değil, "tam bağımsızlığımızı sağlamak" (Osmanlı Devleti'nden miras kalma) ekonomik, mali, siyasal ve diğer

alanlardaki kısıtlamaları (kapitülasyonları) ortadan kaldırarak, varlığımızı devamlı olarak geliştirebilme olanağını sağlamaktır:

Türk ulusu, yakın tarihin ilk " Milli Kurtuluş Savaşı"nı vermiş ve "ya tam bağımsızlık, ya ölüm" parolasını tam bir içtenlikle uygulamış bir ulustur. Hem de sadece ülkesini işgal eden emperyalist güçlerin bu fiili işgaline son vermek ve ülkeyi yabancı askerlerden temizlemek amacıyla değil...Daha önceki yüzyıllarda, dolaylı yollardan eski deyimi kullanırsak " hulülü müslihane" sonucunda kapitalist ve emperyalist ülkelere sağlanmış olduğu ayrıcalıklar yüzünden, ekonomik, mali, adli, kültürel alanlarda bağımsızlığının geniş ölçüde kaybetmiş olan eski devleti, Atatürk'ün önderliğinde bu kötü miraslarından kurtarmak ve yeni devleti bütün ipoteklerden arınmış (tam bağımsız) olarak kurma amacı benimsenmişti ve bu amaçtan hiçbir koşul altında uzaklaşmamıştı. O kadar ki, bu tutumun, emperyalist devletlerin pençesi altındaki bütün "mazlum milletler" bakımından bir örnek teşkil edeceğini Türkiye'nin ve Atatürk'ün açtığı bu yola bütün Doğu Devletlerinin yöneleceğini, daha 1937'de Atatürk'ü en iyi tanıyan yabancı bilginlerden Prof. Herbert Melzig kitabının son sahifesinde şu cümle ile belirtmektedir:

" Atatürk dünyanın boyunduruk altına alınmış (esir edilmiş) bir kıtasındaki uluslara hürriyet yolunu göstermiştir. Atatürk'ün kişiliği, Nil kıyılarından eski Çin surlarına kadar efsane haline gelmiştir.

Gerçekte de, gerek Afrika'daki, gerek Ortadoğu'daki gerek yakın ve uzak Asya ülkelerindeki kurtuluş savaşlarında, "Türk Bağımsızlık Savaşı" ve "Atatürk örneği" büyük etkiler yapmıştır. Ya aynen, yahut da marksist görüşlerle ekonomik bir destek eklenmek suretiyle ortaya çıkan karma görüş ve akımlar, az gelişmiş (ve bağımsızlıklarını tamamen ya da kısmen kaybetmiş) birçok ülkenin bağımsız bir devlet haline gelmesinde önemli bir rol oynamıştır. Nijerya'da bile bu etkiler saptanmaktadır.

Yazımızın bundan sonraki kısmında genellikle sözü Atatürk'e bırakacak, onun sözlerini yansıtmakla yetineceğiz. Ancak zaman zaman, onun yüzlerce cümlesinden seçtiğimiz örnekler arasında bir gruplama yaparken ya da bazı karşılaştırmalar için araya girecek, bazen de Atatürk'ün hasımlarının çarpık ve bugün için ibretle okunacak görüşlerini dile getireceğiz.

Önce birkaç aktarma ile belirtelim ki, Atatürk'ün ve onun önderliğinde Türk halkının 1919-1922 arasında batılı kapitalist devletlere karşı vermiş olduğu savaş, asla ve asla sadece düşman ordularını Türk topraklarından çıkarma savaşı değildir. Tam bağımsızlığımızın yüzyıllar sonra yeniden elde edilmesi ve bir daha elden çıkarılmaması için savaşıyordu:

"Amacımız, ulusal sınırlarımız içinde toprak bütünlüğümüzü ve ulusun tam bağımsızlığını sağlamaktır. Buna engel olmak üzere karşımıza çıkacak kuvvet, kim ve ne olursa olsun hiç duraksamadan çarpışırız ve başarı kazanırız. Bu konudaki karar ve inancımız kesindir."

Atatürk, tam bağımsızlığımızın, "İstiklal Savaşı'nın baş amacı" olduğunu, Anadolu ve Rumeli Müdafı-yı Hukuk Grubunun programının başında da ilan etmişti: " Grup, Ulusal And ilkelerine bağlı kalarak yurdun bütünlüğünü ve ulusun bağımsızlığını sağlayıcı tinsel gücünü gereken ereklere yöneltip kullanacak ve yurdun resmi, özel bütün örgütlerini ve kuruluşlarını bu ana amaca yararlı kılmaya çalışacaktır...Kazım Karabekir Paşa'nın telgrafına verdiğim karşılıklı demiştim ki; Müdafı-yı Hukuk Grubu, ülkenin tam bağımsızlığını sağlamak gibi kısa ve kesin bir amaçla kurulmuştur."

İzmir'de şöyle diyordu;

"Bir devlet istiklali tammına ve bir millet bila kaydüşart hakimiyetine malik ve sahip bulunmadıkça, o devlet ve millet için hayat, refah ve şeref olmayacağına takdir eden milletimiz, bu lezazımı temin etmedikçe yaşamak mümkün olmayacağına kani olmuştur. Milletimiz bütün hakikatleri anlamakta gösterdiği rüşd ve kabiliyet şayanı iftihardır. Artık bu milleti esir ve bu memleketi müstamere veya malikane yapmak hevesinde bulunanların ne büyük gaflette oldukları anlaşılır."

Başka bir konuşmasında da; "Düşmanlarımız Osmanlı Devletini yıkarak unsuru aslı olan Türk milletini de imha etmek istiyorlardı. Halbuki Türk milleti yeni bir iman ve kat'i bir azmi milli ile yeni bir

devlet kurmuştur. Bu devletin istinat ettiği esaslar 'İstiklali tam' ve 'Bilakaydışart Hakimiyeti Milliye'den ibarettir."

Atatürk, Kurtuluş Savaşı'nı amacı olarak ilan ettiği bu "tam istiklal" hedefine daima sadık kalmış, Fransa'nın daha önce yapmak istediği ve Bekir Sami Bey'in Paris'te imzaladığı anlaşmayı, tam bağımsızlık ile bağdaşmaz bulduğu için reddederek, her alanda bağımsızlığımızı tanıyan 20.10.1921 günlü anlaşmaya razı olmuştur.

Bu anlaşma ile SİYASET, İKTİSAT, ASKERLİK alanlarında ve öbür alanlarda, tek bir konuda bağımsızlığımızdan hiçbir şey yitirmeksizin, yurdumuzun değerli parçalarını düşman elinden kurtarmış olduk. Bu anlaşma ile ulusa isteklerimizi, ilk kez olarak, batı devletlerinden biri kabul etmiş ve onaylamış oldu."

Atatürk "tam istiklal"den yalnız siyasal bağımsızlığımızı kasdetmediğini, başka konuşmalarında da yabancı devletlerin temsilcilerine karşı dile getirmişti. Örneğin 1922 yılında, İngiltere imparatorluğunun temsilcisi Genereal Harington'a karşı bu hususu açıkça şöyle belirtmişti: "Ulusal isteklerimiz sizce bilinmektedir. Ulusal topraklarımız baştan başa düşmanlardan kurtarılması ile ulusal sınırlarımız içinde SİYASET, MALİYE, İKTİSAT, ASKERLİK, ADALET ve KÜLTÜR YÖNLERİNDEN TAM BAĞIMSIZLIĞIMIZ, ilke olarak kabul edilirse, görüşmelere başlamaya hazır olduğumuzu bildiririm."

Nitekim Lozan'da görüşmelerin uzun sürmesinin nedeni, Musul hariç Türk devletinin sınırlarını tespit konusundaki zorluk değil, asıl her alandaki bağımsızlığımızı sağlamaya (yani Osmanlı devleti zamanında verilmiş, bağımsızlıkla bağdaşmaz birçok imtiyaz ve kapitülasyonun kaldırılmasını sağlayabilme) için savaş vermiş olmadır. Atatürk bu konuda şöyle diyor:

"Lozan Konferansı görüşmeleri ateşli, tartışmalı geçiyordu. Türk haklarını tanıyan olumlu sonuç görünmüyordu. Ben, bunu pek olağan buluyordum. Çünkü, Lozan Barış masasında söz konusu edilen sorunlar, yalnız üç dört yıllık yeni evreye bağlı kalmıyordu. Yüzyıllık hesaplar görülmüyordu. Bu denli eski, bu denli karışık, bu denli bulaşık hesapların içinden çıkmak elbette pek basit ve kolay olmayacaktı. Bilirsiniz ki, yeni Türk Devletinden önceki Osmanlı Devleti 'eski anlaşmalar' adı altında birtakım ayrıcalık haklarının tutsağı idi. Hristiyan halkın birçok ayrıcalıkları ve yeğlenme hakları vardı. Osmanlı Devletinin, Osmanlı ülkesinde bulunan yabancıları yargılama hakları yoktu; kendi uyruklarından aldığı vergiyi yabancılardan alması yasaktı; devletin varlığını kemiren ve kendi sınırları içinde bulunan topluluklara karşı tedbirler alınması yasak ediliyordu."

Atatürk, Osmanlı döneminin yarı bağımsız hale gelmiş olan devlet düzeninin tasfiyesini ve böylece tam bağımsız yeni bir devlet kurma işinin Lozan Barış masasında çözüme bağlanmasını şöyle anlatmaktadır:

Geçmişteki yanlışlarla, savsaklamalarla hiçbir ilgimiz yoktur, yüzyılların birikmiş hesapları bizden sorulmamak gerekirken, bu konuda dünya ile karşı karşıya gelmek bize düşmüştü. Ulusu ve yurdu GERÇEK BAĞIMSIZLIĞINA ve EGEMENLİĞİNE kavuşturmak için bu güçlüklerle katlanmak ve özveride bulunmak da bizim üzerimize yüklenmişti. Ben, yüzde yüz olumlu sonuç alınacağına güveniyordum. Türk ulusunun varlığı için, bağımsızlığı için, egemenliği için yüzde yüz elde etmek ve sağlamak zorunda olduğu temel hakların dünyaca tanınacağına hiç kuşum yoktu. Çünkü, gerçekte bu temel haklar güçle, değilme ve edimle olarak alınmıştı. "Konferans masasında istediğimiz, gerçekte elde edilmiş olan hakların yönetimine göre yazılıp onanmasından başka bir şey değildi. İsteklerimiz ağıktı ve doğal haklarımıza dayanıyordu. Bundan başka, haklarımızı korumak ve sağlamak için gücümüz de vardı; gücümüz yeterdi."

Osmanlı Devleti'nin, kapitülasyonlar ve imtiyazlar sistemi içinde haysiyetten yoksun, itibarsız, vesayet altında ve tam bağımsız sayılmayacak bir devlet durumuna düştüğünü, Atatürk açık bir surette belirtmişti:

"Kalıtıcı (varisi) olduğumuz Osmanlı Devleti'nin dünya gözünde hiçbir değeri, erdemi ve onuru kalmamıştı. Uluslararası hakların dışında bırakılmıştı. Sanki koruyuculuk ve güdüm (sahabet ve vesayet) altına alınmış gibi görünüyordu."

Atatürk, büyük devletlerin ekonomik ve adli kapitülasyonlar konusunda Lozan'da çıkardığı zorlukları anlatırken, ekonomik ve mali bağımsızlığı elde edemeyince, askeri ve siyasal bağımsızlığa rağmen bir kuşak sonra mahvolmaya mahkum durumda kalacağımızı, tam bir özdeyişle anlatmıştır:

"İtilaf devletlerinin bize teklif ettikleri muahede projesi istiklali tam isteyen milletimiz için hiçbir vakit şayanı kabul görülemez."

"Biz sulh istiyoruz!" dediğimiz zaman, İSTİKLAL-İ TAM istiyoruz" dediğimizi herkesin bilmesi lazımdır. Bunu istemeye hakkımız ve kudretimiz vardır. On sene, yirmi sene, sonra zellilane ölmekten ise şimdiden şeref ve haysiyetle ölmeyi müreccah görmeliyiz."

Aynı konu üzerinde daha önce de şöyle demişti:

"Kapitülasyonların Türk milleti için ne derece nefret edilecek bir şey olduğunu size anlatamam. Bunları başka biçim ve adlar altında gizleyerek bize kabul ettirmeye muvaffak olacaklarını düşünenler ve hayal edenler, bu konuda pek çok aldanıyorlar. Zira, Türkler kapitülasyonların devamının kendilerini pek az bir zamanda ölüme sürükleyeceğini pek iyi anlamışlardır. Türkiye, esir olarak mahvolmaktansa, son nefesine kadar mücadeleye ve savaşılmaya azmetmiştir."

Tam bağımsızlık deyince, siyasal bağımsızlıktan başka ekonomik, mali, adli ve diğer alanlardaki bağımsızlığı hemen ilk planda düşünenin ne derece zorunlu olduğunu anlamak ve hele Atatürk'ün tam bağımsızlık deyişi ile daima bunu kastettiğini bir kere daha görmek için. O'nun Lozan Barış görüşmelerine ilişkin başka sözlerine göz atmak gerekir:

"Konferansta iki aya yakın süren görüşmelerin özeti şudur: İtilaf devletlerinin delege kurulları, delegeler kurulumuza bir barış tasarısı verdiler. Bu tasarıda, anlam ve öz bakımından bağımsızlığımızı zedeleyen koşullar vardı. Özellikle ADALET, MALİYE ve EKONOMİ işleriyle ilgili maddeler çok ağırdı. Bunun için, kesin olarak bu tasarıyı reddetmek zorundaydık."

Lozan Barış görüşmeleri bir aralık kesintiye uğrayınca, Atatürk ana dava olarak tam bağımsızlık üzerinde durmuş, tam bağımsızlığı sağlamak şartıyla başka noktalarda ödün (yahut sorunların ertelenmesi) yoluna girebileceğini kabul etmiş ve bu yolda direktif vermiştir:

"Genel yönerge üzerindeki görünüşü de şöyle belirttim: 'Şimdilik Musul işinin ertelenmesinden söz etmemek üzere YÖNETİM, SİYASET, MALİYE, EKONOMİ sorunlarında ve öbür sorunlarda ulusun ve ülkenin haklarını, BAĞIMSIZLIĞINI TAM ve sağlam olarak elde etmek ve kurtardığımız yerlerin kesin olarak boşaltılmasını istemek temel koşuldur."

İstiklal Savaşının tek önderi, Lozan anlaşması ile elde edilen ve gelecekte savunulması gereken bir numaralı değerini de olduğuna, başka birçok konuşmasında da tekrar değinmiştir:

"Lozan Barış Anlaşmasındaki hükümleri, öbür barış önerileriyle daha çok karşılaştırmanın yersiz olduğu düşüncesindeyim. Bu anlaşma, Türk ulusuna karşı yüzyıllardan beri hazırlanmış ve Serv Anlaşması ile tamamlandığı sanılmış, büyük bir yağınma'nın yıkılışını bildirir bir belgedir. Osmanlı tarihinde benzeri görülmemiş bir siyasal utku yapıtıdır."

Bu yolda belirli ilkelere bugüne değin bağlı kaldığımız gibi bundan sonra da, ulusumuzun gelişmesi ve bağımsızlığımızın korunmuş kalmasını sağlayacak olan bu ilkelere elbette bağlı kalacağız."

Vakit Gazete'sinin Anadolu muhabirine verdiği demeçte, "Lozan Konferansı müzakerati son günlerde nahoş bir safha göstermektedir. Müttefiklerin, Türkiye'nin, HALKIMIZIN MEVCUDİYET VE İNKİŞAF İÇİN SURETİ KATİYEDE ZARURİ OLAN ŞARTLARI henüz kabul ve tasdik edecek bir zihniyete gelmedikleri anlaşılıyor. Medeni milletler, memleketler için mevzuabahs edilmeyecek birtakım MUHİLL-İ İSTİKLAL şerait ve metalibi Türkiye için caiz görmekte olan müttefiklerin inat ve ısrarı... Biz istiklalimizi temin eden bir sulh istiyoruz. Bunu müemmen görmedikçe yaşayabilmek için muhtaç olduğumuz esbabı hayatıyeyi temin etmek üzere istiklali tamme erinceye kadar başladığımız işte devam edeceğiz, Milletten ciddi kararı budur."

Lozan Anlaşmasında ulaşılan en önemli hedefin tam bağımsızlığın sağlanması olduğu yabancılarda da teslim edilmektedir. Örneğin Avusturyalı diplomat yazar August Ritter Von Kral şöyle demektedir: "Bu anlaşmanın üstün önemi onun araziye ilişkin hükümlerinde değil, bu anlaşmanın Türkiye'yi 150 yıldan beri tabi olduğu adli, ekonomik ve mali ilişkilerdeki bütün boyunduruklardan (zincirlerden) kurtarmış olmasında, kapitülasyonları ortadan kaldırmasında, Türkiye'ye tam bağımsızlık ve istiklali (başkasına tabi olmamayı) getirmesinde ve öteki devletlerle siyasal, askeri ve ekonomik salt (tam) eşitliği tanımış olmasındadır."

Mustafa Kemal, Kurtuluş Savaşının hemen her döneminde, bağımsızlığımız için yaptığımız savaştan söz ederken, çok kez de "tam ve bütünlümlü bağımsızlık" veya "siyasal ve ekonomik tam bağımsızlık" gibi deyimler kullanmayı ihmal etmemiştir.

Örneğin General Frvinse'ye karşı yaptığı konuşmada şöyle demişti:

"Türkiye dahi, hepimizin kuvvetle kani olduğumuz üzere, toprağını yabancı istilasından kurtarıp, İSTİKLALİ TAM ve KAMİLİNİ aleme tanıttırmakta gecikmeyecektir.

Intrasigeant muhabeirine verdiği demeçte;

"Türk barış koşulları, Misakı Millinin ilan günü olan 28 Ocak 1920 tarihinden beri bütün cihanca bellidir. Bu koşullar şu suretle özetlenebilir: Türkiye'nin ulusal sınırlar içinde SİYASİ VE İKTİSADİ İSTİKLAL-İ TAMMININ tasdiki, Fransa ile akdedilen 20 Ekim anlaşması, Türkiye'nin istiklaline hürmet edildikçe barışsever ve uzlaşmacı olduğunu ispat eder."

İstanbul gazeteleri temsilcilerine verdiği demeçte:

"Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin bütün programının umdesi, şu iki esastır: İSTİKLALİ TAM, bilakayduşart hakimiyeti milliyet."

İstanbul Müdafaa-yı Hukuk cemiyetine verilen cevapta:

"Harice karşı İSTİKLAL TAMMINİ emsalsiz bir azim ve himmetle müdafaa etmiş olan büyük milletimiz..." demişti.

Atatürk, "tam bağımsızlık" deyimi yerine, bazen de pek yerinde olarak "gerçek bağımsızlık" deyimini kullanmıştır. Örneğin Chicago Trubune muhabeirine verdiği demeçte,

"Misak-ı Millinin muhteviyatı bir sahifeden daha az yer tutuyor. Bütün Türk arazisinde HAKİKİ İSTİKLAL istiyoruz. Bizim için artık kapitülasyonlar mevcut değildir. İstanbul'da iken, beş sene için adli kapitülasyonların ifasına razı olduğumuzu iştihaztım. Kapitülasyonların hiçbir kısmında istisnayı kabul etmiyoruz. Adli, nali veya askeri kapitülasyonların hiçbirini tanımıyoruz."

Atatürk bazen de, "tam bağımsızlık" kısa deyimi yerine çeşitli alanlardaki bağımsızlığı teker teker saymıştı. Örneğin United Telegraph muhabeirine verdiği demeçte:

"İSTİKLAL-İ SİYASİ, ADLİ, İKTİSADİ ve MALİMİZİ imhaya ve binnetice hayat hakkımızı inkar ve iptale matuf olan Sevr anlaşması bizce mevcut değildir. Levazım-ı İstiklal ve hakimiyetimizi temin edecek bir sulhün akdi nühbe-i amalimizdir."

Yunan kuvvetini kırmak için millete bildirisinde şöyle diyor.

"Hiç kimsenin hakkına tecavüz etmek istemediğimiz gibi, diğerleri tarafından da hakkı hayat ve istiklalimize riayet olunmasından başka bir davamız yoktur. Hududu Milliyemizin dahilinde müdahale-i ecnebiyeden azade olarak her medeni millet gibi hür yaşamaktan başka bir gayesi olmayan Türk milletinin hakkı meşruu, nihayet alemler insaniyet ve medeniyet tarafından teslim olunacaktır. Ancak silahlarımızı maksadımız istihsal olunduktan sonra bırakacağımızdan, pek yakın olan bu mesut ana kadar eskiden olduğu gibi bütün ulus bireylerinin azami gayret ve fedakarlık göstermesini beklemekteyim. BMM'nin 4. toplantı yılını açarken yaptığı konuşmada da bağımsızlığın çeşitli öğelerine şöyle değiniyor:

"Delegeler kurulumuz, bütün konferans esnasında Türkiye'nin her medeni ve kabiliyetli millet gibi yaşamaktan başka bir emeli olmadığını, sabır ve sebat ile izah ediyordu. Konferanstan kat'i netice hasıl olmadı. Türkiye milletinin İDARİ, MALİ ve İKTİSADİ BÜTÜN HUKUK-U İSTİKLAL ve HAYATINA malik olması, hiçbir millete zarar vermeyen edebi bir hakkı müktesepdir. Bu kadar tabii bir hakikatı kabul etmek, dünya barışını sağlamak için kafi; fakat senelerden beri olduğu gibi Türk milletinin hayat haklarını, herhangi bir şekil içine kapayarak ruhen, fiilen ve gerçekte onu kabul etmemek ısrarı ne netice verirse versin..."

Adana esnafıyla yaptığı konuşmasında da, bu "tam bağımsızlık şart"ında sonuna kadar dayanacağımızı şöyle belirtmişti: "Basit, meşru, hayati, olan şartlarımızı devletler kabul etmezler de bizi harbe sevk ederlerse, sakın telaş etmeyiniz. O zaman belki şimdikinden daha müsait şerait temin edeceğiz. Ordularımız da, her tarafta maddi ve manevi teminatı istihsale kafi bir kudrettedir."

"Tam bağımsızlığın", "yabancılarla herhangi bir imtiyaz tanımamak" anlamına geldiğini, Petit Parisien muhabeirine verdiği demeçte Atatürk açıkça belirtmiştir:

"Şartlarımız çok açık ve çok sadedir. İstiklalimizin bilakayduşart tasdikini talep ediyoruz. Bu kısa cümlede programımızın bütün ana hatları yer almıştır. Ulusal sınırlarımız içinde bulunan toprakların bize verilmesinde ısrar edeceğiz. Ondan sonra, bu topraklar dahilinde TAMAMİYETLE MÜSTAKİL, yani kapitülasyonsuz bir Türkiye yaşamasını istiyoruz. İşte bütün istediklerimiz budur."

Mustafa Kemal'in Fransız yazarı Maurice Pernot'a verdiği

demeçte kullandığı sözcükler ve cümleler, onun tam bağımsızlığa verdiği önemi, yani yabancıların Türkiye'ye dolaylı yollardan egemen olmalarına, memleketimizin yönetimini kontrol altına almalarına ne kesin bir kararlılıkla karşı koyduğunu ve bu gibi yeni emperyalizm türlerine karşı nasıl bir nefret duyduğunu, en özlü biçimde dile getirmektedir:

"Eğer ecnebi düşmanlığından, o kadar pahalı elde edilen bir istiklale helal verecek her şeyden nefret manası çıkarılırsa, evet, bizim ecnebi düşmanı olduğumuz söylenebilir. Size açıkça söyledim ve sonuna kadar açık sözlü olacağım. Henüz emniyetimiz yerinde değildir. Evvelce Türkiye'de ecnebi teşebbüsün, ecnebi maksatlarının bize telkin ettiği endişeler kamilen zali olmuş değildir. Eğer bazen ihtiyatkar hareket ediyorsak, ifrat derecede şüpheli davranıyorsak, bize çok pahalıya mal olan hürriyetimizi kaybetmek hususundaki korkumuzdandır. Bu hürriyetin bir küçük kısmını sakat etmektense, hepsini birden feda etmeği tercih ederiz."

Kapitülasyonların başka adlar altında (yani şallanmış ve tüllenmiş olarak) da yeniden gelmesine razı olunamayacağı teması üzerinde, Atatürk başka konuşmalarında da durmuştur.

Örneğin:

"Bugün için düşündüğüm biricik şey, kapitülasyonlardır; Maddeten, fiilen kanla kaldırılmış olan kapitülasyonlardır. Maddeten, fiilen kanla kaldırılmış olan kapitülasyonların bir daha dirilmemek üzere yokluğa gömülmemesini sağlamaktır. Ticaretimizin de, sanayimizin de, her tür ekonomimizin de gelişmesi ve yükselmesi, ancak bununla mümkündür. Bugüne ait olan Türkiye ticaretinin dünya ticareti ile rekabet edebilmesi için düşünülmesi gereken şeyleri iyi bilirsiniz... Ticarete düşüneceğimiz ikinci iş, ihracat ve ithalatımızda aracılık eden ticareti, yabancıların elinden kurtarmaktır. İhracat kaynaklarımız bizden olan tüccarlarımızın elinde bulunmalıdır.

Ve yine büyük devlet adamı, çok iyi dile getirmiştir ki, herhangi bir alanda bağımsızlığı kaybetmek, onu tüm yitirmek sonucuna götürür:

"Bay Franklen Buyon, ilkin Ulusal Andı okuyup anladıktan sonra, maddeleri birer birer okunarak görüşüldü ve tartışıldı. Üzerinde en çok durulan madde, yabancılara verilmiş ayrıcalık haklarının kaldırılması, bağımsızlığımızın tam olarak tanınması ile ilgili madde oldu. Bay Franklen Buyon, bu sorunların incelenmeye ve düşünmeye değer olduğunu söyledi. Ben buna karşılık verdim. Söylediklerimizim özeti şudur: "Tam bağımsızlık, bizim bugün üzerimize aldığımız görevin özüdür. Bu görev, bütün ulusa ve tarihe karşı yüklenmiştir... Bizden öncekilerin yaptıkları yanlış işler yüzünden ulusumuz SÖZDE BAĞIMSIZDI, ama gerçekte BAĞIMLI bulunuyordu. Şimdiye değin Türkiye'yi, uygarlık dünyasında kötü gösteren neler düşünülebilirse hep bu yanlışın ve hep bu yanlışın sürdürmekten doğuyor. Bu yanlışın sürdürmek, yüzde yüz, ülkenin ve ulusun bütün onurundan ve bütün yaşama yeteneğinden uzaklaşması ve yoksun kalması sonucunu doğurabilir. Biz, yaşamak isteyen, onuruyla şerefle yaşamak isteyen bir ulusuz. Bir yanlışın sürdürmek yüzünden bu niteliklerden yoksun kalmaya katlanamayız. Bilgin, bilisiz, bütün ulus bireyleri, hepsi belki işin içindeki güçlükleri iyice kavramaksızın bugün yalnız bir nokta çevresinde toplanmış ve sonuna dek kanımı akıtmaya karar vermiştir. O nokta, TAM BAĞIMSIZLIĞIMIZIN SAĞLANMASI ve SÜRDÜRÜLMESİDİR. TAMBAĞIMSIZLIK demek, elbette siyasal, maliye, iktisat, adalet, askerlik, kültür... gibi her alanda tam bağımsızlık ve tam özgürlük demektir. Bu saydıklarımın herhangi birinde bağımsızlıktan yoksunluk, ulusun ve ülkenin gerçek anlamıyla bütün bağımsızlığından yoksunluğu demektir. Biz, bunu sağlamadan ve elde etmeden başarıya ve esenliğe erişeceğimiz kanısında değiliz. Görünüşte ve üstünkörü barış yapabiliriz, anlaşma yapabiliriz; ama tam bağımsızlığımızı sağlamayacak olan bu gibi barışlar ve anlaşmalarla ulusumuz, hiçbir zaman canlılığa ve esenliğe erişmeyecektir. Belki, silahlı çarpışmasını bırakarak yıkıma sürüklenmeye yol açmış olacaktır. Eğer ulusumuz bunu kabul edecek nitelikte bulursa idi, iki yıldan beri savaşmak hiç de gerekli değildi."

“Halkevleri,
küçükten büyüğe
insan eğitiminin en üst düzeyde
gerçekleştirildiği
devrim yuvalarıdır.”

İsmet İNÖNÜ

